

การศึกษาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ
กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ชัชโยดม พูลผล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2550

ชัยโยดม พูลผล. (2550). การศึกษาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรุจ รัตนา, รองศาสตราจารย์ ดร. สุนิตดา เทศนิยม.

การศึกษการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อทราบถึงโครงสร้างรายได้ รายจ่าย ความสามารถในการบริหารทางการเงิน ตลอดจนประสิทธิผลของการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ โดยทำการศึกษาเอกสารทางการเงิน แผนการดำเนินงาน เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเศรษฐศาสตร์โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำการจัดอันดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ จัดเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นกลาง (ชั้น3) มีประชากรทั้งสิ้น 9,606 ครัวเรือน จำนวน 22,380 คน ความหนาแน่นของประชากร 5,204 คน/ตารางกิโลเมตร มีรายได้เฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 23,000 บาท/คน/ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รับราชการ และค้าขาย องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มียุทธศาสตร์ในการพัฒนาทั้งสิ้น 8 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน ด้านการส่งเสริมคุณภาพ และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านการบริหารจัดการองค์การ บ้านเมือง และสังคมที่ดี

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ส่วนใหญ่มาจากรายรับประเภทภาษีที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล ที่สำคัญได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต และภาษีสุรา สำหรับรายได้จากภาษีอากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง พบว่า ยังเกิดความรั่วไหลของรายได้เนื่องมาจาก องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ใช้ความพยายามในการจัดเก็บรายได้อย่างเต็มที่ ไม่มีการวางแผนการจัดเก็บรายได้ที่แน่นอน ไม่มีการจัดทำทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี ฐานภาษีแคบและอัตราภาษีต่ำเกินไป ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน ตลอดจนประชาชนในพื้นที่ขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการชำระภาษีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ด้านรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิส่วนใหญ่ จะจัดสรรลงในหมวดรายจ่ายเพื่อการลงทุนมากที่สุด เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน และงบประมาณส่วนใหญ่จะนำมาลงทุนในหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง สำหรับการวิเคราะห์สถานะทางการเงินขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลสุวรรณภูมิ พบว่า มีความสามารถทางการเงิน เนื่องจากมีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) มากกว่ารายจ่าย แต่มีแนวโน้มที่จะขาดดุลในอนาคตเนื่องจาก อัตราส่วนระหว่างรายได้กับรายจ่ายมีแนวโน้มลดลงติดต่อกัน สำหรับการจัดสรรงบประมาณในโครงการพัฒนาตำบล ส่วนใหญ่องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิจะจัดสรรงบประมาณลงไปโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน มากกว่าโครงการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงทำให้การจัดสรรงบประมาณในโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ไม่มีประสิทธิผลตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์

Chatchayodome Pulpol. (2007). *A Study of Budget of Tambon Administrative Organization in Samutprakarn : A Case Study of Tambon Suvarnbhumi Administration Organization*. Master thesis, M.Econ. (Managerial Economics). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assist. Prof. Dr. Surawut Pudthaisong, Assoc. Prof. Dr. Sunitda Tesniyom.

The objective of this study of budget of Tambon Administrative Organization in Samutprakarn ; Tambon Suvarnbhumi Administration Organization case was to realize the structure of income, expense, ability in finance executing, as well as the effectiveness of the process following the plant projects of the Tambon Administration Organization by collecting the information from one of the Tambon Administration Organization in Samutprakarn province. It was to study monetary documents, project plans, referring documents including the usage of questionnaires and the data from the Economist ; by having the experts ranked the importance of the budget management in the Tambon Administration Organization according to the economics way shows that ;

Tambon Suvarnbhumi Administration Organization has been considered as a middle class Tambon Administration Organization (3rd class). It contained 9,606 households; 22,380 people with the density of 5,204people/Sq.KM. The average income per head was 23,000 bath/year. The population mostly worked as employee, served under the crown and were in the trading business. Tambon Suvarnbhumi Administration Organization has had eight strategic development plans; namely the fundamental structuring; promoting local economy and to solve the poverty; promoting the quality and solutions for the trouble of the population; regulating the society and peaceful; planning the investment promotion in trading, industry and traveling business; administrating and long-term conserving the nature resource and environment; art culture and local knowledge; and the good organization, country and society administrating.

The income of Tambon Suvarnbhumi Administration Organization mostly came from tax income managed by the government. The important taxes were value added tax (VAT), excise tax, and liquid tax. The report showed there was still some leak out for the income that the Administration Organization collects by itself because the Administration Organization did not show the attempt to fully collect the income and there was no permanent collecting plan, property registration and tax map, too low tax rates, not updated information, including the people did not realize that it was important to pay tax in order to be spent to improve their society. The expense of Tambon Suvarnbhumi Administration Organization

mostly allocated to the investing expense because the Tambon Administration Organization preceded to the fundamental structure and most of the budget was to invest in durable articles, land and construction. From the analysis of monetary status of Tambon Suvarnbhumi Administration Organization, it found out that the organization had the ability in monetary because its income(not including Grant-in-aid) exceeds expense, but it tended to run deficit in the future due to the narrowing of the gap between the income and expense. The budget allocation of the Tambon development mostly would allocate the budget to the fundamental development rather than human development. So the allocation of the projects of the Administration Organization was not effective, according to the idea of the expert in economic.

การศึกษาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ
กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ชัชโยดม พูลผล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรวุฒิ บัดโธสง ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุนิตดา เทศนิยม กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดทำงานวิจัย ตลอดจนให้กำลังใจเมื่อเกิดปัญหาจากการทำวิจัย ตลอดจนรองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม ประธานคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ จุฑามาศ ชัยหาต ผู้อำนวยการส่วนนโยบายภาษีทรัพย์สินและรายได้อื่น สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าสำหรับการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ตลอดจนการชี้แนะแนวทางสำหรับการแก้ไข ปรับปรุง ปริญญานิพนธ์ให้มีความถูกต้อง เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณท่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขำราชการ และเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการเอื้อเฟื้อข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จนปริญญานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษา ทั้งในรูปแบบของเนื้อหาทางวิชาการ การชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิต ให้กำลังใจ ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในขณะศึกษาเล่าเรียน และการทำปริญญานิพนธ์ จนสำเร็จลุล่วงไปได้เป็นอย่างดีเสมอมา ขอกราบขอบพระคุณเป็นพิเศษสำหรับ รองศาสตราจารย์ ดร. สุนิตดา เทศนิยม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณิชฎกา ตันสกุล, ที่คอยเป็นที่ปรึกษา ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

ท้ายที่สุดผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ คุณแม่ที่เป็นทุก ๆ อย่างสำหรับลูก ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ พี่ น้อง และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ทั้งกำลังใจและกำลังใจที่ดีตลอดมา

ชัชโยดม พูลผล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การคลังภาครัฐและการคลังท้องถิ่น.....	9
ความหมายของการคลังภาครัฐ.....	9
การคลังท้องถิ่น.....	10
วัตถุประสงค์ของการคลังท้องถิ่น.....	11
ความสำคัญของการคลังท้องถิ่น.....	11
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อฐานะทางการคลังท้องถิ่น.....	12
ปัญหาสำคัญของการคลังท้องถิ่น.....	13
การจัดทำงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น.....	14
แนวคิดของการจัดทำงบประมาณ.....	14
กระบวนการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น.....	15
รายจ่ายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น.....	15
วิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี.....	16
การตั้งงบประมาณรายจ่ายในหมวดต่าง ๆ.....	16
รายรับขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น.....	20
การจำแนกแผนงาน และการรวมกลุ่มงานประจำ.....	21
รูปแบบของงบประมาณ.....	24
วิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม.....	25
การจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของประเทศไทย.....	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
การปกครองส่วนท้องถิ่น.....	26
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น.....	26
รูปแบบการปกครองท้องถิ่นของไทย.....	26
บทบาทขององค์กรส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาประเทศ.....	27
องค์การบริหารส่วนตำบล.....	27
ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	27
อำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	28
รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	29
รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
3	
วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
การกำหนดประชากรและการกลุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	52
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ.....	59
ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ.....	74
ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์.....	97
5	
สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	100
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
การอภิปรายผล.....	113
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป.....	120

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	121
ภาคผนวก.....	124
ภาคผนวก ก	124
ภาคผนวก ข	130
ภาคผนวก ค	150
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	161

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ.....	60
2 แสดงรายได้รวมขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549.....	74
3 แสดงรายรับหมวดภาษีอากรที่จัดเก็บเอง ในปีงบประมาณ 2547 – 2549	75
4 แสดงรายรับหมวดภาษีอากรที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล ในปีงบประมาณ 2547 – 2549.....	77
5 แสดงรายรับหมวดค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549.....	81
6 แสดงรายรับหมวดรายได้จากทรัพย์สิน ในปีงบประมาณ 2547 – 2549	84
7 แสดงรายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด ในปีงบประมาณ 2547 – 2549	84
8 แสดงรายรับหมวดรายได้จากเงินอุดหนุน ในปีงบประมาณ 2547 – 2549	85
9 แสดงรายรับหมวดรายรับอื่น ในปีงบประมาณ 2547 – 2549	86
10 แสดงรายจ่ายรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549.....	86
11 แสดงรายจ่ายหมวดรายจ่ายงบกลาง ในปีงบประมาณ 2547 – 2549	87
12 แสดงรายจ่ายหมวดรายจ่ายประจำ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549.....	87
13 แสดงรายจ่ายหมวดรายจ่ายเพื่อการลงทุน ในปีงบประมาณ 2547 – 2549.....	90
14 แสดงรายรับและรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549.....	91
15 แสดงจำนวนโครงการและงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2550 ของ องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ.....	92
16 แสดงการจัดอันดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย เพื่อการพัฒนาตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์.....	97
17 การเปรียบเทียบการจัดอันดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิและตามแนวคิด ของผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์.....	98

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของรายรับจำแนกตามประเภทของรายรับ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปี 2547 – 2549.....	108
2 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของรายจ่ายจำแนกตามประเภทของรายจ่าย ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปี 2547 – 2549.....	109
3 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของโครงการและเงินงบประมาณของโครงการพัฒนา จำแนกตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปี 2550.....	112

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย ได้เน้นหนักในการส่งเสริมการบริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐบาล ซึ่งเป็นนโยบายที่รัฐบาลทุกรัฐบาลได้ให้ความสำคัญ และพยายามผลักดันให้บังเกิดผลตลอดมา ทั้งนี้เนื่องจากในสังคมประชาธิปไตยนั้น การตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นพันธกิจสำคัญอันดับแรกที่รัฐบาลจะต้องพึงกระทำ ซึ่งประเด็นปัญหาที่รัฐบาลจำเป็นต้องทำการปฏิรูปอย่างเร่งด่วน ได้แก่ สินค้าและการบริการของรัฐที่ยังไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทันการณ์ งานล่าช้า ช้าช้อน ไม่มีประสิทธิภาพ มีกฎระเบียบไม่ยืดหยุ่น ระบบการทำงานไม่โปร่งใส และไม่สามารถแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมได้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของโลกในภาวะที่มีการแข่งขันสูง ประกอบกับมีกระแสการเรียกร้องของประชาชนเพื่อปรับเปลี่ยนสภาพสังคมให้เข้าสู่ความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ ทั้งในส่วนของด้านการเมือง การปกครอง ในด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิทธิมนุษยชน ด้านสังคม ศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจุดมุ่งหมายของการเรียกร้องและพัฒนาดังกล่าว ก็คือเพื่อประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศทุกคน ดังนั้นรัฐบาลจึงได้เร่งปฏิรูประบบราชการ และการพัฒนาคุณภาพการบริการของภาครัฐ โดยเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นสำคัญ เพื่อแสดงให้เห็นประชาชนได้ทราบว่ารัฐได้ใช้งบประมาณแผ่นดิน มีประสิทธิภาพและได้ผลอย่างไร มีผลงานและการบริการในเรื่องใดบ้าง ผลงานและการบริการเหล่านั้นเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตอย่างไร ซึ่งการส่งเสริมการบริการของภาครัฐจึงเป็นบทบาทที่รัฐบาลมุ่งให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง จึงได้เกิดแนวคิดในการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

การบริหารราชการในระดับท้องถิ่นหรือรัฐบาลท้องถิ่นนั้น ไม่ว่าจะจัดอยู่ในระดับใดก็ตาม ต่างก็พยายามทำให้ฐานะทางการเงินของตนเองมีความเข้มแข็งอยู่ตลอดเวลา เนื่องมาจากความเข้มแข็งทางการเงินจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ อีกทั้งยังก่อให้เกิดความสามารถในการจัดสรรสินค้าและบริการสาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และครบถ้วนครอบคลุมในทุกหน่วยของประชากรของพื้นที่ และในทุกระดับชั้น นอกจากนั้นการทำให้เกิดความเข้มแข็งทางการเงินยังต้องคำนึงถึงความสามารถในการบริหารให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต ต้องสามารถตรวจสอบได้ด้วยลักษณะที่มีความโปร่งใส ไม่ปิดบัง ถึงแม้ว่าความเข้มแข็งทางการเงินจะไม่ใช่ว่าเป้าหมายที่มีความสำคัญที่สุดของการบริหารของรัฐบาลท้องถิ่น แต่ความเข้มแข็งทางการเงินจะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่จะช่วยให้รัฐบาลท้องถิ่นบรรลุเป้าหมายในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

การบริหารราชการของรัฐบาลท้องถิ่นนั้น หากไม่มีความเข้มแข็งทางการเงินแล้ว นอกจากจะทำให้ปราศจากความน่าเชื่อถือแล้ว ยังจะทำให้ไม่สามารถดำเนินการในการทำหน้าที่สำคัญของตนเองได้อีก เช่น รัฐบาลท้องถิ่นไม่สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ก็เกิดความเสียหายขึ้นแก่ท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น การขาดแคลนสินค้าและบริการสาธารณะที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับชุมชน ซึ่งผลของความขาดแคลนดังกล่าวจะส่งผลกระทบทั้งในระดับบุคคล ระดับชุมชน และระดับประเทศได้ ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นจะทำให้การบริหารของรัฐบาลท้องถิ่นไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นความอ่อนแอทางการเงินยังอาจทำให้เกิดความไม่เสมอภาคกับประชาชนผู้เสียภาษี เนื่องจากผู้เสียภาษีได้ชำระภาษีในอัตราเท่าเดิม แต่กลับได้รับสินค้าและบริการที่มีปริมาณและคุณภาพต่ำลง

การเกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจัดเป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มากที่สุด ซึ่งเป็นการเกิดขึ้นจากการผสมผสานตามแนวคิด การกระจายอำนาจทางการบริหาร ที่ครอบคลุมไปถึง การมอบอำนาจหน้าที่ การโอนอำนาจหน้าที่ การแบ่งอำนาจการตัดสินใจ รวมทั้งเป็นการกระจายอำนาจทางการเมืองให้แก่ประชาชน โดยที่ประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ร่วมปฏิบัติ ร่วมตรวจสอบ และร่วมรับผลประโยชน์ นอกจากนี้ยังเป็นการกระจายบุคลากรของภาครัฐบาลให้ได้ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ให้ได้ทราบถึงลักษณะทางสังคมศาสตร์ของประชาชนในแต่ละพื้นที่ได้ชัดเจน เพื่อที่จะได้แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่ได้ตรงกับความต้องการของชุมชน มีการรับรู้ รับฟัง เสียงสะท้อนของประชาชนในแต่ละพื้นที่ได้ดียิ่งขึ้น และปัจจุบันทางรัฐบาลกำลังกำหนดให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นในการกำกับ ดูแล และการบริหารจัดการสถานที่ทางราชการและสถานที่สำคัญต่าง ๆ ในท้องถิ่น โดยมีแนวความคิดที่ว่า การให้บริการแก่ประชาชนนั้น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุด ก็คือ ข้าราชการและพนักงานของรัฐที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนนั่นเอง จึงทำให้รัฐบาลจำเป็นต้องโอนบริการสาธารณะบางประเภทมาให้องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารจัดการ จึงทำให้ความสนใจในเรื่องของการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเรื่องของความสามารถในการบริหารงานงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ว่าการบริหารจัดการทางด้านรายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลเองมีการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ อยู่ในระดับใด

ด้วยความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้เกิดแนวความคิดในการศึกษาการบริหารการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น โดยทำการวัดและทำการประเมินฐานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อตรวจสอบความเข้มแข็งทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ทราบว่าฐานะทางการเงินที่แท้จริง นอกจากนี้แล้วยังสามารถคาดการณ์ฐานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคตเพื่อหลีกเลี่ยงและป้องกันปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้น สำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจ ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระบบโครงสร้างการบริหาร และการดำเนินกิจกรรม รวมทั้งโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลได้อย่างมีระบบ มีกฎเกณฑ์และสามารถวัดค่าได้ เพื่อให้ประชาชนผู้รับบริการได้รับการบริการที่มีคุณภาพ และเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ให้บริการทางสังคมและเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างรายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ
2. เพื่อศึกษาสถานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ
3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงโครงสร้างรายได้ และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ
2. เพื่อทราบถึงความสามารถในการบริหารทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ
3. เพื่อทราบถึงประสิทธิผลของการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยแบ่งการดำเนินการสุ่มตัวอย่างเป็น 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง การสุ่มเลือกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ใช้เป็นตัวอย่างจำนวน 1 แห่ง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง

ขั้นตอนที่สอง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง สำหรับการเก็บข้อมูลจากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จากผู้รับผิดชอบงานด้านการคลัง จากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร แบ่งเป็นดังนี้

1. ปัจจัยพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - ที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์
 - จำนวนบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - ลักษณะทางด้านประชากรของชุมชน
 - พื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน
 - พื้นฐานทางด้านสังคมของชุมชน
 - ปัญหาของชุมชน

2. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - รายได้ที่มาจากรัพยากรภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
 - รายได้ที่มาจากรัพยากรภายนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
3. รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - รายจ่ายประจำ
 - รายจ่ายเพื่อการพัฒนา
4. การจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล
5. การจัดสรรงบประมาณตามเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์
6. ประสิทธิภาพของการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ปัจจัยพื้นฐานทางด้านภูมิศาสตร์ ประชากร เศรษฐกิจ สังคม และชุมชน ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของรายได้ และค่าใช้จ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วย ที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ ลักษณะทางด้านประชากร พื้นฐานด้านเศรษฐกิจ พื้นฐานทางด้านสังคม และปัญหาของชุมชน

2. ที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ หมายถึง สถานที่ตั้งและลักษณะทางภูมิศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้

จำนวนพื้นที่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ขนาดของพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล มีหน่วยเป็นตารางกิโลเมตร ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

จำนวนหมู่บ้านในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง จำนวนของหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล มีหน่วยเป็นหมู่บ้าน ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ลักษณะทางด้านภูมิศาสตร์ของพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น เป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำลำคลองไหลผ่าน ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับกลุ่ม

ระยะห่างขององค์การบริหารส่วนตำบลกับที่ว่าการอำเภอ หมายถึง ระยะทางระหว่างสถานที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลกับที่ว่าการอำเภอ มีหน่วยเป็นกิโลเมตร ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

3. จำนวนบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หมายถึง จำนวนข้าราชการ และลูกจ้างทุกประเภทที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

4. ลักษณะทางด้านประชากร หมายถึง ลักษณะของประชากรทั้งหมดที่อยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังนี้

จำนวนประชากรในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง จำนวนประชากรทั้งหมด ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล มีหน่วยเป็นคนที่ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

ลักษณะของประชากร หมายถึง ลักษณะของประชากรตาม โดยการแบ่งตามเพศ ได้แก่ เพศชาย เพศหญิง และการแบ่งตามความสามารถ ได้แก่ เด็กและเยาวชน วัยทำงาน วัยชรา และคนพิการและผู้ด้อยโอกาส ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับกลุ่ม

ความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง จำนวนประชากรที่อยู่อาศัยในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยการคำนวณเป็นจำนวนคนต่อขนาดพื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

5. พื้นฐานด้านเศรษฐกิจ หมายถึง พื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจภายในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังนี้

อาชีพหลักของประชากรในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ประเภทของอาชีพหลักที่ประชากรที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลใช้ในการประกอบเป็นอาชีพ ได้แก่ อาชีพรับจ้าง อาชีพเกษตรกรรม อาชีพค้าขาย อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และอาชีพอื่น ๆ ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับกลุ่ม

รายได้ของประชากรในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ระดับรายได้ของประชากรที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล จากการประกอบอาชีพต่าง ๆ ภายในระยะเวลา 1 ปี มีหน่วยเป็นบาท ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและหน่วยเศรษฐกิจในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง จำนวนของหน่วยบริการทางด้านสาธารณูปโภคและหน่วยเศรษฐกิจทั้งที่เป็นการดำเนินการโดยภาครัฐบาลและภาคเอกชน อันได้แก่ ระบบการคมนาคม ระบบการสื่อสาร ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำ และหน่วยเศรษฐกิจอื่น ๆ ที่ให้บริการอยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

6. พื้นฐานทางด้านสังคม หมายถึง พื้นฐานทางด้านสังคมภายในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังนี้

ระบบการบริการด้านการศึกษา หมายถึง จำนวนหน่วยงานที่ให้บริการทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการดำเนินการโดยภาครัฐบาลและภาคเอกชน ที่ให้บริการอยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

ระบบการบริการด้านสาธารณสุข หมายถึง จำนวนหน่วยงานที่ให้บริการทางการแพทย์ สาธารณสุขประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการดำเนินการโดยภาครัฐบาลและภาคเอกชน ที่ให้บริการอยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

ระบบสวัสดิการชุมชน หมายถึง จำนวนหน่วยงาน สถานที่ รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยงานอื่นจัดให้มีขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน ที่มีอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

ระบบข้อมูลข่าวสารภายในชุมชน หมายถึง จำนวนวิธีที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูลข่าวสารภายในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

7. ปัญหาของชุมชน หมายถึง ลักษณะของปัญหาที่จำเป็นต้องมีการแก้ไขให้ดีขึ้น และสภาพที่เกิดขึ้นจริงในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล และได้กำหนดไว้เป็นแผนพัฒนาตำบลประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบล

8. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง จำนวนรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับในแต่ละปีงบประมาณ ซึ่งมาจากแหล่งที่มาดังต่อไปนี้

รายได้ที่มาจากทรัพยากรภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการจัดเก็บเอง หรือมีหน่วยงานภายนอกอื่นดำเนินการจัดเก็บให้จากรั้วเรือนหรือหน่วยธุรกิจที่มีที่ตั้งหรือดำเนินงานอยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นรายได้ตามที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ อันได้แก่ รายได้จากภาษีอากร รายได้จากค่าธรรมเนียม รายได้จากทรัพย์สิน รายได้จาก สาธารณูปโภค รายได้จากกิจการพาณิชย์ ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

รายได้ที่มาจากทรัพยากรภายนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง รายได้ที่ได้มาจากรั้วเรือนหรือหน่วยธุรกิจที่มีที่ตั้งหรือดำเนินงานอยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล อันได้แก่ เงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

9. รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง รายจ่ายที่องค์การบริหารส่วนตำบลใช้จ่ายตามหมวดรายการใช้จ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีในแต่ละปีงบประมาณ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ รายจ่ายประจำ และรายจ่ายเพื่อการพัฒนา

รายจ่ายประจำ หมายถึง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารและการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามหมวดรายจ่ายดังต่อไปนี้ หมวดรายจ่ายงบกลาง หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ หมวดค่าจ้างชั่วคราว หมวดค่าตอบแทน หมวดค่าใช้สอย หมวดค่าวัสดุ หมวดค่าสาธารณูปโภค หมวดรายจ่ายเพื่อการอุดหนุน ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

รายจ่ายเพื่อการพัฒนา หมายถึง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารและการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามหมวดรายจ่ายดังต่อไปนี้ หมวดค่าครุภัณฑ์ หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

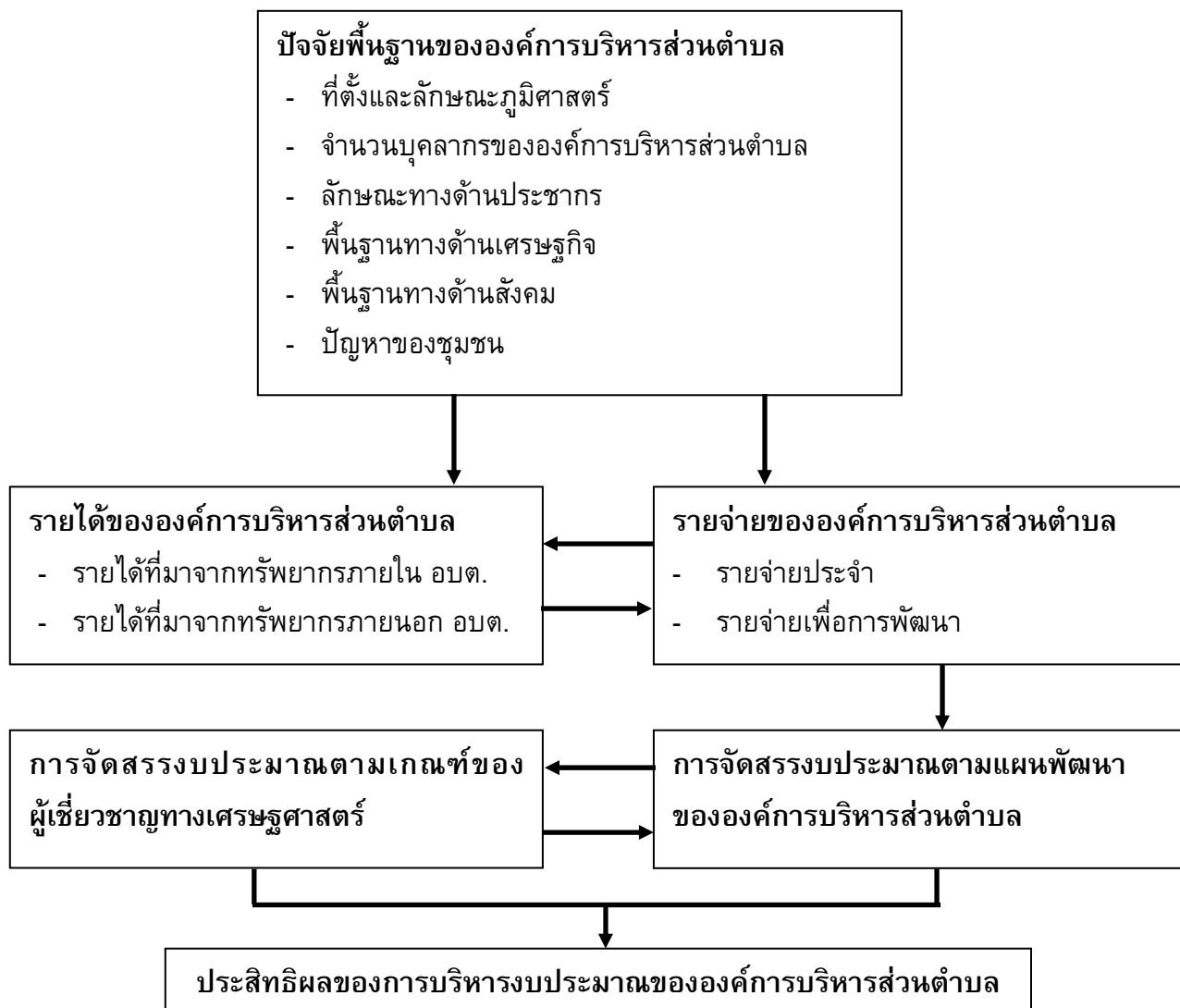
10. การจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การจัดสรรจำนวนเงินงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนตำบลใช้ในการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดให้มีขึ้นภายในชุมชน โดยได้มีการกำหนดจำนวนเงินงบประมาณ แผนงาน/โครงการ และกำหนดไว้ในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบไปด้วยโครงการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โครงการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โครงการด้านการ

พัฒนาสิ่งแวดล้อม โครงการด้านการพัฒนาวัฒนธรรมและประเพณี โครงการด้านการส่งเสริมการศึกษา และสันทนาการ โครงการด้านการพัฒนาเด็ก สตรี เยาวชน คนชรา โครงการด้านการส่งเสริมด้านการสาธารณสุข และโครงการด้านการพัฒนาศักยภาพการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

11. การจัดสรรงบประมาณตามเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง การจัดสรรจำนวนเงินงบประมาณให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้ในการดำเนินการตาม แผนงาน/โครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดให้มีขึ้นภายในชุมชน โดยใช้การพิจารณาตาม แนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งประกอบไปด้วย โครงการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โครงการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โครงการด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม โครงการด้านการพัฒนา วัฒนธรรมและประเพณี โครงการด้านการส่งเสริมการศึกษา และสันทนาการ โครงการด้านการพัฒนา เด็ก สตรี เยาวชน คนชรา โครงการด้านการส่งเสริมด้านการสาธารณสุข และโครงการด้านการพัฒนา ศักยภาพการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

12. ประสิทธิภาพของการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การพิจารณาเปรียบเทียบการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามการจัดสรรจำนวนเงินงบประมาณตาม แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล กับการจัดสรรงบประมาณตามเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญทาง เศรษฐศาสตร์ ใช้หน่วยการวัดเป็นระดับช่วง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การคลังภาครัฐและการคลังท้องถิ่น
2. การจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. การปกครองส่วนท้องถิ่น
4. องค์การบริหารส่วนตำบล
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การคลังภาครัฐและการคลังท้องถิ่น

การคลังภาครัฐ (Public Finance) เป็นการดำเนินกิจกรรมทางการเงินต่าง ๆ ของรัฐบาล ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานที่สำคัญหน่วยหนึ่งของระบบสังคม

1.1 ความหมายของการคลังภาครัฐ

บุญชนะ อัตถากร (2516 : 432) กล่าวถึง การคลังภาครัฐว่าครอบคลุมปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศแทบทุกประการ โดยอาจแบ่งปัญหาได้เป็น 4 ประการใหญ่ ๆ คือ

1. ปัญหาการจัดสรรทรัพยากร
2. ปัญหาการกระจายรายได้ของประชาชน
3. ปัญหาการทำให้คนมีงานทำ
4. ปัญหาเสถียรภาพของระดับราคาและการพัฒนาเศรษฐกิจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2534 : 6) การคลัง หมายถึง การกำหนดนโยบายและการดำเนินงานด้านการเงินของรัฐบาล ซึ่งในทางปฏิบัติจะเกี่ยวข้องกับรายได้ของรัฐบาล ที่ได้มาจากภาษีอากรและแหล่งรายได้อื่น ๆ รายจ่ายของรัฐบาล หนี้ของรัฐบาลหรือหนี้สาธารณะ และนโยบายการคลัง

ฮาร์วี เอส โรเซน (S. Rosen. 1999 : 4) การคลังภาครัฐ (Public Finance) มีความหมายเหมือนกับคำว่า เศรษฐศาสตร์ในภาครัฐ (Public Sector Economics) หรือ เศรษฐศาสตร์ของรัฐ (Public Economics) หมายถึง หน้าที่ทางเศรษฐศาสตร์ของรัฐบาลในการจัดสรรทรัพยากร และการกระจายรายได้ รวมทั้งหน้าที่ทางเศรษฐศาสตร์มหภาคของรัฐบาลในการจัดเก็บภาษี การใช้จ่าย และการใช้นโยบายการเงินที่มีผลต่อภาพรวมการว่างงานในทุกระดับ และต่อระดับราคา

การคลังภาครัฐ หรือการคลังรัฐบาล ประกอบด้วยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี พฤติกรรม กิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ เกี่ยวกับ การหารายได้ การใช้จ่ายสาธารณะ การภาษีอากร การก่อหนี้สาธารณะ การใช้จ่ายของรัฐบาล บทบาทของรัฐบาลในระบบเศรษฐกิจ นโยบายการเงิน และนโยบายการคลัง ระดับประเทศและระดับท้องถิ่น รวมทั้งการศึกษาผลกระทบจากกิจกรรมการดำเนินการต่าง ๆ ทางคลังของรัฐบาลที่มีต่อสังคมและประเทศโดยรวม

ระบบการคลัง หมายถึง องค์ประกอบของสถาบันการคลังต่าง ๆ ซึ่งรวมกันเป็นโครงสร้างของระบบการคลัง และมีการทำงานของสถาบันการคลังต่าง ๆ เกี่ยวเนื่องกันอย่างเป็นระบบตามประเพณีปฏิบัติ ระเบียบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้

ระบบการคลังของรัฐบาล มีขอบข่ายกว้างขวางสัมพันธ์กับหน่วยงานของรัฐบาลทุกหน่วยงาน ทุกระดับ และมีผลโดยตรงต่อเศรษฐกิจของประเทศ ถ้าการทำงานของระบบการคลังของรัฐบาลไม่สัมพันธ์กัน ย่อมส่งผลให้การทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐขัดข้องไปด้วย

ระบบการบริหารการคลังของรัฐบาล ประกอบด้วยกิจกรรมการดำเนินการทางการคลังที่สำคัญ และมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ 12 กิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดนโยบายและแผนทางการคลัง
2. การบริหารงบประมาณแผ่นดิน
3. การบริหารการจัดเก็บภาษีอากรและจัดหารายได้ประเภทต่าง ๆ
4. การบริหารหนี้สาธารณะ
5. การบริหารเงินคงคลัง
6. การบริหารเงินนอกงบประมาณ
7. การบริหารเงินทุนหมุนเวียนและกองทุนพิเศษ
8. การบริหารพัสดุ
9. การบริหารทรัพย์สินแผ่นดิน
10. การบริหารระบบบัญชีรัฐบาลและระบบข้อมูลข่าวสารทางการคลัง
11. การบริหารการตรวจสอบและรายงานทางการคลัง
12. การบริหารการประเมินผลทางการคลัง

1.2 การคลังท้องถิ่น

การคลังท้องถิ่น เป็นเครื่องมือหรือกระบวนการในการบริหารจัดการของรัฐบาล ซึ่งเป็นกลไกสำคัญของการบริหารงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น

การบริหารการคลัง มีความหมายครอบคลุมเกี่ยวกับรายได้ การกำหนดรายจ่าย การจัดหางบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การบัญชี และการตรวจสอบบัญชี

การคลังท้องถิ่น หมายถึง การบริหารการคลังของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นการพิจารณาถึง การจัดหารายได้ การกำหนดรายจ่าย การจัดหางบประมาณ การจัดซื้อ การว่าจ้าง การบัญชี การตรวจสอบบัญชีของหน่วยการปกครองท้องถิ่น กระบวนการงบประมาณของท้องถิ่นจะเป็นตัวกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์ของแหล่งที่มาของรายรับ กับรูปแบบในการใช้จ่ายของแต่ละหน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อก่อให้เกิดความสอดคล้องต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

1.3 วัตถุประสงค์ของการคลังท้องถิ่น

วัตถุประสงค์สำคัญของการคลังท้องถิ่น มี 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การจัดหารายได้ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น
2. การกำหนดรายจ่ายและจัดหางบประมาณ
3. การบริหารรายได้ รายจ่าย และทรัพย์สินของท้องถิ่น.

1.4 ความสำคัญของการคลังท้องถิ่น

การคลังของหน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดหารายได้และการกำหนดการใช้จ่ายในการบริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การคลังท้องถิ่นมีความสำคัญมากในการที่จะช่วยให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะเจริญก้าวหน้า และมีความสามารถรับใช้ประชาชนในการอำนวยความสะดวกและความผาสุกให้แก่ประชาชนได้มากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับว่ามีรายได้เพียงพอแก่การบำรุงท้องถิ่นมากน้อยเพียงไร หากหน่วยการปกครองท้องถิ่นใดมีรายได้น้อย และฐานะการคลังไม่ดี จะต้องพึ่งหรือรับการอุดหนุนช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาลกลางอยู่เรื่อย ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องถูกควบคุมจากส่วนกลางมากขึ้นตามจำนวนเงินที่ได้รับการอุดหนุน การที่หน่วยปกครองท้องถิ่นถูกควบคุมจากส่วนกลางมากขึ้นย่อมทำให้สิทธิหรืออำนาจในการปกครองตนเองมีน้อยลง และขาดความคิดริเริ่มที่ปรับปรุงท้องถิ่นของตนเองให้เจริญก้าวหน้า

รายได้ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนับว่าเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญมากในการบริหารการคลังเพื่อการบริหารงานท้องถิ่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่ซึ่งบังคับให้กระทำและหน้าที่ให้เลือกกระทำ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อความสะดวกสบายและความผาสุกของประชาชน การที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะหารายได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความควบคุมของรัฐบาลในการกระจายหรือมอบอำนาจในการหารายได้ให้แก่หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพราะการบริหารงานเพื่อความเจริญของท้องถิ่นย่อมขึ้นอยู่กับรายได้ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นประการสำคัญ

ในปัจจุบันระบบการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจทางการคลังเพื่อให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นมีอิสระทางการคลังได้ตามสมควรในขอบเขตของกฎหมาย เช่น แหล่งรายรับ การใช้งบประมาณ การจัดหาวัสดุและการดำเนิน เป็นต้น ท้องถิ่นมีอิสระพอสมควรในการกำหนดรายได้ การใช้จ่ายและดำเนินการต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การคลังของหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมมีความสัมพันธ์กับส่วนกลางโดยรัฐบาลมักควบคุมดูแล เพื่อป้องกันมิให้การบริหารการคลังเกิดความเสียหาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศชาติโดยรวม ในทางปฏิบัติรัฐบาลจึงต้องดูแลให้มีการใช้จ่ายเงินของหน่วยการปกครองท้องถิ่นในกิจกรรมที่จำเป็น และได้มาตรฐานที่กำหนด ที่สำคัญที่สุดรัฐบาลจะคอยช่วยเหลือสนับสนุนให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่ท้องถิ่นให้มากและดียิ่งขึ้นเท่าที่จะทำได้ในการกระจายอำนาจทางการคลังให้แก่หน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ ปรากฏว่ายังมีได้เป็นอิสระตามหลักของการกระจายอำนาจทางการคลังอย่างแท้จริง ซึ่งยังปรากฏข้อถกเถียง

ประการสำคัญ ที่สุดในการกระจายอำนาจทางการคลังแก่ท้องถิ่นก็คือ ควรจะจัดรูปแบบของการกระจายอำนาจอย่างไร ควรจะให้ท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารงานสาธารณะมากน้อยเพียงใด และรัฐบาลกลางจะยินยอมให้รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจทางการคลังมากน้อยเพียงใด

1.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อฐานะทางการคลังท้องถิ่น

คุก (1982) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อฐานะทางการคลังของท้องถิ่นซึ่งโดยทั่วไปรายได้และรายจ่ายของท้องถิ่นจะถูกกำหนดโดยปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกท้องถิ่น ประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านรสนิยมและความจำเป็นของชุมชน

ปัจจัยด้านรสนิยม และความจำเป็นของชุมชน จะมีผลกระทบต่อรายได้และรายจ่ายของชุมชน เพราะปัจจัยเหล่านี้ก่อให้เกิดการบริโภคและการใช้จ่ายในชุมชน ซึ่งการบริโภคและการใช้จ่ายดังกล่าวจะมีผลกระทบทั้งด้านรายได้และรายจ่ายของรัฐบาลท้องถิ่น

2. ปัจจัยสภาวะการผลิตและการบริการของชุมชน

ปัจจัยสภาวะการผลิตและการบริการของชุมชน จะมีอิทธิพลต่อรายได้และรายจ่ายของรัฐบาลท้องถิ่น เพราะการผลิตและการบริการนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านรายได้และรายจ่ายของท้องถิ่น ถ้าท้องถิ่นใดมีอัตราการผลิตและการบริการเป็นจำนวนมาก รายได้ด้านภาษีของท้องถิ่นนั้นจะอยู่ในเกณฑ์ดี จะทำให้อฐานะทางการคลังของท้องถิ่นดีตามไปด้วย หากท้องถิ่นใดที่มีภาระทางด้านการบริการมาก ท้องถิ่นนั้นก็มีความจำเป็นจะต้องจัดการบริการมาก ค่าใช้จ่ายของท้องถิ่นก็จะสูงตามขึ้นไปด้วย ดังนั้นการผลิตและการบริการของชุมชนจะมีอิทธิพลในการกำหนดรายได้และรายจ่ายของท้องถิ่นเป็นอย่างมาก

3. ปัจจัยทุน แรงงาน และตลาด

ทุน แรงงาน และตลาด ถือเป็นหัวใจสำคัญของกลไกทางเศรษฐกิจชุมชน ชุมชนใดที่มีปัจจัยทุน แรงงาน และตลาด อยู่ในเกณฑ์ดีจะทำให้มีรายได้มาก และฐานะทางการคลังของชุมชนนั้นจะดีตามไปด้วย แต่ถ้าชุมชนใดขาดแคลนปัจจัยเหล่านี้ ฐานะทางการคลังของชุมชนนั้นก็จะต้องอ่อนแอตามไปด้วย

4. ปัจจัยด้านทรัพยากรในชุมชน

ทรัพยากรในชุมชนจะมีผลต่อรายได้ภายในชุมชน หากชุมชนใดมีทรัพยากรภายในมาก ชุมชนนั้นก็จะมีแนวโน้มฐานะทางการคลังที่ดี ตรงกันข้ามกับชุมชนใดที่มีความขาดแคลนของทรัพยากรในชุมชน ชุมชนนั้นก็จะมีแนวโน้มฐานะทางการคลังที่ไม่ดี

5. ปัจจัยทางด้านโครงสร้างทางการเมืองการปกครอง

ปัจจัยโครงสร้างทางการเมืองการปกครองจะมีอิทธิพลต่อฐานะทางการคลังของท้องถิ่น เนื่องจากนโยบายทางการเมืองจะมีผลกระทบโดยตรงต่อรายได้และรายจ่ายของท้องถิ่น

6. ปัจจัยแนวนโยบายจากส่วนกลาง

ส่วนกลางหรือรัฐบาลกลางจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อรัฐบาลท้องถิ่น เพราะนโยบายของรัฐบาลกลางจะมีอิทธิพลเป็นอย่างยิ่งต่อรายได้และรายจ่ายของท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลกลาง

จะมีการโอนเงินส่วนหนึ่งมาสู่ท้องถิ่น ดังนั้นหากรัฐบาลกลางมีการโอนเงินดังกล่าวมาสู่รัฐบาลท้องถิ่นมาเป็นจำนวนมาก ฐานะทางการคลังของท้องถิ่นก็จะดี

7. ปัจจัยนโยบายและข้อปฏิบัติทางการเงินของท้องถิ่น

โดยทั่วไปท้องถิ่นสามารถออกนโยบายและข้อบัญญัติของตนเองได้ ดังนั้นนโยบายและข้อบัญญัติที่ท้องถิ่นกำหนดขึ้นจะมีอิทธิพลต่อฐานะทางการคลังของท้องถิ่นเอง

1.6 ปัญหาสำคัญของการคลังท้องถิ่น

ปัญหาที่สำคัญของหน่วยการปกครองท้องถิ่นคือ ไม่มีความสามารถในการหารายได้ให้เพียงพอ กับความต้องการใช้เงิน ซึ่งเกิดจาก 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน ซึ่งปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยการกระจายอำนาจทางการคลังให้แก่หน่วยการปกครองท้องถิ่น สำหรับปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัจจัยในการบริหารงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

1.6.1 ปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ หมายถึง ความเจริญและการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยพิจารณารายได้ของประชาชนในท้องถิ่น ลักษณะของความเป็นเมืองและชนบท โดยพิจารณาจากแหล่งการค้า ตลาด การพาณิชย์ ภาวะการจ้างงานในท้องถิ่นนั้น ๆ นอกจากนี้ยังพิจารณาถึง ความเจริญทางด้านอุตสาหกรรม ความเจริญด้านคมนาคมขนส่ง การพาณิชย์ และการสาธารณสุขมูลฐาน ได้แก่ ไฟฟ้า ประปา

2. ปัจจัยทางสังคมวิทยา หมายถึง ความรับผิดชอบของประชาชนต่อส่วนรวมในการเสียภาษีอากรให้แก่รัฐบาลกลางหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่น ถ้าประชาชนในท้องถิ่นมีความรับผิดชอบและมีความสามารถในการที่จะจ่ายภาษีอากรให้แก่ท้องถิ่นแล้ว จะทำให้รายได้ของท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

3. ปัญหาการกระจายอำนาจทางการคลังแก่หน่วยการปกครองท้องถิ่น การปกครองของไทยในปัจจุบัน ท้องถิ่นไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ นโยบายส่วนใหญ่จะกำหนดมาจากส่วนกลาง ซึ่งปัญหาจากการกระจายอำนาจทางการคลังของท้องถิ่นที่สำคัญมี 4 ประการ ดังนี้คือ

3.1 ข้อจำกัดทางด้านการคลังของหน่วยการปกครองท้องถิ่น อันได้แก่ รัฐบาลกลางเป็นผู้รวมอำนาจทางการคลังและการบริหารเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ท้องถิ่นมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตนเองตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยการปกครองท้องถิ่น

3.2 แหล่งรายได้ท้องถิ่น ส่วนใหญ่กฎหมายทางด้านภาษีอากรและค่าธรรมเนียมท้องถิ่นมีผลบังคับใช้มาเป็นเวลานาน โดยไม่ได้มีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

3.3 เกณฑ์การจัดสรรรายได้ โครงสร้างอัตราภาษีอากรท้องถิ่นที่รัฐบาลเก็บเพิ่มให้ท้องถิ่นหรือรายได้ที่รัฐบาลท้องถิ่นแบ่งให้ท้องถิ่น มีหลักเกณฑ์จัดสรรให้ตามสัดส่วนรายได้ภาษีที่ท้องถิ่นเคยได้รับ ซึ่งเป็นเกณฑ์การจัดสรรตามกฎหมายที่ใช้มาเป็นเวลานาน ทำให้หลักเกณฑ์ไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรมกับท้องถิ่น

3.4 หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุน ซึ่งเมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนแล้วจะพบว่า เป็นหลักเกณฑ์ที่ไม่เอื้ออำนวยที่จะกระตุ้นให้ท้องถิ่นพยายามช่วยตนเองทางด้านการคลัง แต่ก่อให้เกิดความยินยอมที่ท้องถิ่นจะปฏิบัติตามนโยบายและเงื่อนไขส่วนกลาง

1.6.2. ปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายใน

1. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บ ท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังคงดำเนินการจัดเก็บรายได้อยู่ ณ สำนักงาน ไม่มีเครื่องมือหรือมาตรการที่จะติดตามจัดเก็บให้ครบถ้วนและถูกต้อง เจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บรายได้ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ กฎหมายระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากร และค่าธรรมเนียมแต่ละประเภท อีกทั้งยังขาดแหล่งข้อมูล ทำให้การปฏิบัติการจัดเก็บรายได้มีลักษณะกระทำตามความเคยชินที่ปฏิบัติกันมา

2. หน่วยงานที่จัดเก็บรายได้มีอัตรากำลังไม่เพียงพอ จำนวนเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้มีไม่เพียงพอที่จะติดตามจัดเก็บรายได้ในท้องถิ่นได้ครบถ้วน ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการมีในสัดส่วนที่น้อย

3. การปฏิบัติการจัดเก็บรายได้ตามกฎหมาย ภาษีและค่าธรรมเนียมบางประเภทที่กฎหมายให้อำนาจท้องถิ่นในการออกเทศบัญญัติ ข้อบังคับ หรือข้อบัญญัติ ในการจัดเก็บรายได้ แต่ปรากฏว่ามีบางท้องถิ่นที่ยังคงเพิกเฉยการจัดเก็บรายได้ หรือถ้ามีการจัดเก็บก็เลือกเก็บในอัตราและจำนวนที่ต่ำ

4. ความเต็มใจของผู้เสียภาษี ประชาชนในท้องถิ่นยังขาดความเข้าใจในหลักการของการจัดเก็บภาษี และค่าธรรมเนียม นอกจากนี้ยังขาดความเข้าใจในกฎหมายท้องถิ่นและไม่เข้าใจว่าตนมีหน้าที่ที่จะต้องเสียภาษีเมื่อไร อย่างไร ที่ไหน เพื่ออะไร เป็นจำนวนเท่าใด ทำให้ความเต็มใจในการเสียภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของประชาชนท้องถิ่นอยู่ในระดับต่ำ

5. การบริหารการเงิน ท้องถิ่นยังไม่มีระบบบริหารการเงินที่มีประสิทธิภาพ

2. การจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 แนวคิดของการจัดทำงบประมาณ

วิธีการงบประมาณ เป็นการแสดงแผนการปฏิบัติงานตามภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้วางแผนไว้ ประกอบกับนโยบายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย จังหวัด เพื่อจัดทำนโยบายของคณะผู้บริหาร ให้ปรากฏเป็นรูปธรรม ในรูปของตัวเลข จำนวนเงินว่าจะทำอะไร เป็นเงินค่าอะไรบ้าง รายการละเท่าใด วิธีการใด

การตั้งงบประมาณจึงเป็นเครื่องมือของผู้บริหารใช้ในการกำกับควบคุมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้ปฏิบัติงานตามที่ไดวางแผนไว้ เป็นเครื่องมือของสภาท้องถิ่นที่จะควบคุมดูแลนโยบายและการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร และเป็นเครื่องมือของประชาชนในการควบคุมดูแลผู้ที่ประชาชนได้เลือกเข้ามาบริหารท้องถิ่นอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อสิ้นปีงบประมาณหากได้มีการวิเคราะห์ประเมินผล การใช้จ่ายเงินแล้ว ผู้บริหารสามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหของประชาชนในปีต่อไปได้ นับว่างบประมาณรายจ่ายมีความสำคัญต่อบุคคลทุกระดับในท้องถิ่นควรให้ความสนใจ

2.2 กระบวนการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กระบวนการงบประมาณของท้องถิ่น มี 3 กระบวนการ ได้แก่

1. การจัดเตรียมงบประมาณ เจ้าหน้าที่ประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่เสนอคำขอของงบประมาณต่อผู้มีอำนาจส่วนกลาง ตามแผนงานและโครงการของท้องถิ่น
2. การอนุมัติงบประมาณ ฝ่ายบริหารของท้องถิ่นเมื่อได้เสนอร่างงบประมาณของท้องถิ่นต่อสภาท้องถิ่นแล้ว สภาท้องถิ่นมีหน้าที่พิจารณาอนุมัติงบประมาณของท้องถิ่น
3. การบริหารงบประมาณ ฝ่ายบริหารของท้องถิ่น มีหน้าที่ในการบริหารการการจัดเก็บรายได้ตามประมาณการและบริหารหรือควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการของแต่ละหน่วยงานในสังกัดท้องถิ่น รวมทั้งติดตามรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณ

2.3 รายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หน่วยการปกครองท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ มีลักษณะของการใช้จ่าย 2 ลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

1. รายจ่ายประจำ
2. รายจ่ายพิเศษ

ผลของรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทต่อการพัฒนาท้องถิ่น จะแตกต่างกันตามโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ส่วนสำคัญของการปกครองท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ คือ การมีงบประมาณประจำเป็นของตนเอง แต่จะมีจำนวนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับขนาด และรูปแบบการปกครองแต่ละแบบ โดยสัดส่วนภาพรวมของท้องถิ่นต้องประมาณแผ่นดินในปัจจุบันจะมีจำนวนน้อย และมีรูปแบบการบริหารงบประมาณที่อิสระต่อกัน

งบประมาณรายจ่ายประจำปีของท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 งบประมาณทั่วไป หมายถึง งบประมาณที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการบริหารงานในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น โดยมีหน่วยงานต่าง ๆ ที่สังกัดองค์การบริหารท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ

ส่วนที่ 2 งบประมาณเฉพาะกาล หมายถึง งบประมาณที่จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดวงเงินที่ใช้ในการปฏิบัติงานเฉพาะอย่างเป็นพิเศษ ต่างจากงบประมาณเพื่อการบริหารทั่วไป

งบประมาณในแต่ละส่วน สามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 รายจ่ายประจำ หมายถึง รายจ่ายที่จ่ายจากรายได้ของท้องถิ่นเอง รวมทั้งเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาลกลาง รายจ่ายประจำของท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ สามารถแบ่งได้เป็นหมวดรายจ่าย ตามหมวดรายจ่ายของงบประมาณแผ่นดิน

ประเภทที่ 2 รายจ่ายพิเศษ หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดขึ้นเพื่อกิจการเฉพาะอย่างเป็นกรณีพิเศษในแต่ละปี โดยเป็นการตั้งจ่ายจากเงินสะสม เงินกู้ และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจหรือเงินอื่นที่ไม่ใช่งบประมาณประจำ

2.4 วิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

วิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติ

เจ้าหน้าที่งบประมาณมีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานต่างๆ (กอง / ฝ่ายต่างๆ) เสนอข้อมูลที่จะต้องใช้ในการจัดทำงบประมาณส่งให้เจ้าหน้าที่งบประมาณ เมื่อแต่ละหน่วยงาน (กองหรือฝ่าย) ได้รับหนังสือจากเจ้าหน้าที่งบประมาณ ให้พิจารณาแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้วางไว้ในส่วนที่หน่วยงานของตนรับผิดชอบประมาณการค่าใช้จ่ายทั้งที่เป็นรายจ่ายประจำ รายจ่ายเพื่อการลงทุนเสนอให้เจ้าหน้าที่งบประมาณ กรณีหน่วยงานที่มีรายได้ประมาณการรายรับให้ด้วย และให้หัวหน้าหน่วยงานคลังรวบรวมรายงาน การเงินและสถิติต่างๆ ได้แก่ รับจริง จ่ายจริง ย้อนหลัง 3 ปี งบประมาณแสดงฐานะการคลังของทุกหน่วยงานให้เจ้าหน้าที่งบประมาณด้วย

เจ้าหน้าที่งบประมาณรวบรวมรายละเอียดที่ได้รับจาก กองหรือฝ่ายต่างๆ เสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่าย จัดทำเป็นข้อมูลเบื้องต้นเสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อพิจารณา เมื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติให้ตั้งงบประมาณยอดใดแล้ว เจ้าหน้าที่งบประมาณนำยอดเงินและรายการที่ได้รับอนุมัติขึ้นต้นจากผู้บริหารท้องถิ่นนั้น จัดทำเป็นร่างงบประมาณตามรูปแบบงบประมาณรายจ่ายตามแบบที่กรมการปกครองกำหนดเสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น

คณะผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างงบประมาณรายจ่าย ต่อสภาท้องถิ่นภายในวันที่ 15 สิงหาคม และเข้าสู่กระบวนการการตรากฎหมายท้องถิ่น (ข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติ / ข้อบังคับแล้วแต่กรณี) ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ

2.5 การตั้งงบประมาณรายจ่ายในหมวดต่าง ๆ

หลักการพิจารณาตั้งงบประมาณรายจ่ายหมวดต่างๆ ของแต่ละหน่วยงาน (กองหรือฝ่าย) ให้พิจารณาตั้งตามลำดับ ดังต่อไปนี้

รายจ่ายงบกลาง ประกอบด้วย

1. ค่าชำระหนี้เงินกู้และดอกเบี้ย
2. รายจ่ายตามข้อผูกพัน
3. เงินสำรองจ่าย
4. เงินงบประมาณรายจ่ายทั่วไปตั้งช่วยเหลืองบประมาณเฉพาะการ
5. เงินค่าทำศพ ค่าชำระหนี้เงินกู้และดอกเบี้ย ให้หน่วยงานคลังตรวจสอบ สัญญาเงินกู้ตั้ง

งบประมาณส่งใช้เงินกู้ให้ตรงตามสัญญา

รายจ่ายตามข้อผูกพัน เป็นรายจ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผูกพันตามกฎหมายที่ต้องตั้งงบประมาณให้ หน่วยงานอื่น ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการจัดจราจรตั้งจ่ายโดยพิจารณาจ่ายจากเงินค่าปรับตามกฎหมายจราจรทางบกเพื่อสนับสนุน การดำเนินงานของตำรวจจราจรที่ได้วางแผนไว้และขอให้ท้องถิ่นสนับสนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาความสงบเรียบร้อยเกี่ยวกับการจราจรและเป็นสิ่งที่ประชาชนได้รับประโยชน์โดยตรง เช่น สัญญาณไฟ ทาสี ตีเส้น เป็นต้น สำหรับค่าใช้จ่ายที่ประชาชน

ไม่ได้รับประโยชน์โดยตรง เช่น รถจักรยานยนต์ เสื้อสะท้อนแสง เป็นต้น ต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อนจึงตั้งงบประมาณได้

เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก. บ. ท.) โดยตั้งจ่ายในอัตราร้อยละสองของรายได้ประจำปีตามงบประมาณทั่วไป (ไม่รวมรายได้จาก พันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ และเงินอุดหนุน) เงินช่วยค่าครองชีพผู้บำเหน็จบำนาญราชการส่วนท้องถิ่นที่มีใช้ตำแหน่งครู เงินสมทบกองทุนประกันสังคมให้คำนวณตามพระราชบัญญัติประกันสังคม

ค่าบำรุงสันติบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย โดยพิจารณาจากรายรับจริงประจำปีที่ผ่านมา ยกเว้นเงินกู้ เงินจ่าย ขาดเงินสะสมและเงินอุดหนุนทุกประเภทจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละหนึ่งส่วนหกของรายรับดังกล่าว แต่ทั้งนี้ไม่เกิน 750,000 บาท

เงินสำรองจ่าย เป็นรายจ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งไว้ในกรณีที่จำเป็นตามความเหมาะสมซึ่งการอนุมัติให้ใช้จ่าย เป็นอำนาจของคณะผู้บริหารท้องถิ่นโดยให้หน่วยงาน (กองหรือฝ่าย) ที่มีความจำเป็นต้องใช้เงินชี้แจงเหตุผลของความจำเป็น

ความเสียหายแก่ส่วนราชการอย่างไร หรือประชาชนได้รับความเดือดร้อนหากไม่รีบดำเนินการแก้ไขปัญหาลงในคำขออนุมัติผู้บริหารส่วนท้องถิ่นด้วย

เงินที่งบประมาณรายจ่ายทั่วไปตั้งช่วยเหลืองบประมาณ เฉพาะการจะมีได้ในกรณีที่บเฉพาะการไม่เพียงพอที่จะบริหารงานด้วยตัวเองได้ จึงต้องให้บทั่วไปตั้งช่วยเหลือและบเฉพาะการมีความจำเป็นต้องใช้ ยกเว้นกรณีงบประมาณเฉพาะการสถานธนาบาลจะช่วยให้เฉพาะเงินกู้เงินเพื่อก่อสร้างอาคารสถานธนาบาลครั้งแรกเท่านั้น

เงินค่าทำศพ ตั้งไว้เพื่อจ่ายเป็นค่าทำศพของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิได้รับตามกฎหมายทุกกอง ทุกฝ่าย โดยตั้งเป็นยอดรวมไว้ที่งบกลางนี้แห่งเดียว

หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ

เงินเดือน หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ผู้บริหารพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท โดยมีอัตรากำหนดไว้แน่นอนในบัญชีกำหนดจำนวนตำแหน่งและอัตราเงินเดือนประจำปีที่ได้ตรวจสอบยืนยันว่าถูกต้องแล้ว และรวมเงินตลอดถึงเงินที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้จ่ายในลักษณะเงินเพิ่มอื่นๆ ที่จ่ายควบกับค่าจ้าง

ค่าจ้างประจำ หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำ โดยมีกรอบอัตรากำลังและจำนวนตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด รวมตลอดถึงที่จ่ายควบกับค่าจ้างให้หน่วยงานต่างๆ ประมาณการจ่ายเงินเดือนและค่าจ้างประจำตามจำนวนพนักงานและลูกจ้างประจำที่ปฏิบัติ

หมวดค่าจ้างชั่วคราว หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าแรง สำหรับการทำงานปกติแก่ลูกจ้างชั่วคราวขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นซึ่งมีระยะเวลาการจ้างไม่เกิน 1 ปี โดยมีกรอบอัตรากำลังและจำนวนตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ให้หน่วยงานต่างๆประมาณการตั้งจ่าย ค่าจ้างชั่วคราว ตามจำนวนลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานอย่างประหยัดและ เหมาะสมกับภารกิจหน้าที่

หมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ

ค่าตอบแทน หมายความว่า เงินที่จ่ายตอบแทนให้แก่ ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ค่าใช้สอย หมายความว่า รายจ่ายเพื่อให้ได้ซึ่งมาบริการใดๆ (นอกจากบริการสาธารณูปโภค) รายจ่ายเกี่ยวกับการรับรองและพิธีการ และรายจ่ายเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่นๆ

หมายเหตุ การบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมทรัพย์สิน ถ้าเป็นการจ้างเหมาซึ่งมีทั้งค่าสิ่งของและค่าจ้างแรงงานให้เบิกจ่ายในลักษณะค่าใช้สอย ในกรณีที่หน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมทรัพย์สินต่างๆเองให้ปฏิบัติดังนี้

1. ค่าจ้างเหมาแรงงานของบุคคลภายนอกให้เบิกจ่ายเป็นค่าเหมาบริการในค่าใช้สอย
2. ค่าสิ่งของที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซื้อมาใช้ในการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมทรัพย์สินให้เบิกจ่ายในค่าวัสดุ
3. ค่าจ้างแรงงานบุคคลที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ้างเป็นการชั่วคราวเพื่อกรณีในลักษณะมิใช่จ้างให้เบิกจ่ายในค่าจ้างชั่วคราว

ค่าวัสดุ หมายความว่า

1. รายจ่ายเพื่อซื้อแลกเปลี่ยน จ้างทำ ทำเอง หรือกรณีอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในสิ่งของต่อไปนี้

- สิ่งของซึ่งโดยสภาพเมื่อใช้แล้วย่อมสิ้นเปลืองหมดไปเอง แปรสภาพหรือไม่คงสภาพอีกต่อหรือ

- สิ่งของที่มีลักษณะคงทนถาวร แต่มีอายุใช้งานในระยะเวลา ไม่เกิน 1 ปี หรือ

- สิ่งของที่มีลักษณะคงทนถาวร และมีอายุใช้งานในระยะ เวลาประมาณ 1 ปีขึ้นไป แต่มีราคาหน่วยหนึ่งหรือชุดหนึ่งไม่เกิน 5,000 บาท ยกเว้นสิ่งของตามตัวอย่างสิ่งของที่เป็นครุภัณฑ์หรือ

- สิ่งของที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซื้อมาใช้ในการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมทรัพย์สินเพื่อให้มีสภาพหรือประสิทธิภาพคงเดิม

2. ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งต้องชำระพร้อมกับค่าสิ่งของ เช่น ค่าสิ่งของ เช่น ค่าขนส่ง ค่าภาษี ค่าประกัน ค่าติดตั้ง ฯลฯ ให้เบิกในรายจ่ายค่าวัสดุ

หมวดสาธารณูปโภค หมายความว่า รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่ง บริการสาธารณูปโภค เช่น ค่าประปา ไฟฟ้า หมวดเงินอุดหนุน เงินอุดหนุน ได้แก่ เงินที่จ่ายให้องค์กรอื่นและเป็นการกิจตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้ดำเนินการเอง โดยองค์กรที่ประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนจากเทศบาล อบจ. จัดทำโครงการเสนอขอรับเงินอุดหนุนต่อคณะผู้บริหาร เมื่อคณะบริหารพิจารณาเห็นว่าเป็นหน้าที่ไม่กระทบกระเทือนต่อสถานะการคลัง ประชาชนได้รับผลประโยชน์และเมื่อเห็นชอบแล้วจึงนำไปตั้งงบประมาณรายจ่าย

เพื่อรอให้หน่วยงานที่ขอรับแจ้งการดำเนินงานตามโครงการนั้น พร้อมใบเสร็จหรือใบสำคัญคู่จ่ายเพื่อประกอบฎีกาการเบิกจ่ายเงินให้แก่หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนดังกล่าว

องค์กรบริหารส่วนตำบล โดยองค์กรที่ประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนจากเทศบาล อบต. จัดทำโครงการเสนอขอรับเงินสนับสนุน ต่อ อบต. เมื่อคณะผู้บริหาร อบต.พิจารณาเห็นว่า เป็นหน้าที่ไม่กระทบกระเทือนต่อสถานะการคลัง ประชาชนได้รับผลประโยชน์ และเมื่อเห็นชอบแล้ว จึงนำไปตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อรอให้หน่วยงานที่ขอรับแจ้งการดำเนินงานตามโครงการนั้น พร้อมใบเสร็จหรือใบสำคัญคู่จ่ายเพื่อประกอบฎีกาการเบิกจ่ายเงินให้แก่เงินหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนดังกล่าว

หมวดรายจ่ายอื่น หมายความว่า รายจ่ายต่างๆ ซึ่งไม่สามารถจัดเข้าหมวดรายจ่ายหมวดหนึ่งหมวดใดข้างต้นได้

หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง

ครุภัณฑ์ หมายความว่า

1. รายจ่ายเพื่อซื้อ แลกเปลี่ยน จ้างทำ ทำเองหรือกรณีอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในสิ่งของดังต่อไปนี้
2. สิ่งของที่มีลักษณะคงทนถาวร มีอายุการใช้งานในระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป และมีราคาหน่วยหนึ่ง หรือ ชุดหนึ่งเกิน 5,000 บาท หรือ
3. ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประกอบติดตั้ง หรือต่อเติมสิ่งของตามข้อ 1 เพื่อให้มีสภาพหรือประสิทธิภาพดีขึ้น ค่าใช้จ่ายตามวรรคแรกให้หมายความรวมถึงค่าสิ่งของที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซื้อมาเพื่อดำเนินการเอง
4. ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งต้องชำระพร้อมกับสิ่งของ เช่น ค่าขนส่ง ค่าประกันภัย ค่าติดตั้ง ฯลฯ ให้เบิกจ่ายในรายการจ่ายค่าครุภัณฑ์
5. รายการที่ให้เบิกจ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์
 - ค่าจ้างที่ปรึกษาซึ่งเกี่ยวกับครุภัณฑ์ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งครุภัณฑ์
 - ค่าซ่อมใหญ่เครื่องจักรกลและยานพาหนะ ซึ่งหมายถึงการยกเครื่องซึ่งอาจวางแผนไว้ล่วงหน้าได้และใช้เงินมากกว่าการซ่อมแซมตามปกติ

ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง หมายความว่า รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดิน และสิ่งก่อสร้างต่างๆ ซึ่งติดอยู่กับที่ดิน และสิ่งก่อสร้างต่างๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปรับปรุงที่ดิน และสิ่งก่อสร้างซึ่งมิใช่เป็นการซ่อมแซมตามปกติ

อนึ่ง การพิจารณาตั้งงบประมาณรายจ่าย แต่ละหมวดแต่ละประเภทให้ถือปฏิบัติตามบัญชีการจำแนกประเภทรายจ่ายที่กรมการปกครองกำหนดไว้โดยเคร่งครัดโดยใช้ชื่อหมวดและประเภทตามบัญชีดังกล่าว การกำหนดประเภทใหม่เป็นอำนาจของกรมการปกครองเท่านั้น

2.6 รายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากรายจ่ายต่างๆ ที่ได้ยกมาในข้างต้น ท้องถิ่นจำเป็นต้องมีรายได้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเหล่านั้นการตั้งงบประมาณรายจ่ายจึงต้องมีรายรับประกอบ เพราะท้องถิ่นจะต้องมี รายรับเป็นเครื่องกำหนดรายจ่ายรายได้หรือรายรับของท้องถิ่นด้วย

รายได้ของท้องถิ่น จัดเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. ภาษีอากรที่ท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บเอง
2. ภาษีอากรที่ท้องถิ่นร่วมเก็บกับรัฐบาลกลาง หรือภาษีเสริม/เก็บเพิ่ม
3. ภาษีที่ได้จากการแบ่งหรือได้รับจัดสรรจากรัฐบาลกลาง
4. รายได้ และรายรับอื่น ๆ

2.6.1 ภาษีอากรที่ท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บเอง หมายถึง ภาษีที่ท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บเอง ส่วนใหญ่เป็นภาษีที่จัดเก็บจากมูลค่าของทรัพย์สินที่อยู่ในเขตท้องถิ่นนั้น ๆ โดยตรง เนื่องจากมีหลักฐานและสะดวกต่อการบริหารจัดการเก็บโดยท้องถิ่น

2.6.2 ภาษีอากรที่ท้องถิ่นร่วมเก็บกับรัฐบาลกลาง/เก็บเพิ่ม/ภาษีเสริม ได้แก่ ภาษีที่รัฐบาลกลางช่วยจัดเก็บ โดยท้องถิ่นสามารถเรียกเก็บเพิ่มได้ไม่เกินจำนวนร้อยละของภาษีที่รัฐบาลกลางเก็บตามบทบัญญัติของกฎหมาย

ภาษีเสริม เป็นภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บเพิ่ม นอกเหนือจากที่จัดเก็บเป็นรายได้เข้ารัฐบาลหรือรายได้แผ่นดินแล้ว

2.6.3 ภาษีแบ่ง หรือรายได้ที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาลกลาง ภาษีประเภทนี้คล้ายกับภาษีเสริมที่ร่วมจัดเก็บกับรัฐบาลกลาง แต่ต่างจากภาษีเสริมเนื่องจากเป็นภาษีของท้องถิ่นโดยเฉพาะ ไม่ได้โยงกับภาษีของรัฐบาล นอกจากนี้ลักษณะการจัดสรรภาษียังมีลักษณะคล้ายการโอนเงินอุดหนุนจากรัฐบาล แต่ไม่ได้ขึ้นกับการชำระภาษีของประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง

2.6.4 รายได้ และรายรับอื่น ๆ ได้แก่ รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้เอง จากการผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการประชาชน เช่น ค่าธรรมเนียม หรือรายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

ก.รายได้ภาษีอากร

- หมวดภาษีอากร เป็นรายรับที่ท้องถิ่นได้มาจากการจัดเก็บเองโดยการบริหารการจัดเก็บของท้องถิ่นตามอำนาจตามกฎหมาย เช่น ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือน หรือเป็นรายรับที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐหน่วยงานอื่นจัดเก็บแล้วโอนทั้งหมดให้หรือปันให้เป็นบางส่วน

ข. รายได้ที่มีใช้ภาษีอากร

- หมาดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต เป็นรายได้ที่ท้องถิ่นได้จากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมค่าใบอนุญาตต่างๆที่ท้องถิ่นสามารถเรียกเก็บได้เองตามกฎหมาย หรืออาจมีหน่วยงานของรัฐหน่วยงาน อื่นจัดเก็บให้

- หมาดรายได้จากทรัพย์สิน เป็นรายได้ที่เกิดจากผลประโยชน์ต่างๆของท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็น ดอกเบี้ย เงินปันผล จากการให้เช่าทรัพย์สินของท้องถิ่น หรืออยู่ในความดูแลของท้องถิ่น

- หมาดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์เป็นรายได้ที่เกิด จากการสาธารณูปโภค หรือ การพาณิชย์ของท้องถิ่น เช่น การประปา สถานธนาบาล เป็นต้น

- หมาดรายได้เบ็ดเตล็ดเป็นรายได้ที่ไม่เข้าลักษณะรายได้หมวดใดหมวดหนึ่ง เช่น เงินที่มีผู้อุทิศให้ ค่ารับรองสำเนาเอกสาร เป็นต้น

ค. รายได้จากทุน

หมาดรายได้จากทุน เป็นรายได้ที่เกิดจากการขายทรัพย์สินของท้องถิ่นซึ่ง สามารถจำหน่ายได้ตามกฎหมาย เช่น ค่าขายทอดตลาดทรัพย์สิน เป็นต้น

ง. เงินช่วยเหลือ

หมาดเงินอุดหนุน เป็นรายได้ที่เกิดจากการช่วยเหลือของรัฐบาล หรือหน่วยงานอื่นใดทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดจนกองทุนต่างๆ ที่ไม่เฉพาะเจาะจงให้ท้องถิ่นดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

การตั้งประมาณการรายรับ ให้ปฏิบัติตามบัญชีการจำแนกประเภทรายรับ ที่กรมการปกครองกำหนดไว้เท่านั้น การเพิ่มประเภทรายรับใหม่เป็นอำนาจของกรมการปกครองเท่านั้น

2.7 การจำแนก แผนงานและรวมกลุ่มงานประจำ

เจ้าหน้าที่งบประมาณจะรวบรวมข้อมูลที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารแล้ว นำมาวิเคราะห์ตามหมวดรายรับ รายจ่ายดังที่กำหนดไว้ข้างต้น และวิเคราะห์ถึงภารกิจที่จะต้องดำเนินงานตามที่ได้ประมาณการไว้ บรรจุลงตามแผนงานตามระบบงบประมาณที่ กรมการปกครองกำหนดให้ท้องถิ่นทุกรูปแบบใช้ร่วมกัน ตามภารกิจที่ปรากฏตามพระราชบัญญัติจำแนกเป็น 4 ด้าน 12 แผนงาน 36 งาน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แผนงานและกลุ่มงานประจำ (12 แผนงาน 36 งาน)

1. ด้านการบริหารทั่วไป

1.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป

งานบริหารทั่วไป

งานวางแผนสถิติและวิชาการ

งานบริหารงานคลัง

- 1.2 แผนงานการรักษาความสงบภายใน
งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการรักษาความสงบภายใน
งานเทศกิจ
งานป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนและระงับอัคคีภัย

2. ด้านการบริการชุมชนและสังคม

2.1 แผนงานการศึกษา

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา
งานระดับก่อนวัยเรียนและประถมศึกษา
งานระดับมัธยมศึกษา
งานศึกษาไม่กำหนดระดับ

2.2 แผนงานสาธารณสุข

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการสาธารณสุข
งานโรงพยาบาล งานบริการสาธารณสุขและงานสาธารณสุขอื่น
งานศูนย์บริการสาธารณสุข

2.3 แผนงานสังคมสงเคราะห์

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์
งานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

2.4 แผนงานเคหะและชุมชน

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการเคหะและชุมชน
งานไฟฟ้าถนน งานสวนสาธารณะ
งานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
งานบำบัดน้ำเสีย

2.5 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- งานบริหารทั่วไป
งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของชุมชน

2.6 แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

- งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ
งานกีฬาและนันทนาการ
งานศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่น
งานวิชาการวางแผนและส่งเสริมการท่องเที่ยว

3. การเศรษฐกิจ

3.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับอุตสาหกรรมและการโยธา
งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

3.2 แผนงานการเกษตร

งานส่งเสริมการเกษตร
งานอนุรักษ์และป่าไม้

3.3 แผนงานการพาณิชย์

งานกิจการสาธิตนานุบาล
งานกิจการการประปา
งานการตลาด
งานโรงฆ่าสัตว์

4. การดำเนินงานอื่น

4.1 แผนงานงบกลาง

1. ด้านบริหารทั่วไป ประกอบด้วย แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานการรักษาความสงบภายใน ยอดเงินที่ปรากฏในการตั้งงบประมาณด้านนี้ จะบ่งชี้ถึงภารกิจในแนวทางการบริหารกิจการทั่วไปของท้องถิ่น และการป้องกันหรือการรักษาความสงบเรียบร้อย ซึ่งมักจะเป็นภารกิจของสำนักปลัด

2. ด้านบริการชุมชนและสังคม ประกอบด้วย แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนั่นหนทางการยอดเงินที่ปรากฏในการตั้งงบประมาณด้านนี้จะบ่งชี้ถึงภารกิจในการให้บริการชุมชนแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในเขตท้องถิ่นตามหน้าที่ของท้องถิ่น ซึ่งมักเป็นภารกิจของกองหรือฝ่ายศึกษาและกอง หรือฝ่ายสาธารณสุข หรือกองฝ่ายช่าง กรณีสร้างถนนเพื่อแก้ไขปัญหาการคมนาคมภายในตรอก ซอย

3. ด้านการเศรษฐกิจ ประกอบด้วยแผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา แผนงานการเกษตร แผนงานการพาณิชย์ ยอดเงินที่ปรากฏในการตั้งงบประมาณด้านนี้ จะบ่งชี้ถึงภารกิจหรือแนวทางในการที่จะมุ่งพัฒนา ด้านเศรษฐกิจของท้องถิ่นซึ่งมักจะเป็นภารกิจของกองหรือฝ่ายช่างในการแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบถึงเศรษฐกิจ เช่น ก่อสร้างถนนสายหลักได้ รวมถึงการจัดตลาดสดให้ประชาชนได้ค้าขายและเป็นรายได้ของท้องถิ่นด้วย

4. ด้านการดำเนินการอื่น ประกอบด้วยงานงบกลางซึ่งท้องถิ่นตั้งงบประมาณ ไว้เป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายในการที่ท้องถิ่นมีความผูกพันตามกฎหมายที่ต้องจ่าย สำรองไว้ใช้จ่ายในกรณีที่จำเป็น เป็นภารกิจที่สำนักปลัดรับผิดชอบ บริการจัดการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น การบริการจัดการขึ้นอยู่กับผู้บริหารจะมอบส่วนใดให้ดูแลค่าใช้จ่ายประเภทใดในงบกลาง เนื่องจากไม่มีสำนักปลัด ดังนั้นการตั้งงบประมาณรายจ่ายงบกลางให้ตั้งตาม ส่วนที่ผู้บริหารองค์การส่วนจังหวัดมอบหมายให้บริการจัดการ

2.8 รูปแบบของงบประมาณ

การจัดทำงบประมาณของ ท้องถิ่นทุกรูปแบบต้องจัดทำงบประมาณ ตามแบบของการจัดการทำงบประมาณ ซึ่งกรมการปกครองได้กำหนดขึ้น โดยอาศัยอำนาจตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1

คำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่าย ซึ่งประกอบด้วย

- การรายงานสถานะการคลัง เป็นการรายงานถึงยอดเงินสะสมของท้องถิ่น ภาระที่ท้องถิ่นต้องชำระหนี้เงินกู้ ฯลฯ
- รายงานการบริหารงบประมาณในปีที่ผ่านมาหกเดือนหลังปีปัจจุบันหกเดือนแรก ซึ่งจะแสดงถึงรายรับ รายจ่าย ตลอดจนโครงการที่ไม่ได้ ตั้งงบประมาณไว้ นำมาแถลงให้สภาฯ รับทราบ อันจะทำให้สภาฯ สามารถติดตามกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะผู้บริหารท้องถิ่นได้
- ภาระผูกพันในการก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่าย ประจำปี (ถ้ามี)
- รายจ่ายที่ท้องถิ่นใช้ในการบริหารงานบุคคล - รายจ่ายที่เป็นงบพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ 2

ประกอบด้วย

- บันทึกหลักการและเหตุผลขอการตั้งงบประมาณ
- ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ / ข้อบังคับ งบประมาณ รายจ่ายประจำปี (ซึ่งเป็นกฎหมายท้องถิ่นที่อนุมัติให้ท้องถิ่นก่อหนี้ผูกพันหรือใช้จ่ายเงินงบประมาณที่ตั้งไว้) ยอดรวมรายจ่าย รายจ่ายตามแผนงาน ผู้มีหน้าที่รักษาการตามงบประมาณผู้อนุมัติ หรือผู้ให้ความเห็นชอบแล้วแต่กรณี

ส่วนที่ 3

ประมาณการรายรับ (ซึ่งคาดว่าจะได้รับในปีงบประมาณที่ตั้งงบประมาณนี้) โดยมีรายละเอียดดังที่ยกมาข้างต้น

รายจ่ายตามแผนงาน (ซึ่งจำแนกตามแผนงานที่กำหนดให้) รายละเอียดรายจ่ายตามหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กร ได้รับอนุมัติให้ใช้จ่ายตามหน้าที่) การจัดทำเอกสารงบประมาณและกองหรือฝ่ายต่าง ๆ ต้องจัดทำเอกสารประกอบการขอตั้งงบประมาณเพิ่มเติม ประกอบด้วยรายละเอียดทุกหมวด ทุกประเภท ที่ต้องการตั้งจ่าย เพื่อรวบรวมตัวเลขใส่ในรายจ่ายตามแผนงาน และอธิบายในรายจ่ายตามหน่วยงาน

ส่วนที่ 4

งบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ (ถ้ามี)

2.9 วิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

- เจ้าหน้าที่งบประมาณทำหนังสือสอบถามว่า มีหน่วยงาน (กองหรือฝ่าย) ใดมีความประสงค์ จะใช้จ่ายงบประมาณเพิ่มเติมให้เสนองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
- นำข้อมูลเสนอขอรับความคิดเห็นชอบจากคณะผู้บริหารท้องถิ่น เมื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น อนุมัติให้จัดทำเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ต่อสภาท้องถิ่นได้ภายในปีงบประมาณเข้าสู่ กระบวนการตราเป็นกฎหมายท้องถิ่น (ข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติ / ข้อบังคับ แล้วแต่กรณี) ตามที่ กำหนดไว้ในกฎหมายของท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ

2.10 การจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย

ในส่วนของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทย นั้น จะพบว่า มีแนวโน้มของการจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นในอัตราเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในช่วงปีงบประมาณ 2546 เป็นต้นมา เนื่องมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น ให้สามารถพึ่งพาตนเองและตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้เอง นอกจากนี้ยังกำหนดให้ท้องถิ่นมีอิสระและมีอำนาจของตนเอง โดยเฉพาะในด้านการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารองค์กร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้การจัดสรรภาษีอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่น ให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. 2544 ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบ และในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. 2549 ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้า

3. การปกครองส่วนท้องถิ่น

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดจากกระบวนการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปยังท้องถิ่น เพื่อวัตถุประสงค์ในอันที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการปกครองท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อตอบสนองต่อการแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ

วิลเลียม เอ โรบสัน (William A. Robsons) กล่าวถึง การปกครองท้องถิ่น ว่าเป็นการปกครองส่วนหนึ่งของประเทศซึ่งมีอำนาจอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร ซึ่งจะต้องไม่มากจนมีผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐ เพราะหน่วยการปกครองท้องถิ่นมิใช่เป็นองค์กรที่มีอำนาจอธิปไตยในตัวเอง การปกครองท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย และมีองค์กรที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายของการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นต้องมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ

1. หน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน
2. มีอิสระในการบริหารงานและกำหนดนโยบายได้ ภายใต้การกำกับที่ไม่ใช้ลักษณะบังคับควบคุมของรัฐ
3. มีงบประมาณเป็นของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บภาษีอากรและรายได้อื่นตามกฎหมายกำหนด
4. มีการเลือกตั้งและมีคณะบุคคลที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นทั้งหมด หรือบางส่วน เพื่อเข้าบริหารหรือทำหน้าที่ในการปกครองท้องถิ่น

สำหรับประเทศไทยมีแนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่นมาเป็นระยะเวลานาน แต่สำหรับในทางปฏิบัติ การกระจายอำนาจจากรัฐบาลกลางไปสู่ท้องถิ่นยังอยู่ในขอบเขตที่จำกัด ซึ่งอำนาจทางการคลังส่วนใหญ่ก็ยังอยู่ที่รัฐบาลกลาง

3.2 รูปแบบการปกครองท้องถิ่นของไทย

รูปแบบการบริหารและการปกครองในระดับท้องถิ่นของประเทศไทย ในปัจจุบันมี 5 รูปแบบ ดังนี้

1. กรุงเทพมหานคร
2. เมืองพัทยา
3. เทศบาล
4. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
5. องค์การบริหารส่วนตำบล

3.3 บทบาทขององค์กรส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาประเทศ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องดำเนินการบริหารงานทั้งในด้านการคลัง การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานขององค์กร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาของท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การพัฒนาทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การเพิ่มรายได้ของประชาชนและรายได้ของประเทศ
2. การพัฒนาทางสังคม ได้แก่ การยกระดับมาตรฐานการศึกษา และความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น
3. การพัฒนาทางการเมือง ได้แก่ การส่งเสริมการปกครองตนเองและการเพิ่มความสามารถทางการบริหาร

4. องค์การบริหารส่วนตำบล

4.1 ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นผลมาจากนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นระดับตำบล สามารถบริหารงาน จัดการทรัพยากร และพัฒนาท้องถิ่นของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งได้มีการประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น ในปี พ.ศ. 2499 ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม แต่ไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากปัญหาทางด้านการบริหารงาน อันเนื่องมาจากตัวแทนของประชาชนที่เข้าไปทำหน้าที่ในการบริหารขาดความรู้ความสามารถในเรื่องของการบริหารงาน การปกครองตนเอง ขาดการมีส่วนร่วม ทำให้อำนาจในการตัดสินใจขึ้นอยู่กับผู้นำ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และในที่สุดคณะปฏิวัติได้ประกาศยกเลิกการบริหารราชการในระดับตำบลในรูปแบบต่าง ๆ ยกเว้น สภาตำบล ในปี พ.ศ. 2515 แต่เนื่องจากสภาตำบลเป็นองค์การที่ไม่มีสภาพเป็นนิติบุคคล ไม่สามารถกอนิติกรรมสัญญากับบุคคลภายนอกได้ เช่น การจัดซื้อ การจัดจ้าง การเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน ประกอบกับ ความไม่ชัดเจนในขอบเขตของอำนาจหน้าที่ งบประมาณและรายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ขาดความมีเอกภาพในการบริหารงานและการตัดสินใจ การดำเนินงานต้องพึ่งพาอาศัยหน่วยงานราชการเป็นหลัก จึงทำให้การปฏิบัติงานขาดประสิทธิภาพ

ในปี พ.ศ. 2535 คณะรัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการปกครองในส่วนท้องถิ่น และต้องการให้สภาตำบลมีบทบาทในการเป็นผู้นำของประชาชนในท้องถิ่น จึงประกาศนโยบายการกระจายอำนาจ ให้สอดคล้องกับหลักการปกครองตนเอง ของระบบประชาธิปไตย ที่เน้นให้สภาตำบลเพิ่มบทบาทและอำนาจการตัดสินใจ การกำหนดนโยบาย การจัดการทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การวางผังเมือง ให้แก่ประชาชนในระดับตำบล

ในปี พ.ศ. 2537 คณะรัฐบาลจึงได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น และได้ยกฐานะของสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคล ยกฐานะของสภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีที่ผ่านมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยรายได้ไม่ต่ำกว่า 150,000 บาท ให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และจักเป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

4.2 อำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3 พ.ศ.2542) ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

2. มีหน้าที่ต้องทำ ดังนี้

(1) จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก

(2) การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัด

ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

(4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

(6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ

(7)คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

3. มีหน้าที่ที่อาจทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

(1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

(2) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

(4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ

สวนสาธารณะ

(5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์

(6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

(7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ

(8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

(9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

(10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

(11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

(12) การท่องเที่ยว

(13) การผังเมือง

4.3 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้จะเป็นการนำเสนอรายการรายได้ที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นรายได้ที่มีปริมาณเงินมากหรือเป็นรายได้ที่เกิดจากทรัพยากรภายในท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง หรือเป็นรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการพัฒนาปรับปรุง ตลอดจนบริหารจัดการ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง. 2540 ; โกวิท พวงงาม. 2543 : 176 – 180 ; คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. 2547 ; ชูวงศ์ ฉายะบุตร. 2539)

4.3.1 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใด องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นก็มีอำนาจในการจัดเก็บเป็นรายได้ของตนเองและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจแต่งตั้ง “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “พนักงานเก็บภาษี” เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด (กรณีขององค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น “พนักงานเจ้าหน้าที่” และหัวหน้าส่วนการคลังเป็น “พนักงานเก็บภาษี”)

ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2547 ภาษีโรงเรือนและที่ดินจัดเก็บจากทรัพย์สินต่าง ๆ อันได้แก่ (1.) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และ (2.) ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น (ตามมาตรา 6 พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2547) ทั้งนี้ทรัพย์สินนั้นต้องไม่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นภาษี หนึ่ง พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้ยกเว้นไม่ต้องจัดเก็บภาษีจากทรัพย์สินบางประเภท ทรัพย์สินที่ได้รับการยกเว้นภาษี (มาตรา 9) ได้แก่

- พระราชวังอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ทรัพย์สินของรัฐบาล ที่ใช้ในกิจการของรัฐบาลหรือสาธารณะและทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้ในกิจการการรถไฟโดยตรง
- ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะ และโรงเรียนสาธารณะ ซึ่งกระทำการกิจการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคล และใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา
- ทรัพย์สินซึ่งเป็นศาสนสมบัติ อันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดี่ยวหรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์
- ทรัพย์สินซึ่งปิดไว้ตลอดปี และเจ้าของไม่ได้อยู่อาศัยหรือให้ผู้อื่นอยู่ นอกจากคนเฝ้าในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน
- ทรัพย์สินของการเคหะแห่งชาติ ที่ผู้เช่าซื้ออาศัยอยู่เอง ไม่ได้ใช้เป็นที่พักเก็บสินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรมหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้
- ทรัพย์สินซึ่งเจ้าของอยู่เอง หรือให้ผู้แทนเฝ้ารักษา และไม่ได้ใช้เป็นที่พักสินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ยังมีการลดหย่อนภาษี ในกรณีที่ทรัพย์สินถูกรื้อถอน หรือทำลายระหว่างปี หรือทรัพย์สินทำขึ้นระหว่างปี ให้ประเมินค่ารายปีทรัพย์สินเฉพาะส่วนที่ใช้ประโยชน์ได้จาก

ทรัพย์สินเท่านั้น สำหรับทรัพย์สินที่เจ้าของโรงเรือนติดตั้งส่วนควบที่สำคัญ มีลักษณะเป็นเครื่องจักรกลไก เครื่องกระทำ หรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ในการอุตสาหกรรมบางอย่างในโรงเรือน ให้ลดค่ารายปีลงเหลือ 1 ใน 3 ของค่ารายปีของทรัพย์สินที่รวมทั้งส่วนควบนั้น (มาตรา 13) ผู้มีหน้าที่ในการเสียภาษี ได้แก่ เจ้าของทรัพย์สินหรือเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ในกรณีที่เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับเจ้าของที่ดินเป็นคนละเจ้าของกัน (มาตรา 40)

การประเมินและคำนวณอัตราภาษีในการจัดเก็บภาษี พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินที่เสียภาษี โดยประเมินจากจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เข้าได้ในปีหนึ่ง ๆ และหากทรัพย์สินให้เข้าให้ถือว่าค่าเช่าคือค่าเช่ารายปี แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรที่ทำให้เห็นว่าค่าเช่านั้นไม่ใช่จำนวนเงินอันสมควรให้เข้าได้ หรือกรณีค่าเช่าไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินค่ารายปีได้ โดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สิน ขนาด พื้นที่ ทำเลที่ตั้งและบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดเมื่อหาค่ารายปีได้แล้ว จึงนำมาคิดคำนวณภาษี โดยคิดในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี

สำหรับวิธีการชำระภาษี ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องมายื่นแบบรายการเพื่อเสียภาษีภายในเดือนกุมภาพันธ์และชำระภาษีภายใน 30 วัน นับถัดจากวันที่รับแจ้งการประเมินภาษี และหากเจ้าหน้าที่ภาษีไม่พอใจการประเมิน อาจยื่นคำร้องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้ภายใน 15 วันรับแจ้งการประเมินและหากยังไม่พอใจคำชี้ขาดของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จะนำคดีไปฟ้องต่อศาลภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับคำชี้ขาดก็ตาม

4.3.2 ภาษีบำรุงท้องที่

ภาษีบำรุงท้องที่ เป็นภาษีประเภทที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเป็นรายได้ของตนเอง โดยเรียกเก็บจากทรัพย์สินประเภท “ที่ดิน” ซึ่งหมายถึงพื้นที่ดินทั่วไป และรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ เจ้าของที่ดิน ซึ่งหมายถึงบุคคล หรือคณะบุคคล ไม่ว่าเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีกรรมสิทธิ์หรือครอบครองอยู่ในที่ดิน

ที่ดินที่ไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

สำหรับที่ดินบางประเภทที่กฎหมายยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ประกอบด้วย

- ที่ดินที่เป็นที่ตั้งพระราชวังอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของรัฐที่ใช้ในกิจการของรัฐหรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์
- ที่ดินของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือสาธารณะโดยมิได้หาผลประโยชน์
- ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษา หรือการกุศลสาธารณะ
- ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดไม่ว่าจะใช้ประกอบศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือไม่ หรือที่ศาลเจ้าโดยมิได้หาผลประโยชน์

- ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถาน โดยมิได้รับผลประโยชน์ตอบแทน
- ที่ดินที่ใช้ในการรถไฟ การประปา การไฟฟ้า หรือการทำเรือของรัฐ หรือที่ใช้เป็นสนามบินของรัฐ
- ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินอยู่แล้ว
- ที่ดินของเอกชนเฉพาะส่วนที่เจ้าของที่ดินยินยอมให้ทางราชการจัดใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ โดยเจ้าของที่ดินมิได้ใช้หรือหาผลประโยชน์ในที่ดินเฉพาะส่วนนั้น
- ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนาญพิเศษของสหประชาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศอื่นที่ประเทศไทยมีข้อผูกพันให้ยกเว้นตามอนุสัญญาหรือความตกลง
- ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการของสถานทูตหรือสถานกงสุล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน
- ที่ดินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

นอกจากการยกเว้นภาษีให้กับที่ดินบางประเภทดังกล่าวแล้ว กฎหมายยังให้อำนาจองค์การปกครองท้องถิ่นออกข้อกำหนดเพื่อลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ในกรณีที่บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียว หรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกันได้ใช้ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจกรรมของตน โดยเป็นที่ดินในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดลดหย่อนได้ 3 – 5 ไร่ ในเขตเทศบาลตำบลหรือในเขตสุขาภิบาลลดหย่อนได้ตั้งแต่ 200 ตารางวา จนถึงขนาด 1 ไร่ ในเขตเมืองพัทยา เขตเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร ลดหย่อนได้ 50 – 100 ตารางวา และในเขตกรุงเทพมหานครหากเป็นชุมชนหนาแน่นมาก ลดหย่อนได้ 50 – 100 ตารางวา ชุมชนหนาแน่นปานกลาง ลดหย่อนได้ 100 ตารางวา – 1 ไร่ และท้องถิ่นชนบท ลดหย่อนได้ 3 – 5 ไร่

การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่จะต้องมีการประเมิน “ราคาปานกลางของที่ดิน” ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด แต่งตั้งคณะกรรมการตีราคาปานกลางที่ดิน โดยจะต้องตีราคาปานกลางของที่ดินทุกกรอบระยะเวลา 4 ปี สำหรับการตีราคาปานกลางให้นำราคาที่ดิน ซึ่งซื้อขายกันโดยสุจริตครั้งสุดท้าย ไม่น้อยกว่า 3 ราย ในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี มาคำนวณเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง (มาตรา 13)

การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่จะต้องมีการประเมินราคาปานกลางของที่ดินทุกกรอบระยะเวลา 4 ปีนั้น ปัจจุบันไม่มีการตีราคาใหม่ เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศให้ใช้ราคาปานกลางที่ดินที่ใช้ในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2521 – 2524 มาใช้เป็นฐานในการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ปัจจุบัน

อัตราภาษีทั้ง 34 อัตราหากเป็นที่ดินที่ใช้ประกอบการกิจกรรมเฉพาะประเภทไม่ล้มลุกให้เสียถึงอัตรา แต่ถ้าเจ้าของที่ดินประกอบการกิจกรรมประเภทไม่ล้มลุกนั้นด้วยตนเองให้เสียภาษีอย่างสูงไม่เกินร้อยละ 5 บาท สำหรับที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพให้เสียเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่า

สำหรับขั้นตอนการจัดเก็บภาษี เริ่มตั้งแต่เจ้าของที่ดิน ต้องยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเดือนมกราคมของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลาง และให้ใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลา 4 ปี หากเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาล ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจให้เจ้าพนักงานสำรวจยื่นแบบแสดงรายการที่ดินแทนเจ้าของที่ดินก็ได้ และเจ้าพนักงานประเมินจะแจ้งการประเมินภายในเดือนเมษายนของทุกปี หากเจ้าของที่ดินไม่พอใจการประเมินภาษีบำรุงท้องที่ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการใดแล้ว ผู้อุทธรณ์ยังมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดต่อศาลได้ภายใน 30 วัน

4.3.3 ภาษีป้าย

ภาษีป้าย เป็นภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจจัดเก็บเป็นรายได้ของตนเอง และผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

ภาษีป้ายจัดเก็บจากป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายการค้าที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้า หรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ไม่ว่าจะแสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพหรือเครื่องหมายอื่น เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น (มาตรา 6)

เจ้าของป้ายเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย กรณีที่หาเจ้าของป้ายไม่ได้ให้ผู้ครอบครองป้าย เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ

ป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษี สำหรับป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษีป้าย มีดังต่อไปนี้ (มาตรา 8)

- ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณามหรสพ
- ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่หุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า
- ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
- ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์
- ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์
- ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
- ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ
- ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

- ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น
- ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งคำผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน
- ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ
- ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ
- ป้ายตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

อัตราภาษีป้าย ปัจจุบันการกำหนดอัตราภาษีป้ายไว้เป็นดังนี้

1. ป้ายที่เป็นภาษาไทยล้วน ให้คิดอัตรา 3 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
 2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศและหรือปนกับภาพหรือเครื่องหมายอื่นให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
 3. ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย หรือป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้ต่ำหรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
 4. หากป้ายใดเมื่อคำนวณแล้วมีภาษีต้องเสียต่ำกว่า 200 บาท ให้เสียภาษี 200 บาท
- ป้ายไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร ให้คำนวณพื้นที่ป้ายดังนี้
- (1) ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ให้เอาส่วนที่กว้างที่สุด คูณด้วยส่วนที่ยาวที่สุดของขอบเขตป้ายเป็นตารางเซนติเมตร
 - (2) ถ้าเป็นป้ายไม่มีขอบเขตได้ ให้ถือว่า ตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุดแล้วคำนวณตาม (1)
- ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่จะคิดภาษีโดยการคำนวณหาพื้นที่ของป้ายเป็นตาราง

เซนติเมตรแล้วคูณด้วยอัตราภาษีตามประเภทของป้าย

ขั้นตอนในการจัดเก็บภาษีป้าย

เริ่มจากเจ้าของป้ายมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้ายกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี และพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้รับแจ้งการประเมินให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองป้ายทราบ และผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมีหน้าที่ต้องนำเงินไปชำระภายใน 15 วัน หากผู้มีหน้าที่เสียภาษีเห็นว่าการประเมินไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ที่ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายภายใน 30 วัน เมื่อได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ยังมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายแล้ว โดยฟ้องต่อศาลภายใน 30 วัน

4.3.4 อาการฆ่าสัตว์

อาการฆ่าสัตว์เป็นการจัดเก็บตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และ
จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นรายได้ขององค์กรท้องถิ่น รวมถึงรายได้อื่น
อันเกิดจากการฆ่าสัตว์ด้วย ได้แก่ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ซึ่งมีอัตราดังนี้

อัตราอาการฆ่าสัตว์

อาการการฆ่าสัตว์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2536) มีอัตราดังนี้

โค	ตัวละ 12 บาท
กระบือ	ตัวละ 15 บาท
สุกร	ตัวละ 10 บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 22.5 กก.	ตัวละ 5 บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ 4 บาท
ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ 10 สตางค์

ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์มีอัตราดังนี้

ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ 12 บาท
กระบือ	ตัวละ 15 บาท
สุกร	ตัวละ 15 บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ 4 บาท
ไก่	ตัวละ 30 สตางค์
เป็ด	ตัวละ 50 สตางค์
ห่าน	ตัวละ 1 บาท

ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์

โค กระบือ สุกร แพะ หรือ แกะ	ตัวละ 3 บาท
ไก่ เป็ด ห่าน	ตัวละ 10 สตางค์

ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

โค	ตัวละ 12 บาท
กระบือ	ตัวละ 15 บาท
สุกร	ตัวละ 10 บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 22.5 กก.	ตัวละ 5 บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ 4 บาท
ไก่ เป็ด หรือ ห่าน	ตัวละ 10 สตางค์

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ฉบับละ 200 บาท
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ฉบับ

ละ 50 บาท

การยกเว้นอากรฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

การจัดเก็บอากรฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้รับการยกเว้นในกรณีดังต่อไปนี้

1. การฆ่าสุกร ไก่ เป็ด หรือห่าน เพื่อส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ
2. ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์จะทำการฆ่าสัตว์ในวันตรุษอิดิลฮุจาและวันเมาลิดนบีมุฮัมมัดในปีหนึ่งรวมกันไม่เกินมัสยิดละสองครั้ง และแต่ละครั้งให้ยกเว้นสำหรับโคและกระบือรวมกันไม่เกินสองตัว สำหรับแพะหรือแกะรวมกันไม่เกินสี่ตัว
3. การฆ่าไก่ เป็ด และห่านที่สามารถทำการฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์
4. การฆ่าสัตว์เพื่อตรวจพิสูจน์หรือทดลองทางวิชาการ
5. องค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป เฉพาะการฆ่าสัตว์เพื่อผลิตอาหารสำเร็จรูป ณ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ขององค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป

การจัดเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เริ่มจากเมื่อมีผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ ต้องแจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์และชื่อโรงฆ่าสัตว์ พร้อมกับเสียภาษีอากรการฆ่าสัตว์ ในกรณีที่เป็นโรงฆ่าสัตว์ขององค์กรท้องถิ่นหรือหน่วยราชการอื่น ต้องเสียค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ด้วย และพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกหลักฐานการรับแจ้ง

การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ทำได้เฉพาะกรณีดังนี้

1. การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ตามพิธีกรรมในทางศาสนา
2. การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศเป็นครั้งคราวว่าเป็นท้องที่กักตุนและจำเป็นต้องฆ่าในท้องที่นั้น
3. การฆ่าสัตว์ในกรณีมีเหตุผลสมควร

เมื่อฆ่าสัตว์แล้วจะต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ จึงจะนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์และนำไปจำหน่ายได้ สัตว์ที่ตายเองหรือไม่ได้ขออนุญาตฆ่าสัตว์ จะต้องให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจและประทับตรารับรองให้จำหน่ายและเสียค่าธรรมเนียม จึงจะจำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นได้

4.3.5 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่จัดเก็บจากผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือผู้นำเข้าจากการขายสินค้า การให้บริการ และการนำเข้าสินค้า หรือบริการทั่วไปจากต่างประเทศ ในอัตราร้อยละ 6.3 สำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการทุกประเภทรวมทั้งการนำเข้า หรืออัตราร้อยละ 0 สำหรับการส่งออกสินค้า เงินภาษีที่จัดเก็บได้นำเข้าเป็นรายได้แผ่นดินทั้งหมด

การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในส่วนของท้องถิ่น เป็นการจัดเก็บโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ.2497 พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ.2498 พระราชบัญญัติการรายได้จังหวัด พ.ศ. 2499 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2518 และพระราชสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่ทำให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดของตน เพื่อจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร โดยกรณีประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ให้ท้องถิ่นเก็บในอัตราร้อยละ 0 ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 6.3 ให้ท้องถิ่นเรียกเก็บเพิ่มในอัตราร้อยละ 0.7 รวมเป็นอัตรากำหนดภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบการจดทะเบียนร้อยละ 7

การจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่ม

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ (ยกเว้น องค์การบริหารส่วนตำบล) ได้รับเงินรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บเพิ่มในอัตรา 1 ใน 9 ของภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร (อัตรากำหนด 1 ใน 9 ของร้อยละ 6.3 หรือ 0.7) และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บให้กรมสรรพากรในอัตราร้อยละ 3 โดยมีหลักเกณฑ์การจัดสรรดังนี้

1. จัดสรรให้กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 60 และท้องถิ่นอื่นร้อยละ 40 ยกเว้นเมืองพัทยา
2. ภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บได้ในเมืองพัทยাজัดสรรให้เมืองพัทยา (กรณีเมืองพัทยากฎหมายกำหนดให้ กรมสรรพากรหักค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละ 1)
3. ระหว่างท้องถิ่นด้วยกันเอง (ยกเว้นเมืองพัทยา) จัดสรรตามสัดส่วนภาษีการค้าในปี พ.ศ. 2503

(ปัจจุบันเป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้องค์กรท้องถิ่น)

4.3.6 ภาษีธุรกิจเฉพาะ

ภาษีธุรกิจเฉพาะเป็นภาษีที่จัดเก็บจากผู้ประกอบการกิจการธนาคาร การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ในอัตราร้อยละ 3.0 ของยอดรายรับ การรับประกันชีวิต ในอัตราร้อยละ 2.5 การรับประกันภัย ในอัตราร้อยละ 3.0 การรับจำนำ ในอัตราร้อยละ 2.5 การประกอบกิจการโดยปกติเยี่ยงธนาคารพาณิชย์ ในอัตราร้อยละ 3.0 การขายอสังหาริมทรัพย์ ในอัตราร้อยละ 3.0 และการขายหลักทรัพย์ ในอัตราร้อยละ 0.1 ภาษีธุรกิจเฉพาะที่จัดเก็บได้นำเข้าเป็นรายได้แผ่นดิน

การจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะในส่วนที่เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล อาศัยอำนาจตามกฎหมายเช่นเดียวกับภาษีมูลค่าเพิ่มที่ให้อำนาจท้องถิ่นออกข้อกำหนดของตน เพื่อจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละ 10 ของอัตราที่กำหนดตามประมวลรัษฎากร ดังนั้นอัตรากำหนดภาษีธุรกิจเฉพาะที่เรียกเก็บจากประชาชนจึงเป็นอัตราตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร และเพิ่มสำหรับเป็นรายได้ของท้องถิ่นอีกร้อยละ 10 ของอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร โดยใช้เกณฑ์การจัดสรรเช่นเดียวกันกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

4.3.7 ภาษีสุรา

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบได้รับเงินรายได้จากภาษีสุรา ที่กรมสรรพสามิตเก็บเพิ่มจากอัตราที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยสุราในอัตราร้อยละ 10 และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บให้กรมสรรพสามิตในอัตราร้อยละ 5 ของจำนวนที่เก็บเพิ่ม แล้วจัดสรรให้เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสัดส่วนจำนวนประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง แบ่งการจัดสรรเป็น 3 งวด ได้แก่ งวดที่ 1 ภายในเดือนตุลาคม งวดที่ 2 ภายในเดือนกุมภาพันธ์ และงวดที่ 3 ภายในเดือนมิถุนายน

4.3.8 ภาษีสรรพสามิต

ภาษีสรรพสามิต เป็นภาษีที่กรมสรรพสามิตจัดเก็บตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2527 และพระราชบัญญัติพิกัตอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 เงินภาษีที่จัดเก็บได้นำส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดิน

ในส่วนที่เป็นรายได้ขององค์การปกครองท้องถิ่นเป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ซึ่งกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตเสียภาษีเพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาแต่ไม่เกินร้อยละ 10 เมื่อกรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีที่เก็บได้และหักค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บร้อยละ 5 แล้วส่งมอบส่วนที่เหลือเข้าบัญชีกระทรวงมหาดไทยที่กรมบัญชีกลาง และกระทรวงมหาดไทยจะจัดสรรให้ท้องถิ่นต่าง ๆ การจัดสรรภาษีสรรพสามิตจะดำเนินการเช่นเดียวกันกับกรณีของภาษีสุรา

4.3.9 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน

การจัดสรรรายได้จากภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน การจัดสรรในอดีต กรมการขนส่งทางบก ซึ่งเป็นหน่วยงานจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ได้จัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน และส่งให้จังหวัดเพื่อจัดสรรให้องค์กรท้องถิ่น ซึ่งตั้งแต่ พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป ได้มีประกาศของประกาศของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รายได้ในส่วนนี้ทั้งหมดเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

4.3.10 ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายเกี่ยวกับที่ดิน

เป็นค่าธรรมเนียมที่กรมที่ดินเรียกเก็บเมื่อมีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายเกี่ยวกับที่ดิน เช่น กรณีมีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมที่ดินเรียกเก็บค่าธรรมเนียมร้อยละ 2 ของราคาประเมินทุนทรัพย์ เมื่อเรียกเก็บได้แล้วให้ส่งมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่ทั้งจำนวน

4.3.11 ค่าภาคหลวงแร่

ตามกฎหมายว่าด้วยสภาพาถบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้แบ่งค่าภาคหลวงแร่ที่กรมทรัพยากรธรณีเก็บในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 30 เป็นรายได้ให้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

4.3.12 ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม

ตามกฎหมายว่าด้วยสภาพาต๋าลและองค์การบริหารส่วนต๋าล พ.ศ. 2537 กำหนดให้แบ่งค่าภาคหลวงปิโตรเลียมที่กรมทรัพยากรธรณีเก็บในเขตองค์การบริหารส่วนต๋าลร้อยละ 20 เป็นรายได้ให้แก่องค์การบริหารส่วนต๋าลนั้น

4.3.13 ค่าธรรมเนียมน้ำบาดาล อากการประมง ค่าภาคหลวงไม้

ตามกฎหมายว่าด้วยสภาพาต๋าลและองค์การบริหารส่วนต๋าล พ.ศ. 2537 กำหนดให้ค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล เงินอากการประทานบัตรและอาชญาบัตรตาม กฎหมายว่าด้วยการประมง ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ที่เก็บในเขต ขององค์การบริหารส่วนต๋าล เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนต๋าล

4.3.14 ค่าธรรมเนียมการให้บริการ

ค่าธรรมเนียมการให้บริการเป็นเงินที่องค์การบริหารส่วนต๋าลเรียกเก็บจาก ประชาชนที่ได้รับบริการหรือได้รับประโยชน์จากองค์การบริหารส่วนต๋าล เช่น ค่าธรรมเนียมการเก็บ และขนอจุจาระหรือสิ่งปฏิกูล ค่าธรรมเนียมการเก็บและขนขยะมูลฝอย ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ค่าธรรมเนียมการจอดรถยนต์ เป็นต้น สำหรับอัตราค่าธรรมเนียมมีทั้งที่ กำหนดเป็นอัตราขั้นสูงไว้ในกฎหมาย และให้อำนาจท้องถิ่นในการออกข้อกำหนด เพื่อกำหนดอัตรา ค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บจากประชาชนได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎหมาย เช่น อัตรา ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข อัตราค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการจัด ระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาล และที่กำหนดเป็นอัตราตายตัวไว้ในกฎหมายโดยที่ท้องถิ่น ไม่ต้องออกข้อกำหนดของตนเองอีก เช่น ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่า สัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ เป็นต้น

4.3.15 ค่าใบอนุญาต

ค่าใบอนุญาตเป็นเงินที่เรียกเก็บจากผู้ได้รับอนุญาต ให้ดำเนินกิจการประเภทใด ประเภทหนึ่งซึ่งกฎหมายกำหนดให้ต้องอนุญาตจากหน่วยราชการส่วนท้องถิ่น โดยทั่วไปกิจการที่ กฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาตจะเป็นกิจการที่จำเป็นต้องมีการกำกับ ดูแล หรือกำหนดวิธีการ ปฏิบัติเป็นการเฉพาะ หรือกิจการที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อมหรือชีวิตความ เป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในชุมชน เช่น ใบอนุญาตการรับเก็บขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็น ธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ในอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เป็นต้น และโดยที่กิจการที่กำหนดให้ต้องขออนุญาต เป็นกิจการที่เน้นการกำกับดูแล ดังนั้น อัตราค่าใบอนุญาตจึงกำหนดไว้ค่อนข้างต่ำเพียงให้คุ้มค่า ค่าใช้จ่ายในการออกใบอนุญาตเท่านั้น ซึ่งหากกำหนดอัตราไว้สูง อาจทำให้ผู้ประกอบการหลีกเลี่ยง การขออนุญาต และท้องถิ่นก็จะไม่สามารถกำกับดูแลผู้ประกอบการเหล่านั้นได้

4.3.16 ค่าปรับ

ค่าปรับเป็นโทษทางอาญาประเภทหนึ่ง ซึ่งเปรียบเทียบปรับจากผู้กระทำ ความผิดตามข้อกำหนดท้องถิ่น หรือตามกฎหมายที่ให้ท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติตามกฎหมายนั้น เช่น ค่าปรับผู้กระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน กฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ และ กฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย ค่าปรับผู้กระทำผิดข้อบังคับตำบล ค่าปรับผู้กระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยการ สาธารณสุข เป็นต้น การกำหนดอัตราค่าปรับจะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของความผิดที่กระทำเป็นสำคัญ

ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ที่กล่าวมาข้างต้น แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

(ก) ประเภทที่กฎหมายให้อำนาจท้องถิ่นออกข้อกำหนดเก็บเพิ่มขึ้น ไม่เกินร้อยละ 10 ของค่าธรรมเนียมนั้น ๆ เพื่อเป็นรายได้ของท้องถิ่น ได้แก่ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา ซึ่ง ร้านขายสุราอยู่ในเขตหน่วยปกครองท้องถิ่น และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนัน ซึ่ง สถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตหน่วยปกครองท้องถิ่น

(ข) ประเภทที่กฎหมายกำหนดให้ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับตกเป็นรายได้ ของท้องถิ่นทั้งจำนวน เช่น ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ บ้านเมือง พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

4.3.17 รายได้จากทรัพย์สิน

เนื่องจากหน่วยปกครองท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งสามารถมีกรรมสิทธิ์หรือ สิทธิครอบครองในทรัพย์สินต่าง ๆ ได้ รายได้จากทรัพย์สินเป็นรายได้ที่เกิดจากทรัพย์สินเหล่านั้น เช่น ค่าเช่าที่ดิน ค่าเช่าห้องแถว ตลาด โรงมหรสพ แผงลอย หรือทรัพย์สินอื่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร เป็นต้น

4.3.18 รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์

รายได้จากการสาธารณูปโภคหรือการพาณิชย์เป็นรายได้ที่เกิดขึ้นเนื่องจาก กฎหมายได้เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจการให้บริการที่เป็นการสาธารณูปโภค หรือ ประกอบการพาณิชย์ได้ ปัจจุบันมีองค์การท้องถิ่นหลายแห่งดำเนินกิจการสาธารณูปโภคและการพาณิชย์

4.3.19 เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้

เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้ท้องถิ่น เป็นรายได้ประเภทหนึ่งที่กฎหมาย กำหนดให้เป็นรายได้ของท้องถิ่น ซึ่งสามารถนำไปใช้หรือหาประโยชน์ได้ต่อไป

4.3.20 เงินอุดหนุน

เงินอุดหนุนเป็นรายได้หลักที่สำคัญประการหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ รัฐบาลอุดหนุนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ เพื่อแบ่งเบาภาระด้านงบประมาณขององค์การ บริหารส่วนตำบล ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความสามารถในการพัฒนาและอำนวยความสะดวก สาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หรือเพื่อ

สนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายพิเศษของรัฐบาล เช่น เงินอุดหนุนด้านการท่องเที่ยว เงินอุดหนุนทั่วไป เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจกรณีพิเศษ

สำหรับเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนของกรมการปกครองนั้น ซึ่งปัจจุบันเป็นหน้าที่ของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้แบ่งเงินที่ต้องการจัดสรรทั้งหมดออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรก จำนวนร้อยละ 25 ของจำนวนเงินทั้งหมดนำมาจัดสรรให้สภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งในอัตราเท่ากัน (Flat Rate) ส่วนที่ 2 จำนวนร้อยละ 75 ของจำนวนเงินทั้งหมดจัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 2, 3, 4, และ 5 โดยจัดสรรตามตัวแปร 4 ตัวแปร ดังนี้

ร้อยละ 10 จัดสรรตามจำนวนประชากร

ร้อยละ 15 จัดสรรตามขนาดพื้นที่ตำบล (ตารางกิโลเมตร)

ร้อยละ 20 จัดสรรตามจำนวนหมู่บ้าน

ร้อยละ 55 จัดสรรตามจำนวนรายได้ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) โดยองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้มาก จะได้รับจัดสรรน้อย องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้น้อย จะได้รับการจัดสรรมาก

4.3.21 เงินกู้

องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถกู้เงินจากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือ นิติบุคคลต่าง ๆ ได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

4.4 รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ถือเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในกระบวนการบริหารการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับรายจ่ายประเภทต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้

4.4.1 รายจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายทั่วไป ประกอบด้วยรายจ่ายประจำและรายจ่ายเพื่อการพัฒนา โดยจำแนกออกได้เป็นดังนี้

(ก) งบกลาง จะประกอบด้วยรายการใช้จ่ายที่ตั้งไว้เพื่อการใช้จ่ายต่าง ๆ คือ

1. รายจ่ายตามข้อผูกพัน เงินสมทบกองทุนประกันสังคม
2. เงินสำรองจ่าย เป็นรายจ่ายกรณีจำเป็น หรือบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน ให้ตั้งจ่ายได้ไม่เกินร้อยละห้าของรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินจ่ายขาดสะสม
3. ค่าชำระหนี้เงินกู้และดอกเบี้ย
4. เงินที่งบประมาณรายจ่ายทั่วไปตั้งช่วยเหลืองบประมาณรายจ่ายเฉพาะกาล เช่น เงินช่วยเหลืองบประมาณรายจ่ายเฉพาะการประปา
5. รายจ่ายรายการอื่นที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

(ข) หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ

เงินเดือน คือ เงินที่จ่ายให้แก่พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลทุกประเภท เป็นรายเดือน โดยมีอัตรากำหนดไว้แน่นอนในบัญชีกำหนดจำนวนตำแหน่งและอัตราเงินเดือนประจำปี

และรวมตลอดถึงเงินที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้จ่ายในลักษณะเงินเดือนและเงินเพิ่มอื่น ๆ ที่จ่ายควบกับเงินเดือน ประกอบด้วย 1. เงินเดือนพนักงาน 2. เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) 3. อื่น ๆ

ค่าจ้างประจำ คือ เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำโดยไม่มีกำหนดเวลาจ้างตามกรอบอัตราค่าจ้างและจำนวนที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด รวมตลอดถึงเงินที่จ่ายควบกับค่าจ้างประจำ ประกอบด้วย 1. ค่าจ้างลูกจ้างประจำ 2. เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) 3. อื่น ๆ

(ค) หมวดค่าจ้างชั่วคราว

ค่าจ้างชั่วคราว คือ เงินที่จ่ายเป็นค่าแรงสำหรับการทำงานปกติแก่ลูกจ้างชั่วคราวขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีกำหนดระยะเวลาการจ้างไม่เกิน 1 ปี ประกอบด้วย ค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว เป็นการจ่ายเป็นครั้งคราวไม่เป็นการประจำ

(ง) หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ

ค่าตอบแทน คือ เงินที่จ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้ที่ปฏิบัติงานให้องค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

1. ค่าตอบแทนผู้ปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้คือ
 - ประธานกรรมการบริหาร
 - สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 - เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 - กรรมการบริหาร
 - เลขานุการกรรมการบริหาร
 - อื่น ๆ
2. เบี้ยประชุมกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้คือ
 - กรรมการบริหารที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 - กรรมการบริหารที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 - ค่าจ้างนอกเวลา ค่าอาหารทำการนอกเวลา
 - ค่าเช่าบ้าน
 - เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร
 - เงินช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล
 - อื่น ๆ

ค่าใช้สอย คือ รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการใด ๆ (นอกจากบริการสาธารณูปโภค) รายจ่ายเพื่อบำรุงรักษาและซ่อมแซมทรัพย์สิน รายจ่ายเกี่ยวกับการรับรองและพิธีการ รวมตลอดถึงรายจ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะ รายจ่ายหมวดอื่น ๆ แต่อนุโลมให้เบิกจ่ายในค่าใช้สอย ในกรณีบุคคลภายนอกรับจ้างเหมาทำการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมทรัพย์สินซึ่งมีทั้งสิ่งของและค่าแรงงานให้เบิกจ่ายในค่าใช้สอย ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้จัดทำหรือดำเนินการรักษา หรือซ่อมแซมทรัพย์สินต่าง ๆ เอง ให้ปฏิบัติดังนี้ 1. ค่าจ้างเหมา

แรงงานบุคคลภายนอก ให้เบิกจ่ายเป็นค่าจ้างเหมาบริการในค่าใช้จ่าย 2. ค่าสิ่งของที่องค์การบริหารส่วนตำบลนำมาใช้ในการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมให้เบิกจ่ายในค่าวัสดุ ซึ่งค่าใช้จ่ายประกอบไปด้วย

1. รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการต่าง ๆ
2. รายจ่ายเพื่อบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมทรัพย์สิน มีดังนี้ ค่าบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมครุภัณฑ์ ค่าบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ค่าบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมทรัพย์สินอื่น
3. รายจ่ายเกี่ยวกับการรับรองและพิธีการ มีดังนี้ ค่ารับรอง (รายจ่ายในการเลี้ยงรับรองของทางองค์การบริหารส่วนตำบล) ค่าใช้จ่ายในพิธีทางศาสนาและประเพณีต่าง ๆ ค่าใช้จ่ายในการจัดงานจัดนิทรรศการ ประกวดแข่งขันและพิธีเปิดอาคารต่าง ๆ ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและสัมมนา และอื่น ๆ
4. รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่น ๆ มีดังนี้ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น

ค่าวัสดุ คือ รายจ่ายเพื่อซื้อของหรือจ้างทำของ ซึ่งโดยสภาพย่อมสิ้นเปลือง เปลี่ยนหรือสลายตัวในระยะเวลาอันสั้น หรือเปลี่ยนแปลงสภาพเป็นอย่างอื่น เพราะการใช้หรือการบริโภค รวมทั้งสิ่งของที่องค์การบริหารส่วนตำบลซื้อมาใช้ในการบำรุงรักษา หรือซ่อมแซมทรัพย์สิน ค่าซื้อหรือจ้างทำสิ่งของตามปกติมีอายุการใช้งานยืนนาน ลักษณะคงทนถาวรแต่มีราคาหน่วยหนึ่งหรือปริมาณการซื้อตามประเพณีครั้งหนึ่งไม่เกิน 5,000 บาทให้เบิกจ่ายในค่าวัสดุ แต่ถ้าเกิน 5,000 บาท หรือสิ่งของที่ระบุไว้ในรายการลักษณะครุภัณฑ์ให้เบิกจ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการสั่งซื้อสิ่งของดังกล่าวในวรรคก่อนไม่ว่าจะสั่งซื้อในหรือนอกประเทศ ซึ่งจะต้องนำมาพร้อมกับค่าสิ่งของ เช่น ค่าขนส่ง ค่าภาษี ค่าประกันภัย เป็นต้น ให้เบิกจ่ายในลักษณะค่าวัสดุ กรณีที่คนภายนอกรับจ้างเหมาทำสิ่งของที่มีลักษณะดังกล่าวในวรรคก่อนให้เบิกจ่ายในค่าวัสดุ กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการทำสิ่งของเอง ให้ปฏิบัติดังนี้

- ค่าจ้างเหมาบุคคลภายนอกให้เบิกจ่ายเป็นค่าจ้างเหมาบริการในค่าใช้จ่าย
- ค่าสิ่งของที่องค์การบริหารส่วนตำบล ใช้ในการทำของให้เบิกจ่ายในค่าวัสดุ ได้แก่
 1. วัสดุสำนักงาน
 2. วัสดุไฟฟ้าและวิทยุ
 3. ค่าวัสดุบ้านงานครัว
 4. งานก่อสร้าง
 5. วัสดุยานพาหนะและขนส่ง
 6. วัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น
 7. วัสดุโฆษณาและเผยแพร่
 8. วัสดุเครื่องดับเพลิง
 9. วัสดุเครื่องกีฬา
 10. วัสดุอื่น ๆ

(จ) หมวดค่าสาธารณูปโภค คือ รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการสาธารณูปโภค รวมทั้งค่าธรรมเนียมการรักษา ประกอบด้วย ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา หรือน้ำสะอาดจากหน่วยราชการ ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ ค่าโทรเลข ค่าหนาคัด ค่าซื้อดวงตราไปรษณียากร ฯลฯ ค่าบริการทางด้านโทรคมนาคม คือ ค่าโทรสาร และอื่น ๆ

(ฉ) หมวดเงินอุดหนุน คือ เงินที่จ่ายเพื่อช่วยเหลือให้แก่ส่วนราชการ หรือในกิจการอันเป็นสาธารณูปโภค สาธารณูปการ หรือกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมิได้เป็นผู้ดำเนินการเองและต้องเป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่โดยจ่ายเงินให้ผู้ได้รับการอุดหนุนไปดำเนินการ

(ช) หมวดรายจ่ายอื่น ๆ คือ เงินที่ต้องจ่ายและไม่อยู่ในหมวด (ก) – (ฉ) เช่น ข้าราชการบำนาญ ค่าจ้างออกแบบ ค่าจ้างควบคุมงาน เป็นต้น

4.4.2 รายจ่ายเพื่อการพัฒนา เป็นรายจ่ายเพื่อการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วยดังนี้

(ก) หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง

- ค่าครุภัณฑ์ หมายถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อ แลกเปลี่ยน จ้างทำ หรือจัดทำเอง ซึ่งสิ่งของตามปกติมีอายุการใช้งานหรือมีลักษณะคงทนถาวร แต่ไม่รวมถึงที่ดินและสิ่งก่อสร้าง หรือสิ่งของที่กลายเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งก่อสร้าง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประกอบ ดัดแปลง หรือต่อเติมสิ่งของดังกล่าว ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อสิ่งของ ซึ่งจะต้องชำระพร้อมกับค่าสิ่งของไม่ว่าจะเป็นการซื้อจากต่างประเทศโดยตรงหรือในประเทศ เช่น ค่าขนส่ง ค่าภาษี ค่าประกันภัย เป็นต้น ให้เบิกจ่ายในลักษณะครุภัณฑ์ สิ่งของที่เป็นครุภัณฑ์ ประกอบไปด้วย

1. ครุภัณฑ์สำนักงาน
2. ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง
3. ครุภัณฑ์ก่อสร้าง
4. ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่
5. ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ
6. ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว
7. ครุภัณฑ์เครื่องดับเพลิง

(ข) ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง หมายถึง รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินและหรือสิ่งก่อสร้าง รวมทั้งสิ่งของต่าง ๆ ซึ่งติดอยู่กับที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการก่อสร้างดัดแปลง ต่อเติม ปรับปรุงหรือเสริมสร้างที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง ซึ่งมีใช่เป็นการซ่อมแซมตามปกติให้เบิกจ่ายในค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

4.4.3 รายจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายเฉพาะกาล

การจำแนกลักษณะรายจ่ายของงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการให้ถือปฏิบัติ เช่นเดียวกับวิธีการจำแนกลักษณะรายจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายทั่วไป กล่าวคือ รายจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายเฉพาะกาลทุกงบประมาณประกอบด้วย รายจ่ายงบกลาง และรายจ่ายของหน่วยงานอื่นซึ่งการจำแนกหมวดและรายการประเภทรายจ่ายมีลักษณะเดียวกับงบประมาณรายจ่ายทั่วไป

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชนิษฐา กรพิพัฒน์ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษารายได้ รายจ่าย และวัดความพยายามในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างรายได้ รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนครปฐมในภาพรวมมีรายได้จากภาษีอากรเป็นสัดส่วนที่น้อย โดยเฉพาะภาษีอากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง สาเหตุที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บภาษีเองได้น้อยมาจากการมีความพยายามในการจัดเก็บภาษีค่อนข้างต่ำ ทำให้ต้องพึ่งพาเงินรายได้ที่มีใช้ภาษีอากร ซึ่งเงินอุดหนุนเป็นรายได้หนึ่งที่สำคัญโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 4 และ 5 จำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐในสัดส่วนที่มาก ด้านรายจ่ายองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนครปฐมมีรายจ่ายประจำในสัดส่วนที่สูงกว่ารายจ่ายเพื่อการพัฒนา แต่นับว่า องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนครปฐมเป็นองค์กรที่สามารถใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ดูจากผลของการพัฒนาของจังหวัดและของตำบล ซึ่งวัดได้จากตัวชี้วัดความจำเป็นขั้นพื้นฐาน มีผลลัพธ์ค่อนข้างดี คือ จากตัวชี้วัดจำนวน 39 ตัว มีที่ไม่ผ่านเพียง 5 ตัวชี้วัดเท่านั้น สถานะทางการคลังมีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลเกินดุลถึง 92 แห่ง จาก 101 แห่ง ซึ่งหากองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนครปฐมเพิ่มความพยายามในการจัดเก็บภาษีให้มากขึ้น ย่อมส่งผลให้สามารถนำรายได้ไปใช้เพื่อการพัฒนาต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งผลจากการพัฒนาจะส่งผลดีต่อประชาชนในจังหวัดนครปฐม

จรัญ หลวงไผ่ (2542) ได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการบริหารงานรูปแบบเทศบาล โดยทำการศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลลำไย อำเภอบางแพ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมาและรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลโดยเฉพาะเทศบาลตำบลลำไย ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงาน แนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อปรับปรุงการบริหารงานหรือทราบรูปแบบเทศบาลที่เหมาะสมของเทศบาลตำบลลำไยในอนาคต โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล ทั้งกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมจากการปฏิบัติจริง การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ อาทิ คณะเทศมนตรี ปลัดเทศบาล หัวหน้ากอง/ฝ่ายต่าง ๆ พนักงานระดับปฏิบัติและตัวแทนชุมชน รวมทั้งสิ้น 30 คน ผลการศึกษพบว่าปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานเทศบาลตำบลลำไยที่สำคัญมากที่สุดคือทรัพยากรในการบริหาร อาทิ อัตราค่าจ้าง เจ้าหน้าที่ งบประมาณรายได้ เครื่องอุปโภคต่าง ๆ ไม่เพียงพอ รองลงมาคือภาระหน้าที่ตามกฎหมายมีมากเกินไป โครงสร้างของเทศบาลไม่เหมาะสมกับภารกิจที่กฎหมายกำหนด การควบคุมของส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคมีมากเกินไป นอกจากนี้ยังพบว่ามีปัญหาสมรรถภาพและประสิทธิภาพของพนักงาน การไม่ทราบบทบาทหน้าที่ของตนเอง ไม่มีความรับผิดชอบ การทำงานข้ามผู้บังคับบัญชา และปัญหาเด็กเส้นทำให้เสียระบบในการทำงาน และประชากรแฝงมีส่วนทำให้เกิดปัญหา เช่น ด้านขยะ ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ส่วนแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่สามารถทำได้ในระดับเทศบาล คือการเพิ่มจำนวนอัตราค่าจ้างที่มีความรู้ความสามารถให้ครบตามกรอบอัตราค่าจ้าง การพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากรที่มีอยู่ให้ดีขึ้น การแปรรูปหรือให้สัมปทานกิจการบางอย่างให้เอกชนไป

ดำเนินการ เช่น การจัดเก็บขยะ การรักษาความสะอาด เป็นต้น ส่วนรูปแบบเทศบาลในอนาคตที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลอยากเห็น คือ อยากให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง ให้เปลี่ยนแปลงยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดกิจการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของเทศบาลเพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด

จรัส สุวรรณมาลา (2541) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพทางการคลัง โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่จะทำการประเมินขีดสมรรถนะและโอกาสในทางการคลังของ อบต. โดยเน้นหนักในด้านการวางแผนการบริหารรายได้และรายจ่ายเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้ทราบว่า อบต. มีจุดแข็ง และจุดอ่อนอย่างไร และมีศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาอย่างไร หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือก อบต. โดยพิจารณาจากลักษณะชุมชนและสถานะทางการคลัง โดยคัดเลือก อบต. ที่มีความเป็นชุมชนเมืองสูง และ อบต.ที่อยู่ในเขตชนบท และ อบต. ที่มีรายได้ประจำ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) จัดอยู่ในกลุ่ม 25% สูงสุด และ อบต. ที่จัดอยู่ในกลุ่ม 25% ต่ำสุด จำนวน 4 แห่ง โดยทำการประเมินศักยภาพทางการคลังของ อบต. 6 ด้าน ดังนี้ ด้านรายได้ และเสถียรภาพทางการคลัง พบว่า แหล่งรายได้หลักของ อบต. ประกอบด้วย 5 แหล่ง คือ 1. ภาษีโรงเรือน เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของ อบต. เทพารักษ์ ซึ่งอยู่ในเขตเมืองที่มีความหนาแน่นสูง และพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัย 2. ภาษีบำรุงท้องที่ เป็นแหล่งรายได้สำคัญของ อบต. ท่าเยี่ยม ซึ่งเป็น อบต. ในเขตชนบทห่างไกล มีสัดส่วนรายได้สูงสุด 3. ภาษีป้าย เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของ อบต. ในเขตเมืองและชานเมือง ได้แก่ อบต.บางพลีใหญ่ อบต.เทพารักษ์ และอบต.ธนู 4. ค่าธรรมเนียมที่ดิน เป็นแหล่งรายได้หลักของ อบต. ในเขตเมืองและชานเมืองและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่สุดของ อบต.บางพลีใหญ่ 5. เงินสะสมจ่ายขาด อบต.ที่เป็นตัวอย่างมีรายได้เหลือจ่ายสะสมมาใช้จ่ายในสัดส่วนที่สูงมาก และจัดเป็นรายได้ที่มีการเปลี่ยนแปลงในอัตราที่สูงขึ้นอยู่กับสภาวะทางเศรษฐกิจ ด้านประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น พบว่า อบต. มีรายได้จากภาษีท้องถิ่น 3 ประเภท คือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย สำหรับอากรฆ่าสัตว์ยังไม่มี อบต.ใดดำเนินการจัดเก็บหรือมีรายได้จากอากรฆ่าสัตว์ ด้านการวางแผน พบว่า ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลระยะ 5 ปี ของกลุ่ม อบต.ที่เป็นกรณีศึกษานั้น ได้มีการกำหนดภารกิจหลักของตนเองไว้ในลักษณะคล้ายกัน คือ กิจกรรมประเภทพัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนารายได้และการจ้างงาน ด้านพัฒนาสภาวะแวดล้อม และด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการของ อบต. ด้านการประมาณการรายได้ของ อบต. พบว่า ที่ผ่านมา อบต. มีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายมากกว่า 2 ครั้ง เนื่องจากไม่สามารถประมาณการรายได้ในปีงบประมาณได้อย่างถูกต้อง แสดงให้เห็นถึงว่า อบต. ยังขาดความรู้ความชำนาญในการจัดทำงบประมาณ และขาดทักษะในการประมาณรายได้ที่ถูกต้องแม่นยำ ด้านการจัดทำงบประมาณ พบว่า การจัดทำงบประมาณของ อบต. มีกระบวนการดำเนินงานแบบเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามที่รัฐบาลกำหนดไว้ ด้านการบัญชี การควบคุมและการตรวจสอบทางการเงิน พบว่า ส่วนการคลังของ อบต. ต่าง ๆ ได้จัดทำสมุดบัญชีตามระเบียบว่าด้วยการเงินการบัญชีและงบประมาณของ อบต. และพบว่า อบต. บางแห่งมิได้จัดทำทะเบียนและสมุดคุมการรับ-จ่ายเงิน บางประเภท ซึ่งมีความสำคัญต่อการตรวจสอบควบคุมการรับ-จ่ายเงิน และการบริหารกระแสเงินสดของผู้บริหาร อบต.ค่อนข้างมาก

สำหรับการตรวจสอบของหน่วยงานภายนอก ได้แก่ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และคณะทำงานตรวจสอบบัญชี อบต. ที่จังหวัดแต่งตั้งขึ้น ไม่ปรากฏว่ามีการตรวจสอบบัญชี ใน อบต.ที่เป็นตัวอย่างแต่อย่างใด และบุคลากรทางการคลังของ อบต. ขาดประสบการณ์ด้านการวางแผนการเงิน และบัญชี

ฉัตรชัย สมวิธน์ (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง นโยบายการกระจายอำนาจทางการคลัง : ศึกษาเฉพาะกรณีความสามารถในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบาย ปัญหาและ/หรือข้อดีในนโยบายการกระจายอำนาจทางการคลังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และปัจจัยที่เป็นสาเหตุและอุปสรรคในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามนโยบายของรัฐที่ได้กำหนดเป็นแนวทางไว้ โดยทำการค้นคว้าเอกสารเป็นการพรรณนา วิเคราะห์ และการอภิปรายผล ประกอบกับการสัมภาษณ์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจง จากประธานองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บ รายได้ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรีรวมเป็น 12 คนที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า ระหว่างปี พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2541 รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายกระจายอำนาจการคลังให้แก่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดเป็นนโยบาย และมาตรการต่าง ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนสามารถ นำไปปฏิบัติได้ และได้รับการตอบสนองจากหน่วยงานของรัฐในฐานะผู้ปฏิบัติ แต่ในทางกลับกันนโยบาย หรือมาตรการบางประการ กลับไม่ได้รับการตอบสนองจากหน่วยงานของรัฐ หรืออาจได้รับการตอบสนองแต่เกิดความล่าช้า สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้นโยบายไม่สัมฤทธิ์ผล หรือเกิดความล่าช้า 3 ประการ คือ 1. กระบวนการในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งขึ้นอยู่กับความชัดเจนของนโยบายตลอดจนความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติว่ามีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายมากน้อยเพียงใด 2. สมรรถนะของหน่วยงานที่มีหน้าที่ปฏิบัติ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากโครงสร้างและงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ไม่สัมพันธ์กับพื้นที่ดำเนินการ 3. บุคลากรที่มีหน้าที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนี้ปัจจัยทั้ง 3 ประการแล้วยังมีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลให้นโยบายหรือมาตรการไม่ประสบความสำเร็จ คือ สภาวะเศรษฐกิจและสังคมซึ่งได้รับผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจทำให้การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บรายได้ได้น้อย สภาวะทางการเมืองอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ส่งผลให้นโยบายขาดความต่อเนื่อง และทรัพยากรภายในพื้นที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ที่มีความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นทำให้แหล่งที่มาของรายได้แตกต่างกัน ตลอดจนความร่วมมือของประชาชนในการชำระภาษี สาเหตุและปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวส่งผลต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ประสบความสำเร็จตามนโยบายที่กำหนดไว้

นักสุวรรณ บุญอยู่ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามข้อกำหนดในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และวิเคราะห์ถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงรายจ่ายด้านโครงสร้างสาธารณูปโภค ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประเภทดังกล่าว โดยการศึกษาครอบคลุมช่วงปีงบประมาณ 2540 – 2543 มีการเก็บข้อมูล 2 ระดับ คือ การสัมภาษณ์เจาะลึก และเก็บข้อมูลการใช้จ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ชั้นที่ 1 จำนวน 30 แห่ง เพื่อนำมาใช้ในการแบบจำลองสำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดสรรงบประมาณ ด้วยวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด ผลการสำรวจการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับต่าง ๆ แม้จะมีกลไกทางกฎหมายรองรับ โดยมีสาเหตุมาจากทัศนคติเชิงลบของผู้บริหาร การแทรกแซงจากนักการเมืองและกลุ่มอิทธิพล ความไม่จริงจังในการเปิดเผยข้อมูล และประชาชนขาดความสนใจต่อการมีส่วนร่วม สำหรับผลการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงรายจ่ายแต่ละประเภท พบว่า รายจ่ายด้านโครงสร้างสาธารณูปโภคเป็นประเภทรายจ่ายที่มีความสำคัญอย่างมาก โดยในแต่ละปีมีสัดส่วนรายจ่ายด้านนี้มากกว่าร้อยละ 70 ของรายจ่ายเพื่อการพัฒนาทั้งหมด แต่มีแนวโน้มลดจำนวนลงอย่างชัดเจน รายจ่ายด้านเศรษฐกิจยังคงมีสัดส่วนค่อนข้างน้อย โดยในแต่ละปีงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายจ่ายด้านนี้น้อยกว่าร้อยละ 10 แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนรายจ่ายด้านสังคมมีสัดส่วนการใช้จ่ายไม่แน่นอนอยู่ระหว่างร้อยละ 10 – 25 และมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไม่ชัดเจน เนื่องจากระยะเวลาที่ทำการศึกษเป็นช่วงเริ่มต้นการวางพื้นฐานการให้บริการด้านนี้ ผลการทดสอบสมการประมาณค่ารายจ่ายงบประมาณ พบว่า ในปีงบประมาณ 2540 ตัวแปรภาษี จำนวนประชากร รายได้ประชากร และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ทุกตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรายจ่ายด้านโครงสร้างสาธารณูปโภคอย่างมีนัยสำคัญ แตกต่างจากปีงบประมาณ 2543 ที่ตัวแปรภาษีและตัวแปรรายได้ประชากรมีความสัมพันธ์กับรายจ่ายด้านนี้อย่างมีนัยสำคัญและมีทิศทางเดียวกันสำหรับรายจ่ายด้านเศรษฐกิจ พบว่า ทั้งปีงบประมาณ 2540 และ 2543 ตัวแปรทุกตัวที่นำมาศึกษาได้แก่ตัวแปรภาษี จำนวนประชากร รายได้ประชากร และเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับงบประมาณรายจ่ายด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนรายจ่ายด้านสังคม พบว่า ในปีงบประมาณ 2540 ตัวแปรภาษีและตัวแปรรายได้ประชากรมีความสัมพันธ์กับรายจ่ายด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญและมีทิศทางเดียวกัน แต่ในปีงบประมาณ 2543 มีเพียงตัวแปรภาษี ที่มีความสัมพันธ์กับรายจ่ายด้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญและมีทิศทางเดียวกัน

วรพิตย์ มีมาก (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ระบบการคลังของการปกครองท้องถิ่นของไทย ศึกษาเฉพาะกรณี เงินอุดหนุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งวิเคราะห์ (1) การพึ่งตนเองทางการคลังของท้องถิ่น (2) ประเภทของเงินอุดหนุน กิจกรรมที่ใช้และแนวโน้มของการใช้เงินอุดหนุน (3) หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนของส่วนกลางที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (4) วิธีการที่องค์กรส่วนท้องถิ่นใช้ไปเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินอุดหนุน และ (5) เกณฑ์การใช้เงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การศึกษาโดยการดำเนินการทั้งประเทศโดยใช้การวิจัยแบบสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาประกอบด้วยกลุ่มข้าราชการจากสำนักงานประมาณและกระทรวงมหาดไทย และกลุ่มบุคคลจากส่วนภูมิภาค 3 กลุ่มคือ กลุ่มประชาชน กลุ่มข้าราชการส่วนท้องถิ่น และกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น โดยจะสุ่มมาจากเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบลใน 10 จังหวัดของ 6 ภาค สิ่งที่พบจากการวิจัยมีดังนี้ 1. ท้องถิ่นยังไม่สามารถพึ่งตนเองทางการคลังได้ 2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพึ่งพาทางการคลังของท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ได้แก่ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางการเมือง ความสามารถของท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และการช่วยเหลือจากส่วนกลาง 3. เงินอุดหนุนจากส่วนกลางยังมีความจำเป็นต่อการพัฒนาท้องถิ่น 4. กิจกรรมที่รัฐบาลควรจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ท้องถิ่น คือ การศึกษา การส่งเสริมอาชีพ การสาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การสาธารณสุขโรค และการพัฒนาผู้ด้อยโอกาสตามลำดับ 5. วิธีการที่ท้องถิ่นเลือกใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินอุดหนุนนั้น ท้องถิ่นจะนิยมเลือกเสนอโครงการขอเงินอุดหนุนให้สอดคล้องกับความต้องการของส่วนกลางมากที่สุด 6. ความต้องการของนักการเมืองท้องถิ่น เป็นหลักเกณฑ์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนิยมนำมาใช้ในการจัดสรรเงินอุดหนุนไปให้พื้นที่ต่าง ๆ ภายในเขตของตน มากกว่าเกณฑ์อื่น ๆ

สรายุทธ เสี่ยม (2544) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานคลังของเทศบาลในจังหวัดลพบุรี ระหว่างปี พ.ศ.2532 - 2541 มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การดำเนินงานด้านการบริหารงานคลัง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินสะสม วิเคราะห์แนวโน้มในการบริหารงานคลัง รวมถึงศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านการบริหารงานคลัง ของเทศบาลในเขตจังหวัดลพบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ งบแสดงฐานะการเงินประจำปี พ.ศ.2532-2541 ของเทศบาลในเขตจังหวัดลพบุรี และบุคลากร โดยการสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เทศบาลละ 7 คน รวมเป็น 21 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีเชิงพรรณนา (Descriptive Method) และวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยการนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์แนวโน้มในการบริหารงานคลังของเทศบาล และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินสะสมของเทศบาล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. ในด้านผลการดำเนินงานด้านการบริหารงานคลัง พบว่า รายได้ของเทศบาลมีแนวโน้มจะลดลง ถึงแม้จะมีเพิ่มขึ้นก็เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ขณะที่รายจ่ายมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น เพราะการขยายตัวของเทศบาล ทำให้ปริมาณเงินสะสมของเทศบาล มีแนวโน้มจะลดลง อันแสดงว่า เทศบาลกำลังสูญเสียความมั่งคั่ง และกำลังยากจนลงเรื่อยๆ 2. แนวโน้มในการบริหารงานคลัง คาดว่า เทศบาลเมืองลพบุรี จะมีรายได้รวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ 3.6 ล้านบาท รายจ่ายรวม

เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ 3.5 ล้านบาท เงินสะสมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ 0.3 ล้านบาท เทศบาลเมืองบ้านหมี่จะมีรายได้รวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ 0.9 ล้านบาท รายจ่ายรวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ 1.2 ล้านบาท เงินสะสมลดลงเฉลี่ยปีละประมาณ 0.2 ล้านบาท เทศบาลตำบลโคกสำโรงจะมีรายได้รวมลดลง เฉลี่ยปีละประมาณ 0.4 ล้านบาท เงินสะสมลดลงเฉลี่ยปีละประมาณ 1.3 ล้านบาท 3. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินสะสมของเทศบาลในจังหวัดลพบุรี ได้แก่ รายได้จากภาษีอากร รายได้อื่นๆ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล การใช้เงินกู้ยืมและ เงินสะสม รายจ่ายประจำ และรายจ่ายพิเศษ โดยสามารถบอกความสัมพันธ์ได้ถึง 90.5% 4. ปัญหาและอุปสรรคในด้านการบริหารงานคลัง พบว่า มีปัญหาที่เกิดจากปัจจัยตามเศรษฐกิจ และสังคม ปัญหาการกระจายอำนาจทางการคลัง และปัญหาการบริหารงานของ เทศบาล ซึ่งเทศบาลควรจะจ่ายเสริมการผลิตในท้องถิ่น กระตุ้นจิตสำนึกของประชาชนในท้องถิ่นถึงการเสียสละเพื่อส่วนรวม ส่วนเจ้าหน้าที่และผู้บริหารเทศบาลต้องปรับปรุง พร้อมทั้งทำความเข้าใจในหลักการบริหารคลังให้มากขึ้น รัฐบาลเองก็ควรที่จะเพิ่มอำนาจทางการคลังให้กับเทศบาล เพื่อพัฒนาประชาธิปไตยและสร้างความผาสุกแก่ประชาชนสืบไป

ปัทมสร มังกร (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ- ประชากรที่สำรวจ คือ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร จำนวน 35 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .7864 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาท ตำแหน่งงานปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าฝ่าย และเจ้าหน้าที่ และมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน 3 - 4 ปี เป็นส่วนใหญ่ ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.17 โดยมีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากที่สุด คือ เรื่องงบประมาณรายจ่ายทางด้านงบดำเนินการมีมาก รองลงมา คือ เรื่องการบริหาร งบประมาณและการเบิกจ่ายเงินไม่สามารถเบิกจ่ายเงินไปใช้ได้ทันที และท้ายสุด คือ งบประมาณที่ได้รับเป็นงบประมาณที่มีความเหมาะสม จากการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ตำแหน่งงาน และระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง พบว่า เพศหญิงจะมีปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงบประมาณรายจ่ายมากกว่า เพศชายเป็นส่วนใหญ่ โดยมีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ และมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ไม่เกิน 2 ปี

สิตางศุ์ แสงสุริย์วัชร (2545) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้องค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้วิธีการวิจัยเอกสารโดยการจำกัดการศึกษาเฉพาะปีงบประมาณ 2544 ผลจากการศึกษาพบว่า การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี 2 รูปแบบ คือ (1) การจัดสรรงบประมาณในรูปของเงินอุดหนุนเพิ่มให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรง ซึ่งจัดสรรในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (2) การจัดสรรงบประมาณ โดยการถ่ายโอนงาน/โครงการ/กิจกรรมจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง ส่วนแนวทางในการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้ไม่เกินปี พ.ศ. 2544 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 และมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ในปี พ.ศ. 2549 และเพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีการกำหนดแผนการดำเนินงานไว้ 3 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วน (พ.ศ. 2544) ระยะปานกลาง (พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2547) และระยะยาว (พ.ศ. 2548 – พ.ศ. 2553) โดยในปี พ.ศ. 2544 สำนักงบประมาณได้จัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร้อยละ 100.12 ของเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร และคิดเป็นร้อยละ 21.4 ของสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาล ซึ่งสำนักงบประมาณได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนองนโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่มีการเบิกจ่ายจริงเพียงร้อยละ 64.78 จะเห็นได้ว่าองค์กรการบริหารส่วนตำบลนั้นยังมีการเบิกจ่ายอยู่ในระดับต่ำการดำเนินนโยบายการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นซึ่งเกิดจากสาเหตุหลายประการคือ (1) ปัญหาด้านการวางแผน (2) ปัญหาด้านงบประมาณ (3) ปัญหาด้านการจัดซื้อจัดจ้าง (4) ปัญหาด้านบุคลากร (5) ปัญหาด้านการถ่ายโอนภารกิจที่ราชการส่วนกลางให้องค์การบริหารส่วนตำบล

สุวิทย์ จันทรเพ็ชร (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ศักยภาพทางการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสมรรถนะทางการคลังของ อบต. ให้ทราบว่า อบต. มีจุดอ่อนจุดแข็งทางการคลัง มีศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาทางการเงินการคลังอย่างไรบ้าง โดยพิจารณาจาก สถานะทางการเงินการคลัง เสถียรภาพทางการคลัง ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ประสิทธิภาพในการบริหารรายจ่าย การเงินการบัญชี และบุคลากรทางการเงินการคลังของ อบต. พบว่า สถานะทางการเงินการคลังของ อบต. ในด้านจำนวนเงินที่ อบต. แต่ละ อบต. มีนั้น มีความแตกต่างกันมาก อบต.ชั้น 1 มีรายได้สูง ส่วน อบต.ชั้น 5 มีรายได้ต่ำรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรของ อบต.ได้รับ คือ 731.43 บาท อบต. ชั้น 1 – 3 บาง อบต. มีสถานะทางการเงินการคลังที่ดี (มีรายได้ต่อหัวเกินค่าเฉลี่ย) อบต. ชั้น 4 – 5 ส่วนใหญ่มีฐานะทางการเงินการคลังไม่ดี และเมื่อพิจารณาในส่วนของเงินที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาแล้ว พบว่า อบต.ชั้น 4 – 5 หลาย อบต. มีรายได้ (ไม่รวมเงินอุดหนุนทั่วไป) ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานประจำ จึงไม่มีเงินสำหรับพัฒนา อบต. จำเป็นต้องพึ่งเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาล ด้านเสถียรภาพทางการเงินการคลังของ อบต. พบว่า อบต. ชั้น 1 – 3 มีโครงสร้างรายได้ที่พึ่งพารายได้หลักจากค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดิน ภาษี

สุรา ภาษีสรรพสามิต และภาษีโรงเรือนและที่ดิน ใน อบต. ชั้น 4 - 5 มีโครงสร้างการพึ่งพารายได้หลักจากเงินอุดหนุนทั่วไป ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต และค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดินสูง ด้านประสิทธิภาพในการจัดหารายได้ของ อบต. พบว่า ในการจัดหารายได้ที่ อบต. ดำเนินการเองนั้น ในส่วนของภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย อบต.ชั้น 1 - 3 มีรายได้สูงกว่า อบต. ชั้น 4 - 5 ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมมีความเป็นเมืองมากกว่า สำหรับภาษีบำรุงท้องที่ อบต. มีรายได้จากภาษีประเภทนี้น้อย สำหรับอากรฆ่าสัตว์ มีประมาณครึ่งหนึ่งเท่านั้นที่เก็บอากรฆ่าสัตว์ ในด้านรายได้จากค่าธรรมเนียม ค่าปรับและค่าใบอนุญาต รายได้จากค่าธรรมเนียมเหล่านี้แต่ละประเภทมีรายได้ไม่มากนัก เนื่องจากมีข้อจำกัดตามสภาพของพื้นที่ และบางประเภทมีการจัดเก็บในบาง อบต. เท่านั้น อบต. มีรายได้จากทรัพย์สิน รายได้เบ็ดเตล็ด และรายได้จากทุน ซึ่งเป็นรายได้ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินของ อบต. แต่ละ อบต. มีรายได้ไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากดอกเบี้ยเงินฝาก รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ อบต. มีรายได้จากกิจการประปาเนื่องจากมีความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ด้านประสิทธิภาพในการบริหารรายจ่าย โครงสร้างรายจ่ายของ อบต. มีลักษณะที่มีสัดส่วนรายจ่ายประจำต่อรายจ่ายเพื่อการลงทุนใกล้เคียงกัน ซึ่งถือว่ารายจ่ายประจำค่อนข้างสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน อบต. ชั้น 4 - 5 แสดงให้เห็นว่า อบต. มีภาระงานด้าน เงินเดือนค่าจ้าง รวมทั้งการบำรุงรักษาดูแลทรัพย์สินของ อบต. มากขึ้นทำให้การใช้จ่ายเงินเพื่อการลงทุนลดลง ด้านการเงินการบัญชีของ อบต. พบว่า อบต.มีการดำเนินการจัดทำบัญชีตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด แต่พบว่าผู้บริหารของ อบต.เข้าตรวจสอบควบคุมดูแลในด้านการเงินการบัญชีของ อบต. น้อยมาก ในด้านอัตรากำลังด้านการบริหารงานคลังของ อบต. พบว่า บุคลากรที่กำหนดตามกรอบอัตรากำลังไม่เพียงพอกับการปฏิบัติงาน แต่บุคลากรของ อบต. มีความรู้ มีการศึกษาสูงกว่าคุณวุฒิที่ปฏิบัติงาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดแข็งของ อบต. เหล่านั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถแบ่งประชากร ออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสมุทรปราการ

กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษา

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา กำหนดมาจากขั้นตอนการเลือกตัวอย่าง โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยแบ่งการดำเนินการสุ่มตัวอย่างเป็น 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง การสุ่มเลือกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ใช้เป็นตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ (เป็นชื่อสมมติเพื่อใช้ในการวิจัย)

ขั้นตอนที่สอง ทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สำหรับการเก็บข้อมูลจากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จากผู้รับผิดชอบด้านการคลัง และจากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนที่สาม ทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) สำหรับการเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 6 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลลักษณะทางด้านภูมิศาสตร์ ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลทางด้านประชากร ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลพื้นฐานทางด้านสังคม ตอนที่ 5 เป็นข้อมูลบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ตอนที่ 6 เป็นข้อมูลปัญหาของชุมชน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นลักษณะของคำถามเป็นแบบปลายปิด และแบบปลายเปิด ในการตอบข้อความเป็นแบบปลายปิด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่กำหนด สำหรับการตอบคำถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อความด้วยความเป็นจริงลงในช่องว่างที่กำหนดให้

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 1

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามตามกรอบและขอบเขตของการศึกษา และนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท อาจารย์และนักวิชาการ
3. ทำการทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test) กับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 1 แห่ง ในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อตรวจสอบความพอเพียงของข้อมูล และความยากง่ายของแบบสอบถาม
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและนำเสนอต่อประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อขอความเห็นชอบและนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของการจัดเก็บรายได้ ได้แก่ จำนวนของผู้ที่ต้องชำระภาษี/ค่าธรรมเนียม อัตราภาษี และจำนวนที่เก็บได้จริง ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลรายได้ของ อบต. ตอนที่ 3 เป็นข้อมูล รายจ่ายของ อบต. ตอนที่ 4 เป็นข้อมูลรายจ่ายตามแผนพัฒนาตำบล ปีงบประมาณปัจจุบัน ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 1 ลักษณะของคำถามเป็นปลายปิดและแบบปลายเปิด สำหรับคำถามแบบปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่กำหนด และสำหรับคำถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ลักษณะของคำถามเป็นแบบเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ตามความเป็นจริง

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 2

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามตามกรอบและขอบเขตของการศึกษา และนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท อาจารย์และนักวิชาการ
3. ทำการทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test) กับหัวหน้าฝ่ายการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 1 แห่งในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อตรวจสอบความพอเพียงของข้อมูล และความยากง่ายของแบบสอบถาม
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและนำเสนอต่อประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อขอความเห็นชอบและนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 3

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ลักษณะของคำถามเป็นปลายปิด โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวนทั้งสิ้น 8 ท่าน ทำการตอบแบบสอบถาม โดยการจัดลำดับความสำคัญ 1 - 8 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ตอบแบบสอบถาม โดยการระบุตัวเลข 1 - 8 ลงในช่องว่าง (.....)หน้าข้อความที่กำหนด โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา โดย 1 หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุด ไปจนถึง 8 หมายถึง มีความสำคัญน้อยที่สุด

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือขั้นที่ 3

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามตามยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล และนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท อาจารย์และนักวิชาการ
3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและนำเสนอต่อประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อขอความเห็นชอบและนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลรายงานผลการดำเนินงาน รายงานการประชุม รายงานประจำปี รายงานทางการเงิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นข้อมูลในปิงบประมาณ 2547 - 2550

2. ข้อมูลปฐมภูมิ

ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ดำเนินการเก็บข้อมูลจากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จากผู้รับผิดชอบด้านการคลัง ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ และจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ

ทำการคัดแยกข้อมูลที่ต้องการใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อมูลปฐมภูมิ

2.1 การตรวจสอบข้อมูล ทำการรวบรวมแบบสอบถามเพื่อทำการตรวจสอบข้อมูลและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์เพื่อทำการหาผลรวม ค่าร้อยละ ค่าอัตราส่วน ค่าสัดส่วน ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ทางการเงิน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.1 ค่าสัดส่วน (Proportion) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สรชัย พิศาลบุตร, 2544 : 106)

$$p = \frac{a}{n}$$

เมื่อ p	แทน	ค่าสัดส่วน
a	แทน	จำนวนข้อมูลที่สนใจศึกษา
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.1.2 ค่าอัตราส่วน (Ratio) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สรชัย พิศาลบุตร, 2544 : 107)

$$r = \frac{a_1}{a_2}$$

เมื่อ r	แทน	ค่าอัตราส่วน
a_1	แทน	ข้อมูลที่สนใจในลักษณะแรก
a_2	แทน	ข้อมูลที่สนใจในลักษณะที่สอง

3.1.3 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ชัยสิทธิ์ เกลิมมีประเสริฐ, 2538 : 45)

$$\% = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ %	แทน	ค่าร้อยละ
f	แทน	ความถี่
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.1.4 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ธิดาเดียว มยุรีสวรรค์, 2542 : 23)

$$\bar{x} = \frac{\sum X_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
$\sum x_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.2 การวิเคราะห์ทางการเงิน

ดัชนีที่ใช้วิเคราะห์ฐานะทางการเงิน

3.2.1 ความสามารถทางการเงิน โดยใช้สูตร ดังต่อไปนี้ (มยุลา ไชยคำบัง, 2544 : 19)

ความสามารถทางการเงิน = รายได้ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) – รายจ่าย

ความสามารถทางการเงินจะมีความหมายดังนี้

1. รายได้ $\geq$ รายจ่าย หมายถึง มีความสามารถทางการเงิน
2. รายได้ $<$ รายจ่าย หมายถึง ขาดความสามารถทางการเงิน

3.2.2 ฐานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้สูตร ดังต่อไปนี้ (อุดม ทুমโฆสิต, 2545 : 138)

ฐานะทางการเงินของ อบต. = ปริมาณรายได้ – ปริมาณรายจ่าย = ดุลรายได้รายจ่าย

3.2.3 ดัชนีจำนวน (Index Number : IN) โดยใช้สูตร ดังต่อไปนี้ (Berne and Schramm, 1986 : 86 – 87)

$$IN = \frac{\text{จำนวนมูลค่าในปีที่พิจารณา}}{\text{จำนวนมูลค่าของปีฐาน}} \times 100$$

ดัชนีจำนวนจะมีความหมายดังนี้

ดัชนีที่พิจารณา	ค่าดัชนีจำนวน	ความหมาย
ดัชนีจำนวนด้านรายได้	มากกว่า 100	มีรายได้เพิ่มขึ้นจากปีฐาน
	น้อยกว่า 100	มีรายได้ลดลงจากปีฐาน
ดัชนีจำนวนด้านรายจ่าย	มากกว่า 100	มีรายจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีฐาน
	น้อยกว่า 100	มีรายจ่ายลดลงจากปีฐาน
ดุลดัชนีจำนวน	มีค่าเป็นบวก	รายได้ในปีที่พิจารณามากกว่ารายจ่ายในปีที่พิจารณาเมื่อเทียบกับปีฐาน
	มีค่าเป็นลบ	รายได้ในปีที่พิจารณาน้อยกว่ารายจ่ายในปีที่พิจารณาเมื่อเทียบกับปีฐาน
ดุลดัชนีในหลายปี	มีค่าเป็นบวกติดต่อกัน	มีแนวโน้มที่ดีขึ้น
	มีค่าเป็นลบติดต่อกัน	มีแนวโน้มที่ลดลง

3.2.4 ดัชนีขนาดรวม (Common Size Statement Index : CSSI) โดยใช้สูตร ดังต่อไปนี้
(Berne and Schramm, 1986 : 86 – 87)

$$CSSI = \frac{\text{ปริมาณรายได้หรือรายจ่าย(ในประเด็นที่สนใจ)ในปีที่วิเคราะห์}}{\text{ปริมาณรายได้หรือรายจ่ายรวมของปีที่วิเคราะห์}} \times 100$$

3.2.5 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ (Percentage Change Index : PCI) โดยใช้สูตร
ดังต่อไปนี้ (อุดม ทุมโฆสิต, 2545 : 182)

$$PCI = \frac{\text{ปริมาณรายได้ / รายจ่ายในปีที่วิเคราะห์} - \text{ปริมาณรายได้ / รายจ่ายปีก่อน}}{\text{ปริมาณรายได้ / รายจ่ายรวมปีที่แล้ว}} \times 100$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่อง “การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้กรณีศึกษา ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ” ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล ได้ดังนี้

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นกลาง (ชั้น 3) ตั้งอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ

ลักษณะทางด้านภูมิศาสตร์

ลักษณะของที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ตั้งอยู่ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 10 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4.3 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,687.50 ไร่

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่เป็นที่ราบน้ำท่วมถึง ในอดีตที่ดินบริเวณนี้เป็นทุ่งนา แต่ปัจจุบันเต็มไปด้วยแหล่งปลูกสร้างอาคารโรงงาน อาคารพาณิชย์ หอพัก ตลาดสด บ้านเรือนราษฎร ทั้งนี้เนื่องจากมีถนนสายหลัก ตัดผ่านพื้นที่ตั้งแต่ทิศตะวันออกไปจนถึงทิศตะวันตกตลอดแนว ทำให้การคมนาคมมีความสะดวกรวดเร็ว สภาพพื้นที่ดั้งเดิมที่มีลักษณะเป็นสังคมชนบท จึงเปลี่ยนสภาพเป็นสังคมเมือง

ลักษณะการปกครองและประชากร

เขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีทั้งหมด 5 หมู่

ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 9,606 ครัวเรือน มีทั้งสิ้น 22,380 คน แยกเป็นชาย 10,613 คน หญิง 11,767 คน ความหนาแน่นของประชากร 5,204 คน/ตารางกิโลเมตร

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

หมู่ที่	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
1	3,284	3,634	6,918	2,664
2	1,992	2,269	4,261	2,227
6	3,625	4,018	7,643	3,337
8	1,377	1,461	2,838	1,171
9	335	385	720	207
รวม	10,613	11,767	22,380	9,606

แหล่งที่มา : สำนักงานทะเบียนราษฎร อำเภอเมืองสมุทรปราการ ณ วันที่ 30 กันยายน 2549

ลักษณะทางเศรษฐกิจ

รายได้รวมของประชากรทั้งหมดในพื้นที่ 514,740,000 บาท/ปี รายได้เฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 23,000 บาท/คน/ปี ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ประกอบอาชีพรับจ้างในโรงงาน อุตสาหกรรม บางส่วนทำงานส่วนตัวรับจ้างทั่วไป รับราชการและค้าขาย

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- ธนาคารพาณิชย์	5	แห่ง
- ปั๊มน้ำมันและก๊าซ	4	แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม	13	แห่ง
- ตลาดสด (เอกชน)	3	แห่ง
- ร้านค้า	160	แห่ง
- ศูนย์การค้า	1	แห่ง
- สถานที่จำหน่ายอาหารตาม พรบ.	30	แห่ง

ลักษณะทางสังคม

การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา (เอกชน)	1	แห่ง
- โรงเรียนอนุบาล (เอกชน)	5	แห่ง

สถาบันและองค์การทางศาสนา

- ธรรมสถาน	1	แห่ง
- คริสตจักร	1	แห่ง

สาธารณสุข

- โรงพยาบาลขนาด 10 เตียง	1	แห่ง
- สถานพยาบาล (คลินิก) เอกชน	5	แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	3	แห่ง
- สถานีอนามัยประจำตำบล	1	แห่ง
- อัตราמיและใช้ส้วมราดน้ำร้อยละ 100		

ระบบสวัสดิการชุมชน

- ป้อมยามตำรวจ	1	แห่ง
- ตำรวจชุมชนประจำตำบล	1	แห่ง
- สถานีดับเพลิง	1	แห่ง
- รถดับเพลิง ขนาดบรรจุ 6,000 ลิตร	3	คัน
- พนักงานประจำรถ	12	คน
- ถังดับเพลิงประจำหมู่บ้าน	150	ถัง
- ลานกีฬา	3	แห่ง
- สวนสาธารณะ	2	แห่ง
- ตลาดสด	3	แห่ง
- ห้องสมุดประชาชน	1	แห่ง
- สนามเด็กเล่น	2	แห่ง
- รถเก็บขยะ	3	คัน

ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน

การคมนาคมติดต่อระหว่างตำบล อำเภอ และจังหวัด รวมทั้งภายในตำบลและหมู่บ้าน มีรายละเอียด ดังนี้

- มีถนนสายหลัก จำนวน 1 เส้นทาง
- มีถนนซอย จำนวน 22 เส้นทาง

การโทรคมนาคม

- มีโทรศัพท์เข้าถึงทุกหมู่บ้าน
- ตู้โทรศัพท์สาธารณะ

การไฟฟ้า

- มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน คราวเรือน

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- มีลำคลองสำคัญ 7 แห่ง
- บ่อน้ำบาดาลสาธารณะ 1 แห่ง

ข้อมูลอื่น ๆ

มวลชนจัดตั้งและกลุ่มองค์กรประชาชน

- ลูกเสือชาวบ้าน 2 รุ่น
- ไทยอาสาป้องกันชาติ 2 รุ่น
- อาสาสมัครสาธารณสุข 1 กลุ่ม
- อาสาสมัครป้องกันภัยยาเสพติดประจำหมู่บ้าน 1 รุ่น
- กองทุนหมู่บ้าน 4 หมู่บ้าน
- เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน 1 เครือข่าย

ระบบข้อมูลข่าวสารภายในชุมชน

- เสียงตามสาย ครอบคลุมร้อยละ 55 ของพื้นที่
- บอร์ดประชาสัมพันธ์
- แผ่นพับ
- จดหมายเวียน
- วิทยุชุมชน

จำนวนบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล

ก. จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 10 คน

แยกเป็น	ชาย	9 คน	หญิง	1 คน
---------	-----	------	------	------

ข. จำนวนพนักงานส่วนตำบล 23 คน

แยกเป็น	ชาย	11 คน	หญิง	12 คน
---------	-----	-------	------	-------

ค. จำนวนลูกจ้างประจำ 5 คน

แยกเป็น	ชาย	2 คน	หญิง	3 คน
---------	-----	------	------	------

ง. จำนวนพนักงานจ้าง 53 คน

แยกเป็น	ชาย	37 คน	หญิง	16 คน
---------	-----	-------	------	-------

รวม	ชาย	50 คน	หญิง	31 คน
-----	-----	-------	------	-------

นโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. การสร้างและปรับปรุงเส้นทางคมนาคม ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชน
2. ก่อสร้างและปรับปรุงระบบการระบายน้ำให้ได้มาตรฐานและเชื่อมต่อกันอย่างเป็นระบบ เพื่อป้องกันน้ำท่วมขังพื้นที่
3. ติดตั้งและปรับปรุงไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมพื้นที่ ถนนทุกสาย เพื่อให้เกิดความสะดวกและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
4. ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของประชาชน

ด้านเศรษฐกิจ

ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ของประชาชนรวมทั้งสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กองทุนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถกรรมในครัวเรือนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ในเขตพื้นที่ให้ร่มรื่น สวยงามน่าอยู่อาศัย ปราศจากมลพิษ บ้านเมืองมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. ปลูกฝังจิตสำนึกให้เยาวชนและประชาชนได้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้ร่มรื่น สวยงาม น่าอยู่อาศัย และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
3. ส่งเสริมให้ประชาชนรวมกลุ่มเพื่อพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อม รู้จักการแยกขยะและกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสาธารณสุข

ด้านการเมืองการบริหาร

1. พัฒนาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน ถูกต้องและเป็นธรรม
2. พัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยให้เพียงพอสำหรับปฏิบัติงาน
3. สนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นทุกหน่วยงานและตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
4. เสริมสร้างความเข้าใจในการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้แก่ประชาชน รวมทั้งเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในการเลือกตั้งทุกระดับ

ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

1. พัฒนาและยกระดับการศึกษา รวมทั้งปรับปรุงพัฒนาการศึกษาเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสนองตอบความต้องการของประชาชน
2. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป
3. ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน นอกกระบบโรงเรียน
4. ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านการสาธารณสุข

1. จัดสร้างและพัฒนาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ ลานกีฬาให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันโรคและบริการความรู้ด้านการสาธารณสุขมูลฐานให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้มีสุขภาพ อารมณ์ที่แข็งแรงสมบูรณ์

ด้านการจัดระเบียบชุมชนและสังคม

1. จัดระเบียบชุมชนให้เกิดความสะดวกและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. จัดระเบียบสังคม โดยการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุข สถานบริการ ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย

ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

1. พัฒนาศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้สูงขึ้น
2. สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฝ่ายปกครองในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีทั้งหมด 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพ และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี

แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

1.1 ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน ทางเท้า สะพานทางเดินเท้า

- 1.1.1 ก่อสร้างถนน คสล.
- 1.1.2 ก่อสร้างถนนหินคลุก
- 1.1.3 ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ คสล.
- 1.1.4 ก่อสร้างถนน คสล.พร้อมวางท่อระบายน้ำ
- 1.1.5 ก่อสร้างขยายถนน คสล.
- 1.1.6 ก่อสร้างทางเท้า คสล.
- 1.1.7 ก่อสร้างสะพานทางเดินเท้า คสล.
- 1.1.8 ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน
- 1.1.9 ปรับปรุงซ่อมแซมทางเท้า
- 1.1.10 ปรับปรุงซ่อมแซมสะพานทางเดินเท้า
- 1.1.11 ปรับปรุงซ่อมแซมท่อระบายน้ำ
- 1.1.12 ย้ายเสาไฟฟ้าออกจากแนวถนน

1.2 พัฒนาระบบจราจร

- 1.2.1 ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร
- 1.2.2 ปรับปรุง ซ่อมแซมสัญญาณไฟจราจร
- 1.2.3 ติดตั้งเครื่องหมายบังคับจราจร

1.3 ติดตั้ง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ

- 1.3.1 ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ
- 1.3.2 บำรุงรักษา ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ

1.4 ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาแนวเขตประปา

- 1.4.1 ขยายแนวเขตประปา

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

แนวทางการพัฒนา

2.1 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไป และกลุ่มอาชีพ

- 2.1.1 จัดฝึกอบรมอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไป
- 2.1.2 จัดฝึกอบรมอาชีพเสริมให้แก่ผู้มีรายได้น้อย

- 2.1.3 สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ
 - 2.1.4 จัดฝึกอบรมพัฒนาอาชีพให้แก่กลุ่มอาชีพ
 - 2.1.5 จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ในการประกอบอาชีพให้แก่กลุ่มอาชีพ
 - 2.1.6 จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนให้กู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
แนวทางการพัฒนา
- 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสในสังคม
 - 3.1.1 ส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
 - 3.1.2 ส่งเสริมเบี้ยยังชีพคนพิการ
 - 3.1.3 ส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์
 - 3.1.4 ส่งเสริมให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม
 - 3.1.5 สนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมราษฎรประจำหมู่บ้าน
 - 3.1.6 จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมราษฎรประจำตำบล
 - 3.1.7 จัดตั้งสมาคมพัฒนากิจส่งเสริมประจำตำบล
 - 3.2 สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ
 - 3.2.1 จัดซื้อที่ดินเพื่อสร้างสาธารณะ
 - 3.2.2 ถมดินบริเวณสถานที่ก่อสร้างสวนสาธารณะและจัดสร้างสวนสาธารณะ
 - 3.2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาและจัดหาอุปกรณ์กีฬา
 - 3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย
 - 3.3.1 จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
 - 3.3.2 จัดหาวัสดุ อุปกรณ์สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
 - 3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบ
 - 3.4.1 จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
 - 3.4.2 จัดตั้งคลังสมองชุมชน (บ้านหนังสือ)
 - 3.5 สร้างเสริมคุณภาพอนามัยของประชาชน และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ
 - 3.5.1 จัดหน่วยเคลื่อนที่ให้บริการตรวจสุขภาพประชาชน
 - 3.5.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
 - 3.5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลสุขภาพตามหลักสุขบัญญัติ
 - 3.5.4 จัดกิจกรรมด้านการพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน

3.6 สนับสนุนป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

3.6.1 สนับสนุนประชาชนและกลุ่มในการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

3.6.2 สนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

3.7 ส่งเสริมการดูแลสุขภาพที่เกิดจากโรคไม่ติดต่อ

3.7.1 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดูแลสุขภาพที่เกิดจากโรคไม่ติดต่อ

3.7.2 เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพโรคระบบทางเดินหายใจ

3.7.3 รณรงค์หยอดวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอในเด็กอายุ 0 – 5 ปี

3.8 ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์

3.8.1 สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์เอดส์พระเกียรติ เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ติดเชื้อ H.I.V.

3.8.2 รณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

3.8.3 พัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชนในการป้องกันโรคเอดส์

3.9 ป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

3.9.1 จัดซื้อวัคซีน และอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

3.9.2 อบรมการฉีดวัคซีน ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

3.9.3 ควบคุมการแพร่พันธุ์ของสุนัขและแมวจรจัด

3.9.4 ฉีดวัคซีน ป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

3.10 เสริมสร้างศักยภาพผู้บริหารโรค

3.10.1 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านอาหารและยา

3.10.2 เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

3.10.3 อบรมส่งเสริมศักยภาพของผู้บริโภคและการเรียกร้องสิทธิ์

3.10.4 สร้างและขยายเครือข่ายการมีส่วนร่วมในงานคุ้มครองผู้บริโภค

4. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย แนวทางการพัฒนา

4.1 การจัดระเบียบชุมชนและสังคม

4.1.1 ตรวจตรา ควบคุมสถานบริการ

4.1.2 ตรวจตราควบคุมแหล่งอบายมุข

4.1.3 ป้องกันและควบคุมการรुक้าถนน ทางเท้า และทางเดินรถ

4.2 สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

- 4.2.1 รณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
- 4.2.2 จัดอบรมคุณธรรม จริยธรรมต้านยาเสพติด
- 4.2.3 จัดกิจกรรมพลังแผ่นดิน ต้านยาเสพติด
- 4.2.4 สุ่มตรวจปัสสาวะหาสารเสพติด

4.3 ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

- 4.3.1 อบรมความรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตย ตามรัฐธรรมนูญ
- 4.3.2 อบรมเสริมสร้างผู้นำท้องถิ่น นักประชาธิปไตย
- 4.3.3 รณรงค์ส่งเสริมครอบครัวประชาธิปไตย
- 4.3.4 อบรมผู้นำเยาวชนนักประชาธิปไตย
- 4.3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการเลือกตั้งทุกระดับ

4.4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

- 4.4.1 จัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน ตำบลเพื่อวางแผนพัฒนาท้องถิ่น
- 4.4.2 สนับสนุนประชาคมหมู่บ้าน ตำบลในการวางแผนพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล และทำกิจกรรมเพื่อส่วนร่วม
- 4.4.3 เผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจกรรมและแนวการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

4.5 พัฒนาศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- 4.5.1 จัดซื้อรถยนต์ดับเพลิง ขนาดความจุ 6,000 ลิตร
- 4.5.2 จัดซื้อรถยนต์ดับเพลิง ขนาดความจุ 4,000 ลิตร
- 4.5.3 จัดซื้อรถยนต์บรรทุกน้ำ ขนาดความจุ 10,000 ลิตร
- 4.5.4 จัดซื้อเครื่องดับเพลิงแบบหาลบ
- 4.5.5 จัดซื้อชุดปฏิบัติการดับเพลิง
- 4.5.6 จัดซื้อถังดับเพลิงเคมีแห้ง
- 4.5.7 เติมน้ำยาถังดับเพลิงเคมีแห้ง
- 4.5.8 ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 4.5.9 จัดซื้อวิทยุสื่อสาร
- 4.5.10 ฝึกอบรม อปพร. ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ
- 4.5.11 จัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- 4.6 การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 4.6.1 จัดตั้งอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยประจำหมู่บ้าน ตำบล
 - 4.6.2 จัดตั้งอาสาสมัครแจ้งข่าวอาชญากรรมประจำหมู่บ้าน ตำบล
 - 4.6.3 จัดตั้งอาสาจราจร
 - 4.6.4 จัดตั้งศูนย์ป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยประจำตำบลสุวรรณภูมิ
 - 4.6.5 สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และพนักงานฝ่ายปกครองในการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
 - 5.1 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
 - 5.1.1 การจัดทำแผนแม่บทชุมชน
 - 5.1.2 การจัดทำแผนพัฒนาสามปี
 - 5.1.3 จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี
 - 5.1.4 จัดตั้งศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา
 - 5.1.5 จัดเก็บและประมวลข้อมูล จปฐ และถชช 2 ค
 - 5.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
 - 5.2.1 ฝึกอบรมศึกษาดูงานเกี่ยวกับการประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
 - 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่
 - 5.3.1 จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลทางธุรกิจเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน
 - 5.4 ควบคุม ดูแล ตรวจสอบการ แนะนำโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการให้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานที่กำหนด
 - 5.4.1 ตรวจเยี่ยมโรงงานและสถานประกอบการ
 - 5.4.2 จัดตั้งศูนย์รับข้อร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสถานประกอบการ
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 6.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 6.1.1 ขุดลอกคู คลอง ลำรางสาธารณะ
 - 6.1.2 ลอกทำความสะอาดท่อระบายน้ำ
 - 6.1.3 ปลูกริมถนน ไม้บริเวณริมถนน คลองและที่สาธารณะ

6.1.4 อบรมอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

6.1.5 ธารรงค์สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.2 พัฒนาและดูแลที่สาธารณะ

6.2.1 ปรับปรุง ดูแลรักษาเกาะกลางถนน และภูมิทัศน์ในเขตชุมชน บริเวณถนนและริมคลอง

6.2.2 ดูแลรักษา และป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนา

7.1 ส่งเสริมพุทธศาสนา

7.1.1 จัดกิจกรรมวันสำคัญทางพุทธศาสนา

7.2 ส่งเสริมงานประเพณีและงานรัฐพิธี

7.2.1 จัดงานประเพณี และงานรัฐพิธี

7.2.2 สนับสนุนหน่วยงานราชการและองค์กรเอกชนในการจัดงานประเพณีและรัฐพิธี

7.3 ส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

7.3.1 ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

7.3.2 ยกย่องปราชญ์ชาวบ้าน

7.3.3 ส่งเสริมสนับสนุนศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมืองและสังคมที่ดี
แนวทางการพัฒนา

8.1 พัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้

8.1.1 สำรวจและปรับปรุงระบบข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

8.1.2 ออกข้อบัญญัติเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ.2535 (เพิ่มเติม)

8.1.3 เร่งรัดจัดเก็บภาษีที่ค้างชำระให้ครบถ้วน

8.1.4 ธารรงค์ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมในประชาชนในท้องถิ่นทราบ

8.1.5 ดำเนินการตามระเบียบกฎหมายกับผู้ที่ไม่เสียภาษีฯ อย่างเคร่งครัด

8.1.6 ฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้

8.2 พัฒนาสถานที่และเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการปฏิบัติงาน

- 8.2.1 สถานที่ก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์สำหรับใช้ในกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 8.2.2 จัดซื้อรถยนต์สำหรับใช้ในกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 8.2.3 จัดซื้อครุภัณฑ์ วัสดุสำนักงานที่จำเป็นสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เพื่อ
บริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง
- 8.2.4 ปรับปรุงห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความทันสมัย เพื่อใช้ในการ
ประชุม/ฝึกอบรมสัมมนา

8.3 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและความชำนาญ ในงานที่จำต้องรับผิดชอบ

- 8.3.1 จัดฝึกอบรมพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
พนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบลและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 8.3.2 จัดส่งผู้บริหาร,สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล,พนักงานส่วนตำบลและเจ้าหน้าที่
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
กับการปฏิบัติงาน

8.4 บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ องค์การบริหารส่วนตำบล และ องค์กรประชาชน

- 8.4.1 จัดฝึกอบรมสัมมนาร่วมกันระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ สมาชิกสภาองค์การบริหาร
ส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรประชาชนในท้องถิ่น
- 8.4.2 สนับสนุนการฝึกอบรมสัมมนาโครงการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น

8.5 การนำหลักนิติธรรมมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน

- 8.5.1 จัดทำสื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมาย สิทธิต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบ
- 8.5.2 ให้บุคลากรทุกฝ่ายถือปฏิบัติในการใช้ระเบียบ กฎหมาย อย่างถูกต้องและเป็นธรรม
- 8.5.3 ปรับปรุงกฎ ระเบียบและกระบวนการทำงานให้เป็นธรรมกับทุกฝ่าย

8.6 นำหลักคุณธรรมมาใช้ในการบริหารและปฏิบัติงาน

- 8.6.1 กำหนดจรรยาบรรณของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วน
ตำบลและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 8.6.2 สร้างจิตสำนึกให้บุคลากรทุกฝ่ายนำหลักคุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน

8.7 นำหลักความโปร่งใสมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน

- 8.7.1 สำรวจความเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับความโปร่งใสในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 8.7.2 จัดตั้งและปรับปรุงศูนย์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
- 8.7.3 ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารโดยเคร่งครัด
- 8.7.4 จัดระบบติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.8 นำหลักการมีส่วนร่วมมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน

- 8.8.1 รณรงค์สร้างจิตสำนึกเรื่องการมีส่วนร่วมแก่บุคลากรในสังกัด
- 8.8.2 จัดระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
- 8.8.3 ปรับปรุงกฎ ระเบียบและกลไกให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานมากขึ้น

8.9 นำหลักความรับผิดชอบมาใช้ในการบริหารงานและการปฏิบัติงาน

- 8.9.1 จัดให้มีระบบประเมินผลงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
- 8.9.2 ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถให้ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
- 8.9.3 สร้างจิตสำนึกในเรื่องความรับผิดชอบต่อบุคลากรในองค์กร

8.10 นำหลักความคุ้มค่ามาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน

- 8.10.1 รณรงค์ให้บุคลากรในสังกัดช่วยกันประหยัดพลังงานและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เป็นตัวอย่างแก่ประชาชนในท้องถิ่น
- 8.10.2 จัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน เพื่อลดต้นทุนในระยะยาว
- 8.10.3 ลดขั้นตอนการทำงานที่ซ้ำซ้อนลง
- 8.10.4 กำหนดและจัดทำเป้าหมายและมาตรฐานการทำงานที่ชัดเจน
- 8.10.5 จัดให้มีระบบติดตามประเมินผลเพื่อเปรียบเทียบความคุ้มค่าในการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ

ปัญหาของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

1. ปัญหาด้านปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน

1.1 ถนนหนทางในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีสภาพคับแคบ ผิวจราจรมีระดับต่ำ ยังไม่ได้มาตรฐาน

1.2 การวางท่อระบายน้ำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่ทั่วถึงและไม่ได้มาตรฐาน ไม่เชื่อมต่อกันอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังพื้นที่

1.3 ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะตามถนนหนทาง สะพานทางเดินเท้า คสล. ยังไม่มีทั่วถึงทุกชุมชน ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกปลอดภัยในการใช้เส้นทางสัญจรในเวลาค่ำคืน

1.4 บางชุมชนยังไม่มีน้ำประปาใช้ เนื่องจากการวางท่อเมนประปายังเข้าไปไม่ถึง ต้องใช้น้ำจากบ่อบาดาล ทำให้ไม่มีน้ำสะอาดเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค และไม่ได้รับความสะดวกจากการใช้น้ำบาดาล

1.5 แหล่งน้ำธรรมชาติได้แก่ คู คลองสาธารณะ ซึ่งประชาชนใช้เพื่อการเกษตรเลี้ยงสัตว์ และอุปโภค เกิดการตื้นเขินและมีการทิ้งขยะมูลฝอย น้ำเสียจากโรงงาน อาคาร บ้านเรือนลงไป ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เท่าที่ควร

1.6 สถานพยาบาลของรัฐมีไม่เพียงพอ ประชาชนที่มีรายได้เพียงพอสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลเอกชนได้ แต่สำหรับผู้มีรายได้น้อยจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาจากสถานพยาบาลของรัฐ ซึ่งในเขตพื้นที่มีเพียงแห่งเดียว คือ สถานีอนามัยประจำตำบล ซึ่งยังไม่มีแพทย์และพยาบาลวิชาชีพอยู่ประจำ

1.7 อัตราการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก โรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร ยังคงมีอยู่แต่ไม่มากนัก

2. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจชุมชน

2.1 สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อการจ้างแรงงานในพื้นที่ที่ประชาชนที่ทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมถูกเลิกจ้าง ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นประสบปัญหาเรื่องรายได้และการประกอบอาชีพ หลายคนต้องตกงาน

2.2 ประชาชนที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม ประสบปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ ขณะที่ต้นทุนในการผลิตสูง ทำให้ประสบปัญหาการขาดทุน ประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขายก็มีการแข่งขันกันสูง นอกจากนี้การที่มีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่มาตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลใกล้เคียง ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นที่เปิดร้านขายของขนาดเล็กประสบปัญหา เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่จะนิยมซื้อสินค้าจากห้างสรรพสินค้ามากกว่า

2.3 ประชาชนที่จบการศึกษาและอยู่ในวัยทำงานมีปริมาณเพิ่มขึ้น แต่การลงทุนและการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมไม่มีการขยายตัว ทำให้ยอดจำนวนผู้ตกงานสูงขึ้น

3 ปัญหาทางด้านสังคม

3.1 ประชาชนในท้องถิ่นส่วนหนึ่งเป็นคนจากท้องถิ่นอื่นเข้ามาทำงานและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่ย้ายทะเบียนบ้านตามมา ทำให้เกิดปัญหาประชากร ทำให้การควบคุมและตรวจสอบประวัติบุคคลทำได้ยาก เกิดปัญหาการอยู่รวมกัน ปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย การแพร่ระบาดของยาเสพติด และปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.2 บางหมู่บ้านยังไม่มีองค์การหรือสถานที่สำหรับใช้ในการประชุมประชาคม หรือจัดกิจกรรมของหมู่บ้าน ประชาชนและองค์กรประชาชนยังไม่เข้มแข็ง ยังคงต้องพึ่งพาทางราชการเป็นส่วนใหญ่

4. ปัญหาทางการบริหาร และชุมชน

4.1 องค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณจำกัด ขณะที่แผนงาน/โครงการ ที่จะต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่มีมาก ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นล่าช้า นอกจากนี้บางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากปัญหาเรื่องที่ดินเอกชนยังไม่ยกให้เป็นที่สาธารณะ

4.2 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

4.3 ประชาชน องค์การเอกชนยังเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาชุมชนร่วมกับหน่วยงานของทางราชการน้อย คงปล่อยให้เป็นที่ของทางราชการเป็นส่วนใหญ่

4.4 ประชาชนยังไม่ให้ความสนใจด้านการเมืองเท่าที่ควร จำนวนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งยังคงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อำนาจการเมืองการปกครองในทุกระดับยังอยู่ในกลุ่มบุคคลเพียงไม่กี่กลุ่ม ทำให้การเมืองยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร

5. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 ประชาชนขาดลोकอุ คลองสาธารณะ ปล่อยน้ำเสียและทิ้งขยะลงในแม่น้ำ-ลำคลอง ทำให้น้ำเน่าเสีย

5.2 โรงงานอุตสาหกรรมในตำบลและพื้นที่ใกล้เคียง ยังเป็นต้นเหตุสำคัญของการเกิดปัญหาด้านมลภาวะ ทั้งเรื่องกลิ่นเหม็น เสียงดัง น้ำเสีย ทำให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ และสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

5.3 ประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือในการแยกขยะ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บและการนำกลับมาใช้ใหม่

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ สามารถจำแนกได้ตามหมวดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงรายได้รวมขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

รายการ	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
รายได้รวมขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ	52,394,271.64	85,874,578.27	72,449,175.05
ดัชนีจำนวน	-	163.90	138.28
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	63.90	38.28

จากตารางที่ 2 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายได้รวมในปีงบประมาณ 2547 จำนวน 52,394,271.64 บาท และในปีงบประมาณ 2548 มีรายได้รวม 85,874,578.27 บาท ดัชนีจำนวนของรายได้รวมเท่ากับ 163.90 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 63.90 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงจากปีฐาน ปี 2547 เพิ่มขึ้น 33,480,306.63 บาท ในปีงบประมาณ 2549 มีรายได้รวมเท่ากับ 72,449,175.05 บาท ดัชนีจำนวนของรายได้รวมเท่ากับ 138.28 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 38.28 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 20,054,903.41 บาท แต่ลดลงจากปีงบประมาณ 2549 เป็นจำนวน 13,425,403.22 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.63

ตารางที่ 3 แสดงรายรับหมวดภาษีอากรที่จัดเก็บเอง ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายได้	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
1. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน (บาท)	6,574,284.50	7,315,462.00	7,256,218.00
ดัชนีจำนวน	-	111.27	110.37
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	11.27	10.37
ดัชนีขนาดรวม	12.55	8.52	10.02
2. ภาษีบำรุงท้องที่ (บาท)	208,259.34	336,157.35	198,750.35
ดัชนีจำนวน	-	161.41	95.43
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	61.41	4.56
ดัชนีขนาดรวม	0.40	0.39	0.27
3. ภาษีป้าย (บาท)	520,800.00	752,314.75	652,577.65
ดัชนีจำนวน	-	144.45	125.30
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	44.45	25.30
ดัชนีขนาดรวม	0.99	0.88	0.90
รวมภาษีที่จัดเก็บเอง	7,303,343.84	8,403,934.10	8,107,546.00
ดัชนีจำนวน	-	115.06	111.01
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	15.06	11.01
ดัชนีขนาดรวม	13.94	9.79	11.19

จากตารางที่ 3 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายรับประเภทภาษีอากรที่จัดเก็บเอง ในปีงบประมาณ 2547 จำนวนทั้งสิ้น 7,303,343.84 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 13.94 แบ่งเป็น

- ภาษีโรงเรือนและที่ดิน 6,574,284.50 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 12.55
- ภาษีบำรุงท้องที่ 208,259.34 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.40
- ภาษีป้าย 520,800 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.99

ในปีงบประมาณ 2548 มีรายรับประเภทภาษีอากรที่จัดเก็บเอง จำนวนทั้งสิ้น 8,403,934.10 บาท ดัชนี

จำนวนรายได้รวมปี 2548 เท่ากับ 115.06 แสดงว่ามีรายได้เพิ่มขึ้นจากปีฐาน ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 15.06 เพิ่มขึ้น เป็นจำนวนเงินเท่ากับ 1,100,590.26 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 9.79 โดยแบ่งเป็น

- ภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน 7,315,462 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทภาษีโรงเรือนและที่ดิน เท่ากับ 111.27 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 11.27 เพิ่มขึ้นจากปีฐานเป็นจำนวนเงิน 741,177.50 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 8.52
- ภาษีบำรุงท้องที่ จำนวน 336,157.35 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทภาษีบำรุงท้องที่เท่ากับ 161.41 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 61.41 เพิ่มขึ้นจากปีฐานเป็นจำนวน 127,898.01 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.39
- ภาษีป้าย จำนวน 752,314.75 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทภาษีป้าย เท่ากับ 144.45 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 44.45 เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 231,514.75 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.88

ในปีงบประมาณ 2549 มีรายรับประเภทภาษีอากรที่จัดเก็บเอง จำนวนทั้งสิ้น 8,107,546 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ปี 2549 เท่ากับ 111.01 แสดงว่ามีรายได้เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีฐาน ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 11.01 เพิ่มขึ้นจากปีฐานเป็นจำนวนเงิน 804,202.16 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 296,388.10 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.53 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 11.19 โดยรายได้ทั้งหมดแบ่งเป็น

- ภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวน 7,256,218 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทภาษีโรงเรือนและที่ดิน เท่ากับ 110.37 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 10.37 เพิ่มขึ้นจากปีฐานเป็นจำนวน 681,933.50 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 เท่ากับ 59,244 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.81 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 10.02
- ภาษีบำรุงท้องที่ จำนวน 198,750.35 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทภาษีบำรุงท้องที่ เท่ากับ 95.43 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 4.56 ลดลงจากปีฐานเป็นจำนวน 9,508.99 บาท และลดลงจากปี 2548 จำนวน 13,407 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.99 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.27
- ภาษีป้าย จำนวน 652,577.65 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทภาษีป้าย เท่ากับ 125.30 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 25.30 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 131,777.65 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 99,737.10 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.26 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.90

ตารางที่ 4 แสดงรายรับหมวดภาษีอากรที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายได้	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
1. ภาษีสุรา (บาท)	1,565,424.27	3,720,409.75	2,017,638.44
ดัชนีจำนวน	-	237.66	128.89
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	137.66	28.89
ดัชนีขนาดรวม	2.99	4.33	2.78
2. ภาษีสรรพสามิต (บาท)	7,125,650.54	16,849,163.50	8,882,653.83
ดัชนีจำนวน	-	236.46	124.66
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	136.46	24.66
ดัชนีขนาดรวม	13.60	19.62	12.26
3. ภาษีมูลค่าเพิ่ม (บาท)	20,389,600.83	38,258,007.57	30,795,395.53
ดัชนีจำนวน	-	187.63	151.03
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	87.63	51.03
ดัชนีขนาดรวม	38.92	44.55	42.51
4. ภาษีธุรกิจเฉพาะ (บาท)	1,012,151.75	2,396,802.45	2,389,936.09
ดัชนีจำนวน	-	236.80	236.12
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	136.80	136.12
ดัชนีขนาดรวม	1.93	2.79	3.30
5. ค่าภาคหลวงไม้	82,697.52	193,175.12	79,043.50
ดัชนีจำนวน	-	233.59	95.58
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	133.59	4.42
ดัชนีขนาดรวม	0.16	0.22	0.11
6. ค่าภาคหลวงแร่	54,771.80	128,783.42	8,798.50
ดัชนีจำนวน	-	235.13	16.06
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	135.13	83.94
ดัชนีขนาดรวม	0.10	0.15	0.01
7. ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	55,567.20	125,206.10	97,799.15
ดัชนีจำนวน	-	225.32	176.00
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	125.32	76.00
ดัชนีขนาดรวม	0.11	0.15	0.13

ตารางที่ 4 (ต่อ) แสดงรายรับหมวดภาษีอากรที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายได้	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
8. ค่าธรรมเนียมน้ำบาดาล	-	10.00	10.00
ดัชนีจำนวน	-	-	-
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	-	-
ดัชนีขนาดรวม	-	0.00	0.00
9 ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดิน	8,679,857.00	9,488,433.68	11,548,864.00
ดัชนีจำนวน	-	109.32	133.02
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	9.32	33.02
ดัชนีขนาดรวม	16.57	11.05	15.94
รวมภาษีที่ได้รับจัดสรร	30,257,524.27	71,546,341.84	55,820,139.04
ดัชนีจำนวน	-	236.46	183.48
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	136.46	83.48
ดัชนีขนาดรวม	57.75	83.31	77.05

จากตารางที่ 4 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายรับประเภทภาษีอากรที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล ในปี 2547 จำนวน 30,257,524.27 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 57.75 แบ่งเป็น

- ภาษีสุรา จำนวน 1,565,424.27 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 2.99
- ภาษีสรรพสามิต 7,125,650.54 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 13.60
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม 20,389,600.83 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 38.92
- ภาษีธุรกิจเฉพาะ 1,012,151.75 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 1.93
- ภาษีรถยนต์ล้อเลื่อน 164,696.88 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.31
- ค่าภาคหลวงไม้ 82,697.52 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.16
- ค่าภาคหลวงแร่ 54,771.80 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.10
- ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม 55,567.20 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.11
- ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน 8,679,857 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 16.57

ปี 2548 มีรายรับประเภทภาษีอากรที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล จำนวน 71,546,341.84 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทภาษีอากรที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล เท่ากับ 136.46 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน เท่ากับ 41,288,817.57 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 83.31 แบ่งเป็น

- ภาษีสุรา จำนวน 3,720,409.75 บาท ดัชนีจำนวนรายรับจากภาษีสุรา เท่ากับ 237.66 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 137.66 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 2,154,985.48 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 4.33
- ภาษีสรรพสามิต จำนวน 16,849,163.50 บาท ดัชนีจำนวนรายรับจากภาษีสรรพสามิต เท่ากับ 236.46 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 136.46 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 9,723,512.96 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 19.62
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 38,258,007.57 บาท ดัชนีจำนวนรายรับจากภาษีมูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 187.63 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 87.63 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 17,868,406.74 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 44.55
- ภาษีธุรกิจเฉพาะ จำนวน 2,396,802.45 บาท ดัชนีจำนวนรายรับจากภาษีธุรกิจเฉพาะ เท่ากับ 236.80 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 136.80 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 1,384,650.70 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 2.79
- ภาษีรถยนต์ล้อเลื่อน จำนวน 386,350.25 ดัชนีจำนวนรายรับจากภาษีรถยนต์ล้อเลื่อน เท่ากับ 234.58 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 134.58 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 221,653.37 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.45
- ค่าภาคหลวงไม้ จำนวน 193,175.12 บาท ดัชนีจำนวนรายรับจากค่าภาคหลวงไม้ เท่ากับ 233.59 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 133.59 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 110,477.60 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.22
- ค่าภาคหลวงแร่ จำนวน 128,783.42 บาท ดัชนีจำนวนรายรับจากค่าภาคหลวงแร่ เท่ากับ 235.13 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 135.13 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 74,011.62 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.15
- ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม จำนวน 125,206.10 บาท ดัชนีจำนวนรายรับจากค่าภาคหลวงปิโตรเลียม เท่ากับ 225.32 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 125.32 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 69,638.90 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.15
- ค่าธรรมเนียมน้ำบาดาล จำนวน 10 บาท
- ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน จำนวน 9,488,433.68 บาท ดัชนีจำนวนรายรับจากค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน 109.32 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 9.32 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 808,576.68 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 11.05

ปี 2549 มีรายรับประเภทภาษีอากรที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล จำนวน 55,820,139.04 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทภาษีอากรที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล เท่ากับ 183.48 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 83.48 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 25,562,614.77 แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 15,726,202.80 คิดเป็นร้อยละ 21.98 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 77.05 โดยรายรับทั้งหมดแบ่งเป็น

- ภาษีสุรา จำนวน 2,017,638.44 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทภาษีสุรา เท่ากับ 128.89 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 28.89 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 452,214.17 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 1,702,771.31 คิดเป็นร้อยละ 45.77 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 2.78
- ภาษีสรรพสามิต จำนวน 8,882,653.83 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทภาษีสรรพสามิต เท่ากับ 124.66 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 24.66 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 1,757,003.29 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 7,966,509.67 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.28 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 12.26
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน 30,795,395.53 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทภาษีมูลค่าเพิ่ม เท่ากับ 151.03 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 51.03 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 10,405,794.70 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 7,462,612.04 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.51 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 42.51
- ภาษีธุรกิจเฉพาะ จำนวน 2,389,936.09 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทภาษีธุรกิจเฉพาะ เท่ากับ 236.12 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 136.12 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 1,377,784.34 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 6,866.36 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.29 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 3.30
- ค่าภาคหลวงไม้ จำนวน 79,043.50 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทค่าภาคหลวงไม้ เท่ากับ 95.58 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 4.42 ลดลงจากปีฐาน 3,654.02 บาท และลดลงจากปี 2548 จำนวน 114,131.62 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.08 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.11
- ค่าภาคหลวงแร่ จำนวน 8,798.50 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทค่าภาคหลวงแร่ 16.06 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 83.94 ลดลงจากปีฐาน 45,973.30 บาท และลดลงจากปี 2548 จำนวน 119,984.92 บาท คิดเป็นร้อยละ 62.11 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.01
- ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม จำนวน 97,799.15 บาท ดัชนีจำนวนรายรับจากค่าภาคหลวงปิโตรเลียม เท่ากับ 176.00 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 76.00 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 42,231.95 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 เท่ากับ 27,406.95 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.89 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.13
- ค่าธรรมเนียมน้ำบาดาล 10 บาท
- ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน จำนวน 11,548,864 บาท ดัชนีจำนวนรายรับค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน 133.02 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 33.05 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 2,869,007 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 2,060,430.32 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.72 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 15.94

ตารางที่ 5 แสดงรายรับหมวดค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายได้	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
1.ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการพนัน	776.00	840.00	1,813.90
ดัชนีจำนวน	-	108.25	233.75
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	8.25	133.75
ดัชนีขนาดรวม	0.00	0.00	0.00
2.ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	86,754.00	79,258.00	68,599.00
ดัชนีจำนวน	-	91.36	79.07
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	8.64	20.93
ดัชนีขนาดรวม	0.17	0.09	0.09
3.ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย	591,100.00	598,488.00	538,200.00
ดัชนีจำนวน	-	101.25	91.05
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	1.25	8.95
ดัชนีขนาดรวม	0.13	0.70	0.74
4.ค่าใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	158,000.00	154,870.00	160,100.00
ดัชนีจำนวน	-	98.02	101.33
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	1.88	1.33
ดัชนีขนาดรวม	0.30	0.18	0.22
5.ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร	18,900.00	29,152.00	26,300.00
ดัชนีจำนวน	-	154.24	139.15
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	54.24	39.15
ดัชนีขนาดรวม	0.04	0.03	0.04
6.ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	1,750.00	2,545.00	1,280.00
ดัชนีจำนวน	-	145.43	73.14
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	45.43	26.86
ดัชนีขนาดรวม	0.00	0.00	0.00
7.ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับอื่น ๆ	6,800.00	5,814.50	5,400.00
ดัชนีจำนวน	-	85.51	79.41
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	14.49	20.59
ดัชนีขนาดรวม	0.01	0.01	0.01
รวมค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับ	864,080.00	870,967.50	801,692.90
ดัชนีจำนวน	-	100.80	92.78
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	0.80	7.22
ดัชนีขนาดรวม	1.65	1.01	1.11

จากตารางที่ 5 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายหมวดค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต และค่าปรับ ในปี 2547 รวมทั้งสิ้น จำนวน 864,080 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 1.65 แบ่งเป็น

- ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการพนัน จำนวน 776 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.00
- ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร 86,754 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.17
- ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย จำนวน 591,100 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.13
- ค่าใบอนุญาตตั้งกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จำนวน 158,000 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.30
- ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร จำนวน 18,900 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.04
- ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร จำนวน 1,750 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.00
- ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับอื่น ๆ จำนวน 6,800 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.01

ปี 2548 มีรายได้ประเภทค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับรวมทั้งสิ้น จำนวน 870,967.50 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับเท่ากับ 100.80 ดัชนีการเปลี่ยนแปลง อัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 0.80 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 6,887.50 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 1.01 แบ่งเป็น

- ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการพนัน จำนวน 840 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภท ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการพนัน เท่ากับ 108.25 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 8.25 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 64 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.00
- ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร เท่ากับ 79,258 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภท ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร เท่ากับ 91.36 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 8.64 ลดลงจากปีฐาน 7,496 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.09
- ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย จำนวน 598,488 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ค่าธรรมเนียมเก็บ ขยะมูลฝอย เท่ากับ 101.25 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 1.25 เพิ่มขึ้นจากปี ฐาน 7,388 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.70
- ค่าใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จำนวน 154,870 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ ประเภทค่าใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ 98.02 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วน ร้อยละ เท่ากับ 1.88 ลดลงจากปีฐาน 3,130 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.18
- ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร จำนวน 29,152 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร เท่ากับ 154.24 ดัชนีการเปลี่ยนแปลง อัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 54.24 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 10,252 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.03
- ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร จำนวน 2,545 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ค่า ใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร 145.43 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 45.43 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.00
- ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับอื่น ๆ จำนวน 5,814.50 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ ประเภทค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับอื่น ๆ เท่ากับ 85.51 ดัชนีการเปลี่ยนแปลง อัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 14.49 ลดลงจากปีฐาน 985.50 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.01

ปี 2549 มีรายได้ประเภทค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับรวมทั้งสิ้น จำนวน 801,692.90 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับเท่ากับ 92.78 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 7.22 ลดลงจากปีฐาน 62,387.10 บาท และลดลงจากปี 2548 จำนวน 69,274.60 คิดเป็นร้อยละ 7.95 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 1.11 แบ่งเป็น

- ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการพนัน จำนวน 1,813.90 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนัน เท่ากับ 233.75 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 133.75 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 1,037.90 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 973.90 บาท คิดเป็นร้อยละ 115.94 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.00
- ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร 68,599 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร เท่ากับ 79.07 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 20.93 ลดลงจากปีฐาน 18,155 บาท และลดลงจากปี 2548 จำนวน 10,659 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.45 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.09
- ค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย เท่ากับ 538,200 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอย เท่ากับ 91.05 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 8.95 ลดลงจากปีฐาน 52,900 บาท และลดลงจากปี 2548 จำนวน 60,288 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.07 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.74
- ค่าใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จำนวน 160,100 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทค่าใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ 101.33 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 1.33 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 2,100 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 5,230 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.38 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.22
- ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร จำนวน 26,300 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร เท่ากับ 139.15 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 39.15 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 7,400 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 2,852 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.78 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.04
- ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร เท่ากับ 1,280 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร เท่ากับ 73.14 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 26.86 ลดลงจากปีฐาน 470 บาท และลดลงจากปี 2548 จำนวน 1,265 คิดเป็นร้อยละ 49.71 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.00
- ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับอื่น ๆ จำนวน 5,400 บาท ดัชนีจำนวนรายได้ประเภทค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับอื่น ๆ เท่ากับ 79.41 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 20.59 ลดลงจากปีฐาน 1,400 บาท และลดลงจากปี 2548 จำนวน 414.50 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.13 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.01

ตารางที่ 6 แสดงรายรับหมวดรายได้จากทรัพย์สิน ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายได้	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
รายได้จากทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ (ดอกเบี๋ย)	33,739.71	74,322.33	124,579.81
ดัชนีจำนวน	-	220.28	369.24
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	120.28	269.24
ดัชนีขนาดรวม	0.06	0.09	0.17

จากตารางที่ 6 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายรับหมวดรายได้จากทรัพย์สิน ซึ่งได้แก่ รายได้จากทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ (ดอกเบี๋ย) ในปี 2547 รวมทั้งสิ้น จำนวน 33,739.71 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.06

ปี 2548 มีรายได้จากทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ (ดอกเบี๋ย) รวมทั้งสิ้น 74,322.33 ดัชนีจำนวน รายรับประเภทรายได้จากทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ (ดอกเบี๋ย) เท่ากับ 220.28 ดัชนีการเปลี่ยนแปลง อัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 120.28 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 40,582.62 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.09

ปี 2549 มีรายได้จากทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ (ดอกเบี๋ย) รวมทั้งสิ้น 124,579.81 บาท ดัชนี จำนวนรายรับประเภทรายได้จากทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ (ดอกเบี๋ย) เท่ากับ 369.24 ดัชนีการ เปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 269.24 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 90,840.10 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 50,257.48 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.62 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.17

ตารางที่ 7 แสดงรายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายได้	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
1. ค่าขายแบบแปลนก่อสร้าง	62,500.00	84,902.00	69,500.00
ดัชนีจำนวน	-	135.84	111.20
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	35.84	11.20
ดัชนีขนาดรวม	0.12	0.10	0.10
2. รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	9,901.30	28,679.50	19,057.30
ดัชนีจำนวน	-	289.65	192.47
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	189.65	92.47
ดัชนีขนาดรวม	0.02	0.03	0.03
รวมรายได้เบ็ดเตล็ด	72,401.30	113,581.50	88,557.30
ดัชนีจำนวน	-	156.88	122.31
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	56.88	22.31
ดัชนีขนาดรวม	0.14	0.13	0.13

จากตารางที่ 7 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด ในปี 2547 รวมทั้งสิ้น จำนวน 72,401.30 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.14 แบ่งเป็น

- ค่าขายแบบแปลนก่อสร้าง จำนวน 62,500 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.12
- รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ 9,901.30 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.02

ในปี 2548 มีรายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด รวมทั้งสิ้น 113,581.50 บาท ดัชนีจำนวนรายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด เท่ากับ 156.88 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 56.88 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 41,180.20 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.13 แบ่งเป็น

- ค่าขายแบบแปลนก่อสร้าง จำนวน 84,902 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทค่าขายแบบแปลนก่อสร้าง เท่ากับ 135.84 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 35.84 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 22,402 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.10
- รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ 28,679.50 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทรายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เท่ากับ 289.65 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 189.65 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 18,778.20 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.03

ปี 2549 มีรายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด รวมทั้งสิ้น 88,557.30 บาท ดัชนีจำนวนรายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด เท่ากับ 122.31 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 22.31 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 16,156 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 เท่ากับ 25,024.20 คิดเป็นร้อยละ 22.05 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.13 แบ่งเป็น

- ค่าขายแบบแปลนก่อสร้าง จำนวน 69,500 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทค่าขายแบบแปลนก่อสร้าง เท่ากับ 111.20 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 11.20 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 7,000 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 15,402 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.14 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.10
- รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ จำนวน 19,057.30 บาท ดัชนีจำนวนประเภทรายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เท่ากับ 192.47 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 92.47 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 9,156 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 377.80 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.02 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.03

ตารางที่ 8 แสดงรายรับหมวดรายได้จากเงินอุดหนุน ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายได้	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
เงินอุดหนุนทั่วไป	4,990,278.00	4,865,431.00	6,692,584.00
ดัชนีจำนวน	-	97.50	134.11
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	2.50	34.11
ดัชนีขนาดรวม	9.52	5.67	9.24

จากตารางที่ 8 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายรับหมวดรายได้จากเงินอุดหนุน ซึ่งได้แก่ เงินอุดหนุนทั่วไป ในปี 2547 รวมทั้งสิ้น จำนวน 4,990,278 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 9.52

- ปี 2548 มีรายรับหมวดรายได้จากเงินอุดหนุน จำนวน 4,865,431 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป เท่ากับ 97.50 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 2.50 ลดลงจากปีฐาน เท่ากับ 124,847 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 5.67
- ปี 2549 มีรายรับหมวดรายได้จากเงินอุดหนุน จำนวน 6,692,584 บาท ดัชนีจำนวนรายรับประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป เท่ากับ 134.11 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 34.11 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 1,702,306 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 1,827,153 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.55 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 9.24

ตารางที่ 9 แสดงรายรับหมวดรายรับอื่น ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายได้	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
เงินที่จ่ายขาดจากเงินสะสม	-	-	814,076.00
ดัชนีจำนวน	-	-	-
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	-	-
ดัชนีขนาดรวม	-	-	1.12

จากตารางที่ 9 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายรับหมวดรายรับอื่น ซึ่งได้แก่ เงินที่จ่ายขาดจากเงินสะสม ในปี 2549 รวมทั้งสิ้น จำนวน 814,076 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 1.12 ซึ่งรายได้ประเภทนี้ไม่มีในปี 2547 และ 2548

รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ สามารถจำแนกได้ตามหมวดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงรายจ่ายรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

รายการ	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
รายจ่ายรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ	41,990,693.58	72,949,545.31	65,557,985.99
ดัชนีจำนวน		173.73	156.13
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ		73.73	56.13

จากตารางที่ 10 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายจ่ายรวมทั้งสิ้น ในปี 2547 จำนวน 41,990,693.58 บาท

ปี 2548 มีรายจ่ายรวมทั้งสิ้น 72,949,545.31 บาท ดัชนีจำนวนของรายจ่ายรวม เท่ากับ 173.73 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 73.73 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 30,958,851.73 บาท

ปี 2549 มีรายจ่ายรวมทั้งสิ้น 65,557,985.99 บาท ดัชนีจำนวนของรายจ่ายรวม เท่ากับ 156.60 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 56.60 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 23,767,292.41 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 7,191,559.32 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.86

ตารางที่ 11 แสดงรายจ่ายหมวดรายจ่ายงบกลาง ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายจ่าย	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
1.รายจ่ายงบกลาง	425,049.00	1,609,001.00	2,074,776.00
ดัชนีจำนวน	-	378.54	488.13
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	278.54	388.13
ดัชนีขนาดรวม	1.01	2.21	3.16

จากตารางที่ 11 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายจ่ายหมวดรายจ่ายงบกลาง ทั้งสิ้น ในปี 2547 จำนวน 425,049 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 1.01

ปี 2548 มีรายจ่ายหมวดรายจ่ายงบกลาง จำนวน 1,609,001 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายประเภท รายจ่ายงบกลาง เท่ากับ 378.54 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 278.54 เพิ่มขึ้นจาก ปีฐาน 1,183,952 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 2.21

ปี 2549 มีรายจ่ายหมวดรายจ่ายงบกลาง จำนวน 2,074,776 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายประเภท รายจ่ายงบกลาง เท่ากับ 488.13 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 388.13 เพิ่มขึ้นจาก ปีฐาน 1,649,727 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 455,775 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.95 ดัชนี ขนาดรวมเท่ากับ 3.16

ตารางที่ 12 แสดงรายจ่ายหมวดรายจ่ายประจำ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายจ่าย	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
1.เงินเดือนและค่าจ้างประจำ	1,164,089.00	1,982,355.00	4,448,648.00
ดัชนีจำนวน	-	170.29	382.16
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	70.29	282.16
ดัชนีขนาดรวม	2.77	2.72	6.79

ตารางที่ 12 (ต่อ) แสดงรายจ่ายหมวดรายจ่ายประจำ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายจ่าย	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
2.ค่าจ้างชั่วคราว	1,064,106.00	2,818,114.00	4,622,400.00
ดัชนีจำนวน	-	264.83	434.39
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	164.83	334.39
ดัชนีขนาดรวม	2.53	3.86	7.05
3.ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ	7,179,548.79	9,076,222.83	18,068,171.59
ดัชนีจำนวน	-	126.42	251.66
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	26.42	151.66
ดัชนีขนาดรวม	17.10	12.44	27.56
4.ค่าสาธารณูปโภค	463,300.79	400,500.48	751,008.40
ดัชนีจำนวน	-	86.45	162.10
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	3.55	62.10
ดัชนีขนาดรวม	1010	0.55	1.15
5.เงินอุดหนุน	176,000.00	350,000.00	728,400.00
ดัชนีจำนวน	-	198.86	413.86
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	98.86	313.86
ดัชนีขนาดรวม	0.42	0.48	1.11
รวมรายจ่ายประจำ	10,047,044.58	14,627,192.31	28,618,627.99
ดัชนีจำนวน	-	145.59	284.85
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	45.59	184.85
ดัชนีขนาดรวม	23.93	20.05	43.65

จากตารางที่ 12 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายจ่ายหมวดรายจ่ายงบประจำทั้งสิ้น ในปี 2547 จำนวน 10,047,044.58 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 23.93 แบ่งเป็น

- เงินเดือนและค่าจ้างประจำ จำนวน 1,164,089 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 2.77
- ค่าจ้างชั่วคราว จำนวน 1,064,106 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 2.53
- ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ จำนวน 7,179,548.79 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 17.10
- ค่าสาธารณูปโภค จำนวน 463,300.79 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 1.10
- เงินอุดหนุน จำนวน 176,000 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.42

ปี 2548 มีรายจ่ายในหมวดรายจ่ายงบประจำ รวมทั้งสิ้น เท่ากับ 14,627,192.31 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายในหมวดรายจ่ายงบประจำ เท่ากับ 145.59 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 45.59 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 4,580,147.73 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 20.05 แบ่งเป็น

- เงินเดือนและค่าจ้างประจำ จำนวน 1,982,355 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายประเภทเงินเดือนและค่าจ้างประจำ เท่ากับ 170.29 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 70.29 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 818,266 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 2.72
- ค่าจ้างชั่วคราว จำนวน 2,818,114 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายประเภทค่าจ้างชั่วคราว 264.83 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 164.83 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 1,754,008 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 3.86
- ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ จำนวน 9,076,222.83 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายประเภทค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ เท่ากับ 126.42 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 26.42 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 1,896,574.04 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 12.44
- ค่าสาธารณูปโภค จำนวน 400,500.48 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายประเภทค่าสาธารณูปโภค เท่ากับ 86.45 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ 3.55 ลดลงจากปีฐาน 62,800.31 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.55
- เงินอุดหนุน จำนวน 350,000 บาท ดัชนีจำนวนของรายจ่ายประเภทเงินอุดหนุน เท่ากับ 198.86 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 98.86 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 174,000 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 0.48

ในปี 2549 มีรายจ่ายในหมวดรายจ่ายงบประจำ รวมทั้งสิ้น เท่ากับ 28,618,627.99 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายในหมวดรายจ่ายงบประจำ เท่ากับ 284.85 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 84.85 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 18,571,583.41 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 เท่ากับ 13,991,435.68 บาท คิดเป็นร้อยละ 95.65 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 43.65 แบ่งเป็น

- เงินเดือนและค่าจ้างประจำ จำนวน 4,448,648 บาท ดัชนีจำนวนของรายจ่ายประเภทเงินเดือนและค่าจ้างประจำ เท่ากับ 382.16 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 282.16 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 3,284,559 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 2,456,293 บาท คิดเป็นร้อยละ 124.41 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 6.79
- ค่าจ้างชั่วคราว จำนวน 4,622,400 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายประเภทค่าจ้างชั่วคราว เท่ากับ 434.39 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 334.39 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 3,558,294 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 1,804,286 บาท คิดเป็นร้อยละ 64.02 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 7.05

- ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ จำนวน 18,068,171.59 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่าย ประเภทค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ เท่ากับ 251.66 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 151.66 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 10,888,622.80 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 8,991,948.76 บาท คิดเป็นร้อยละ 99.07 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 27.56
- ค่าสาธารณูปโภค จำนวน 751,008.40 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่าย ประเภทค่าสาธารณูปโภค จำนวน 162.10 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 62.10 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 287,707.21 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 350,507.92 บาท คิดเป็นร้อยละ 87.52 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 1.15
- เงินอุดหนุน จำนวน 728,400 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่าย ประเภทเงินอุดหนุน เท่ากับ 413.86 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 313.86 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน เท่ากับ 552,400 บาท และเพิ่มขึ้นจากปี 2548 จำนวน 378,400 บาท คิดเป็นร้อยละ 108.11 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 1.11

ตารางที่ 13 แสดงรายจ่ายหมวดรายจ่ายเพื่อการลงทุน ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ประเภทของรายจ่าย	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	31,518,600.00	56,713,352.00	34,864,582.00
ดัชนีจำนวน	-	179.94	110.62
ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ	-	79.94	10.62
ดัชนีขนาดรวม	75.06	77.74	53.18

จากตารางที่ 13 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายจ่ายหมวดรายจ่ายเพื่อการลงทุน ในปี 2547 มีรายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 31,518,600 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 75.06

ปี 2548 มีรายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 56,713,352 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายประเภทค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เท่ากับ 179.94 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 79.94 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน 25,194,752 บาท ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 77.74

ปี 2549 มีรายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 34,864,582 บาท ดัชนีจำนวนรายจ่ายประเภทค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เท่ากับ 110.62 ดัชนีการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนร้อยละ เท่ากับ 10.62 เพิ่มขึ้นจากปีฐาน เท่ากับ 3,345,982 บาท แต่ลดลงจากปี 2548 จำนวน 21,848,770 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.52 ดัชนีขนาดรวมเท่ากับ 53.18

การวิเคราะห์สถานะทางการเงิน

ตารางที่ 14 แสดงรายรับและรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปีงบประมาณ 2547 – 2549

ปีงบประมาณ 2547		ปีงบประมาณ 2548		ปีงบประมาณ 2549	
รายรับ	รายจ่าย	รายรับ	รายจ่าย	รายรับ	รายจ่าย
52,394,271.64	41,990,693.58	85,874,578.27	72,949,545.31	72,449,175.05	65,557,985.99

จากรายการที่ 14 พบว่า ในปีงบประมาณ 2547 องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีความสามารถทางการเงินคล่อง เนื่องจากมีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) มากกว่ารายจ่าย $((52,394,271.64 - 4,990,278.00) = 47,403,993.64 - 41,990,693.58)$ มีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือเป็นจำนวน 5,413,354.06 บาท เมื่อพิจารณาฐานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปี 2547 พบว่า ดุลรายได้เกินดุล เนื่องจากมีรายรับรวมมากกว่ารายจ่ายรวม $(52,394,271.64 - 41,990,693.58)$ และมีรายรับรวมคงเหลือเท่ากับ 10,403,578.06 บาท โดยค่าอัตราส่วนระหว่างรายรับรวมและรายจ่ายรวมในปี 2547 เท่ากับ 1.25

ในปีงบประมาณ 2548 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีความสามารถทางการเงินคล่อง เนื่องจากมีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) มากกว่ารายจ่าย $((85,874,578.27 - 4,865,431.00) = 81,009,147.27 - 72,949,545.31)$ มีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือเป็นจำนวน 8,059,601.96 บาท เมื่อพิจารณาฐานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปี 2548 พบว่า ดุลรายรับรวมเกินดุล เนื่องจากมีรายรับรวมมากกว่ารายจ่ายรวม $(85,874,578.27 - 72,949,545.31)$ และมีรายรับรวมคงเหลือเท่ากับ 12,955,032.96 บาท โดยค่าอัตราส่วนระหว่างรายรับรวมและรายจ่ายรวมในปี 2548 เท่ากับ 1.18 ดัชนีจำนวนรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) มีค่าเท่ากับ 148.88 พบว่า ในปี 2548 องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) เพิ่มขึ้นจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 48.88 ดัชนีจำนวนรายรับรวม มีค่าเท่ากับ 124.52 พบว่า ในปี 2548 องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายรับรวม เพิ่มขึ้นจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 24.52 ดุลดัชนีจำนวน (ไม่รวมเงินอุดหนุน) ในปี 2548 $(8,059,601.96 - 5,413,354.06)$ เท่ากับ 2,646,247.90 พบว่า รายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือ ในปี 2548 มีค่ามากกว่ารายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือ ในปี 2547 เท่ากับ 2,646,247.90 บาท ดุลดัชนีจำนวน (รวมเงินอุดหนุน) ในปี 2548 $(12,955,032.96 - 10,403,632.06)$ เท่ากับ 2,551,400.90 พบว่า รายรับรวมคงเหลือ ในปี 2548 มีค่ามากกว่ารายรับรวมคงเหลือ ในปี 2547 เท่ากับ 2,551,400.90 บาท

ในปีงบประมาณ 2549 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีความสามารถทางการเงินคล่อง เนื่องจากมีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) มากกว่ารายจ่าย $((72,449,175.05 - 6,692,584.00) = 65,756,591.05 - 65,557,985.99)$ มีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือเป็นจำนวน 198,605.06 บาท เมื่อพิจารณาฐานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปี 2549 พบว่า ดุลรายรับรวม

เกินดุล เนื่องจากมีรายรับรวมมากกว่ารายจ่ายรวม (72,449,175.05 – 65,557,985.99) และมีรายรับรวมคงเหลือเท่ากับ 6,891,189.06 บาท โดยค่าอัตราส่วนระหว่างรายรับรวมและรายจ่ายรวมในปี 2549 เท่ากับ 1.11 ดัชนีจำนวนรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) มีค่าเท่ากับ 3.67 พบว่า ในปี 2549 องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) ลดลงจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 96.33 และลดลงจากปี 2548 คิดเป็นร้อยละ 97.54 ดัชนีจำนวนรายรับรวม มีค่าเท่ากับ 66.24 พบว่า ในปี 2549 องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายรับรวม ลดลงจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 33.76 และลดลงจากปี 2548 คิดเป็นร้อยละ 46.81 ดุลดัชนีจำนวน (ไม่รวมเงินอุดหนุน) ในปี 2549 (198,605.06 - 5,413,354.06) เท่ากับ (-5,214,749.00) พบว่า รายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือ ในปี 2549 มีค่าน้อยกว่ารายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือ ในปี 2547 เท่ากับ 5,214,749.00 บาท ดุลดัชนีจำนวน (รวมเงินอุดหนุน) ในปี 2548 (6,891,189.06 - 10,403,632.06) เท่ากับ (-3,512,443.00) พบว่า รายรับรวมคงเหลือ ในปี 2548 มีค่าน้อยกว่ารายรับ รวมคงเหลือ ในปี 2547 เท่ากับ 3,512,443.00 บาท

รายจ่ายตามแผนพัฒนาตำบลปีงบประมาณ 2550

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนโครงการและงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2550 ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	ร้อยละของโครงการทั้งหมด	จำนวนงบประมาณ (บาท)	ร้อยละของงบประมาณทั้งหมด
1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน				
1.1 แนวทางที่ 1 ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน ทางเท้า สะพานทางเดินเท้า ท่อระบายน้ำ	23	32.85	19,532,600	30.20
1.2 แนวทางที่ 3 ติดตั้ง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ	2	2.86	164,200	0.25
รวม	25	35.71	19,696,800	30.45
2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน				
2.1 แนวทางที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไปและกลุ่มอาชีพ	2	2.86	300,000	0.46
2.2 แนวทางที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน	1	1.42	300,000	0.46
รวม	3	4.28	600,000	0.92

ตารางที่ 15 (ต่อ) แสดงจำนวนโครงการและงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2550 ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	จำนวน โครงการที่ ดำเนินการ	ร้อยละของ โครงการ ทั้งหมด	จำนวน งบประมาณ (บาท)	ร้อยละของ งบประมาณ ทั้งหมด
3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ของประชาชน				
3.1 แนวทางที่ 1 สงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพ ชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและ ผู้ด้อยโอกาส	2	2.86	1,700,000	2.62
3.2 แนวทางที่ 2 สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรม นันทนาการ	1	1.42	100,000	0.16
3.3 แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัด การศึกษาาระดับปฐมวัย	2	2.86	800,000	1.23
3.4 แนวทางที่ 5 สร้างเสริมคุณภาพอนามัยของ ประชาชนและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ	6	8.58	1,143,300	1.76
3.5 แนวทางที่ 6 สนับสนุนการป้องกันและ ควบคุมโรคติดต่อ	3	4.29	280,000	0.43
3.6 แนวทางที่ 8 ส่งเสริมและสนับสนุนการ ป้องกันและควบคุมโรคเอดส์	1	1.42	70,000	0.13
3.7 แนวทางที่ 9 ป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า	1	1.42	100,000	0.16
รวม	16	22.85	4,184,300	6.46

ตารางที่ 15 (ต่อ) แสดงจำนวนโครงการและงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2550 ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	ร้อยละของโครงการทั้งหมด	จำนวนงบประมาณ (บาท)	ร้อยละของงบประมาณทั้งหมด
4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย				
4.1 แนวทางที่ 1 การจัดระเบียบชุมชนและสังคม	1	1.42	70,200	0.10
4.2 แนวทางที่ 2 สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	2	2.87	260,000	0.40
4.3 แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	1	1.42	50,000	0.08
4.4 แนวทางที่ 5 พัฒนาศักยภาพป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	2	2.86	1,100,000	1.70
รวม	6	8.57	1,480,200	2.28
5. ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านการพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว				
5.1 แนวทางที่ 1 การจัดแผนพัฒนาท้องถิ่น	1	1.42	90,000	0.13
รวม	1	1.42	90,000	0.13
6. ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
6.1 แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	7	10.00	4,372,500	6.76
รวม	7	10.00	4,372,500	6.76
7. ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาด้านศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น				
7.1 แนวทางที่ 2 ส่งเสริมงานประเพณี และงานรัฐพิธี	2	2.85	800,000	1.23
รวม	2	2.85	800,000	1.23

ตารางที่ 15 (ต่อ) แสดงจำนวนโครงการและงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2550 ของ องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	ร้อยละของโครงการทั้งหมด	จำนวนงบประมาณ (บาท)	ร้อยละของงบประมาณทั้งหมด
8. ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรบ้านเมือง และสังคมที่ดี				
8.1 แนวทางที่ 1 พัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้	1	1.42	500,000	0.77
8.2 แนวทางที่ 2 พัฒนาสถานที่และเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน	7	10.02	3,919,000	6.05
8.3 แนวทางที่ 3 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญ ในงานรับผิดชอบ	1	1.42	500,000	0.78
8.4 แนวทางที่ 4 บูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับ อบต. และองค์กรประชาชน	1	1.42	100,000	0.15
รวม	10	14.28	5,019,000	7.76
รวมทั้งสิ้น	70	100	36,242,800	56.03

จากตารางที่ 15 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 จำนวนทั้งสิ้น 64,675,000 บาท เป็นงบประมาณสำหรับโครงการตามแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งสิ้น 36,242,800 บาท โดยมีจำนวนโครงการทั้งสิ้น 70 โครงการ แบ่งเป็น

ยุทธศาสตร์ที่ 1 โครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน 25 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 35.71 ของโครงการทั้งหมด จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 19,696,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.45 ของงบประมาณทั้งสิ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 โครงการพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน จำนวน 3 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.28 ของโครงการทั้งหมด จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 600,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.92 ของงบประมาณทั้งหมด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 โครงการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน 16 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 22.85 ของโครงการทั้งหมด จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 4,184,300 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.46 ของงบประมาณทั้งหมด

ยุทธศาสตร์ที่ 4 โครงการพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย จำนวน 6 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 8.57 ของโครงการทั้งหมด จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 1,480,200 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.28 ของงบประมาณทั้งหมด

ยุทธศาสตร์ที่ 5 โครงการพัฒนาด้านการพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว จำนวน 1 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 1.42 ของโครงการทั้งหมด จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 90,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.13 ของงบประมาณทั้งหมด

ยุทธศาสตร์ที่ 6 โครงการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 7 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ของโครงการทั้งหมด จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 4,372,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.76 ของงบประมาณทั้งหมด

ยุทธศาสตร์ที่ 7 โครงการพัฒนาด้านศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 2 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 2.85 ของโครงการทั้งหมด จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 800,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.23 ของงบประมาณทั้งหมด

ยุทธศาสตร์ที่ 8 โครงการพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรบ้านเมือง และสังคมที่ดี จำนวน 10 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 14.28 ของโครงการทั้งหมด จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 5,019,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.76 ของงบประมาณทั้งหมด

ยุทธศาสตร์ที่มีจำนวนโครงการมากที่สุด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน 25 โครงการ รองลงมาเป็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน 16 โครงการ และยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรบ้านเมือง และสังคมที่ดี จำนวน 10 โครงการ ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่มีการจัดสรรงบประมาณมากที่สุด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวนงบประมาณทั้งสิ้น 19,696,800 บาท รองลงมาเป็นยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรบ้านเมือง และสังคมที่ดี จำนวนงบประมาณทั้งสิ้น 5,019,000 บาท และยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนงบประมาณทั้งสิ้น 4,372,500 บาท ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์

ตารางที่ 16 การจัดอันดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์

การจัดลำดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล
อันดับที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน
อันดับที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ฯลฯ
อันดับที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
อันดับที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
อันดับที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี
อันดับที่ 6	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว
อันดับที่ 7	ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อันดับที่ 8	ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจะให้ลำดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

อันดับที่ 1 ให้ความสำคัญในยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

อันดับที่ 2 ให้ความสำคัญในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ฯลฯ

อันดับที่ 3 ให้ความสำคัญในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

อันดับที่ 4 ให้ความสำคัญในยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

อันดับที่ 5 ให้ความสำคัญในยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี

อันดับที่ 6 ให้ความสำคัญในยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

อันดับที่ 7 ให้ความสำคัญในยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อันดับที่ 8 ให้ความสำคัญในยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบการจัดอันดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิและตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์

ลำดับความสำคัญ	องค์การบริหารส่วนตำบล สุวรรณภูมิ	ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน เศรษฐศาสตร์	ความสอดคล้องของการ จัดสรรงบประมาณ
อันดับที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ไม่สอดคล้อง
อันดับที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 8	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ไม่สอดคล้อง
อันดับที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 6	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ไม่สอดคล้อง
อันดับที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ไม่สอดคล้อง
อันดับที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 8	ไม่สอดคล้อง
อันดับที่ 6	ยุทธศาสตร์ที่ 7	ยุทธศาสตร์ที่ 5	ไม่สอดคล้อง
อันดับที่ 7	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 6	ไม่สอดคล้อง
อันดับที่ 8	ยุทธศาสตร์ที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 7	ไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 17 พบว่า การจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นอันดับแรก อันดับที่ 2 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี อันดับที่ 3 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันดับที่ 4 การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน อันดับที่ 5 การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อันดับที่ 6 การพัฒนาด้านการพัฒนาศิลป วัฒนธรรม จารีต

ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น อันดับที่ 7 การพัฒนาด้านการพัฒนาการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน และอันดับที่ 8 การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว สำหรับแนวทางของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจะให้ลำดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นอันดับแรก อันดับที่ 2 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อันดับที่ 3 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน อันดับที่ 4 ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อันดับที่ 5 ด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี อันดับที่ 6 ด้านการพัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว อันดับที่ 7 ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอันดับที่ 8 ด้านการพัฒนาด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จากการเปรียบเทียบจะพบว่า การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ไม่มีความสอดคล้องกับแนวคิดของการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาตำบลตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ ในทุกยุทธศาสตร์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ” ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะทำให้ทราบถึงโครงสร้างรายได้และรายจ่าย สถานะทางการเงิน ตลอดจนประสิทธิผลของการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิจัดเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นกลาง (ชั้น 3) ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 10 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4.3 ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศ สภาพพื้นที่เป็นที่ราบน้ำท่วมถึง เต็มไปด้วยแหล่งปลูกสร้างอาคารโรงงาน อาคารพาณิชย์ หอพัก ตลาดสด บ้านเรือนราษฎร มีถนนหลวงตัดผ่านพื้นที่ตั้งแต่ทิศตะวันออกไปจนถึงทิศตะวันตกตลอดแนว ทำให้การคมนาคมมีความสะดวกรวดเร็ว สภาพพื้นที่มีลักษณะเป็นสังคมเมือง

เขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีทั้งหมด 5 หมู่ ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 9,606 ครัวเรือน มีทั้งสิ้น 22,380 คน แยกเป็นชาย 10,613 คน หญิง 11,767 คน ความหนาแน่นของประชากร 5,204 คนต่อตารางกิโลเมตร

ลักษณะทางเศรษฐกิจ รายได้รวมของประชากรในพื้นที่เท่ากับ 514,740,000 บาทต่อปี รายได้เฉลี่ยเท่ากับ 23,000 บาท/คน/ปี ประชาชนส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม บางส่วนทำงานส่วนตัวรับจ้างทั่วไป รับราชการและค้าขาย หน่วยธุรกิจและสถานที่ราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์ บัณฑิตวิทยาลัย โรงเรียนอนุบาล (เอกชน) โรงเรียนประถมศึกษา (เอกชน) ทางด้านสถาบันและองค์การทางศาสนา ประกอบไปด้วย ธรรมสถาน คริสตจักร ทางด้านการสาธารณสุข ประกอบไปด้วย โรงพยาบาลขนาด 10 เตียง สถานพยาบาล (คลินิก) เอกชน ร้านขายยาแผนปัจจุบัน สถานีอนามัยประจำตำบล และมีอัตราการรู้ส้วมราดน้ำร้อยละ 100 ระบบสวัสดิการชุมชน ประกอบด้วย มีป้อมยามตำรวจ ตำรวจชุมชนประจำตำบล สถานีดับเพลิง รถดับเพลิง ขนาดบรรจุ 6,000 ลิตร พนักงานประจำรถ ถึงดับเพลิงประจำหมู่บ้าน การคมนาคมติดต่อระหว่างตำบล อำเภอ และจังหวัด รวมทั้งภายในตำบลและหมู่บ้าน มีถนนหลวง (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3268) เป็นถนนสายหลัก มีโทรศัพท์เข้าถึงทุกหมู่บ้าน ตู้โทรศัพท์สาธารณะ มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน ครัวเรือน แหล่งน้ำธรรมชาติ ประกอบด้วยคลองสำคัญ จำนวน 7 แห่ง

ป้อน้ำบาดาลสาธารณะ 1 แห่ง มวลชนจัดตั้งและกลุ่มองค์กรประชาชน ประกอบด้วย ลูกเสือชาวบ้าน ไทยอาสาป้องกันชาติ อาสาสมัครสาธารณสุข อาสาสมัครป้องกันภัยเยาเสพติดประจำหมู่บ้าน กองทุนหมู่บ้าน และเครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน

จำนวนบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 10 คน จำนวนพนักงานส่วนตำบล 23 คน จำนวนลูกจ้างประจำ 5 คน จำนวนพนักงานจ้าง 53 คน

นโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. การสร้างและปรับปรุงเส้นทางคมนาคม ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชน
2. ก่อสร้างและปรับปรุงระบบการระบายน้ำให้ได้มาตรฐานและเชื่อมต่อกันอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันน้ำท่วมขังพื้นที่
3. ติดตั้งและปรับปรุงไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมพื้นที่ ถนนทุกสาย เพื่อให้เกิดความสะดวกและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
4. ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐานเพียงพอกับความต้องการของประชาชน

นโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ด้านเศรษฐกิจ

ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ของประชาชน รวมทั้งสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กองทุนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถกรรมในครัวเรือนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

นโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ในเขตพื้นที่ให้ร่มรื่น สวยงามน่าอยู่อาศัย ปราศจากมลพิษ บ้านเมืองมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. ปลุกฝังจิตสำนึกให้เยาวชนและประชาชนได้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้ร่มรื่น สวยงาม น่าอยู่อาศัย และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
3. ส่งเสริมให้ประชาชนรวมกลุ่มเพื่อพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อม รู้จักการแยกขยะและกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสาธารณสุข

นโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ด้านการเมืองการบริหาร

1. พัฒนาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน ถูกต้องและเป็นธรรม
2. พัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยให้เพียงพอสำหรับปฏิบัติงาน
3. สนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นทุกหน่วยงานและตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
4. เสริมสร้างความเข้าใจในการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้แก่ประชาชน รวมทั้งเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในการเลือกตั้งทุกระดับ

นโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

1. พัฒนาและยกระดับการศึกษา รวมทั้งปรับปรุงพัฒนาการศึกษาเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสนองตอบความต้องการของประชาชน
2. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป
3. ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชน นอกกระบบโรงเรียน
4. ส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น

นโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ด้านการสาธารณสุข

1. จัดสร้างและพัฒนาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ ลานกีฬาให้เพียงพอ กับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันโรคและบริการความรู้ด้านการสาธารณสุขมูลฐานให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้มีสุขภาพ อนามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์

นโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ด้านการจัดระเบียบชุมชนและสังคม

1. จัดระเบียบชุมชนให้เกิดความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. จัดระเบียบสังคม โดยการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุข สถานบริการ ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย

นโยบายของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

1. พัฒนาศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้สูงขึ้น
2. สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฝ่ายปกครองในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานการบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีทั้งหมด 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพ และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริการจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริการจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี

ปัญหาของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

1. ปัญหาด้านปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน

1.1 ถนนหนทางในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีสภาพคับแคบ ผิวจราจรมีระดับต่ำ ยังไม่ได้มาตรฐาน

1.2 การวางท่อระบายน้ำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่ทั่วถึงและไม่ได้มาตรฐาน ไม่เชื่อมต่อกันอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังพื้นที่

1.3 ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะตามถนนหนทาง สะพานทางเดินเท้า คสล. ยังไม่มีทั่วถึงทุกชุมชน ทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกปลอดภัยในการใช้เส้นทางสัญจรในเวลาค่ำคืน

1.4 บางชุมชนยังไม่มีน้ำประปาใช้ เนื่องจากการวางท่อเมนประปายังเข้าไปไม่ถึง ต้องใช้น้ำจากบ่อบาดาล ทำให้ไม่มีน้ำสะอาดเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค และไม่ได้รับความสะดวกจากการใช้น้ำบาดาล

1.5 แหล่งน้ำธรรมชาติได้แก่ คู คลองสาธารณะ ซึ่งประชาชนใช้เพื่อการเกษตรเลี้ยงสัตว์ และอุปโภค เกิดการตื้นเขินและมีการทิ้งขยะมูลฝอย น้ำเสียจากโรงงาน อาคาร บ้านเรือนลงไป ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เท่าที่ควร

1.6 สถานพยาบาลของรัฐมีไม่เพียงพอ ประชาชนที่มีรายได้เพียงพอสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลเอกชนได้ แต่สำหรับผู้มีรายได้น้อยจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาจากสถานพยาบาลของรัฐ ซึ่งในเขตพื้นที่มีเพียงแห่งเดียว คือ สถานีอนามัยประจำตำบล ซึ่งยังไม่มีแพทย์และพยาบาลวิชาชีพอยู่ประจำ

1.7 อัตราการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก โรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร ยังคงมีอยู่แต่ไม่มากนัก

2. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจชุมชน

2.1 สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อการจ้างแรงงานในพื้นที่ประชาชนที่ทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมถูกเลิกจ้าง ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นประสบปัญหาเรื่องรายได้และการประกอบอาชีพ หลายคนต้องตกงาน

2.2 ประชาชนที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม ประสบปัญหาราคาสินค้าผลผลิตตกต่ำ ขณะที่ต้นทุนในการผลิตสูง ทำให้ประสบปัญหาการขาดทุน ประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขายก็มีการแข่งขันกันสูง นอกจากนี้การที่มีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่มาตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลใกล้เคียง ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นที่เปิดร้านขายของขนาดเล็กประสบปัญหา เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่จะนิยมซื้อสินค้าจากห้างสรรพสินค้ามากกว่า

2.3 ประชาชนที่จบการศึกษาและอยู่ในวัยทำงานมีปริมาณเพิ่มขึ้น แต่การลงทุนและการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมไม่มีการขยายตัว ทำให้ยอดจำนวนผู้ตกงานสูงขึ้น

3 ปัญหาทางด้านสังคม

3.1 ประชาชนในท้องถิ่นส่วนหนึ่งเป็นคนจากท้องถิ่นอื่นเข้ามาทำงานและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่ย้ายทะเบียนบ้านตามมา ทำให้เกิดปัญหาประชากร ทำให้การควบคุมและตรวจสอบประวัติบุคคลทำได้ยาก เกิดปัญหาการอยู่รวมกัน ปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย การแพร่ระบาดของยาเสพติด และปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.2 บางหมู่บ้านยังไม่มีองค์การหรือสถานที่สำหรับใช้ในการประชุมประชาคม หรือจัดกิจกรรมของหมู่บ้าน ประชาชนและองค์กรประชาชนยังไม่เข้มแข็ง ยังคงต้องพึ่งพาทางราชการเป็นส่วนใหญ่

4. ปัญหาทางการบริหาร และชุมชน

4.1 องค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณจำกัด ขณะที่แผนงาน/โครงการ ที่จะต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่มีมาก ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นล่าช้า นอกจากนี้บางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากปัญหาเรื่องที่ดินเอกชนยังไม่ยกให้เป็นที่สาธารณะ

4.2 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

4.3 ประชาชนองค์กรเอกชนยังเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาชุมชนร่วมกับหน่วยงานของทางราชการน้อย คงปล่อยให้หน่วยงานราชการเป็นส่วนใหญ่

4.4 ประชาชนยังไม่ให้ความสนใจด้านการเมืองเท่าที่ควร จำนวนผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งยังคงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อำนาจการเมืองการปกครองในทุกระดับยังอยู่ในกลุ่มบุคคลเพียงไม่กี่กลุ่ม ทำให้การเมืองยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร

5. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 ประชาชนขาดลोकอุ คลองสาธารณะ ปล่อยน้ำเสียและทิ้งขยะลงในแม่น้ำลำคลอง ทำให้น้ำเน่าเสีย

5.2 โรงงานอุตสาหกรรมในตำบลและพื้นที่ใกล้เคียง ยังเป็นต้นเหตุสำคัญของการเกิดปัญหาด้านมลภาวะ ทั้งเรื่องกลิ่นเหม็น เสียงดัง น้ำเสีย ทำให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ และสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

5.3 ประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือในการแยกขยะ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บและการนำกลับมาใช้ใหม่

โครงสร้างรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายได้รวมในปีงบประมาณ 2547 จำนวน 52,394,271.64 บาท และในปีงบประมาณ 2548 มีรายได้รวม 85,874,578.27 บาท มีการเปลี่ยนแปลงจากปีฐาน ปี 2547 เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 63.91 ในปีงบประมาณ 2549 มีรายได้รวมเท่ากับ 72,449,175.05 บาท เพิ่มขึ้นจากปีฐานคิดเป็นร้อยละ 38.28 แต่ลดลงจากปีงบประมาณ 2549 คิดเป็นร้อยละ 15.63 โดยมีรายรับจากหมวดต่าง ๆ แบ่งเป็น

รายรับประเภทภาษีอากรที่จัดเก็บเอง ในปีงบประมาณ 2547 จำนวนทั้งสิ้น 7,303,343.84 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.94 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ภาษีโรงเรือนและที่ดินมีรายรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.55 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นภาษีป้าย คิดเป็นร้อยละ 0.99 ของรายรับทั้งหมด และภาษีบำรุงท้องที่ คิดเป็นร้อยละ 0.40 ของรายรับทั้งหมด ในปีงบประมาณ 2548 มีรายรับประเภทภาษีอากรที่จัดเก็บเอง จำนวนทั้งสิ้น 8,403,934.10 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.79 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ภาษีโรงเรือนและที่ดินมีรายรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.52 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นภาษีป้าย คิดเป็นร้อยละ 0.88 ของรายรับทั้งหมด ภาษีบำรุงท้องที่ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ของรายรับทั้งหมด ในปีงบประมาณ 2549 มีรายรับประเภทภาษีอากรที่จัดเก็บเอง จำนวนทั้งสิ้น 8,107,546 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.19 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ภาษีโรงเรือนและที่ดินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.02 ภาษีป้าย คิดเป็นร้อยละ 0.90 ของรายรับทั้งหมด และภาษีบำรุงท้องที่ คิดเป็นร้อยละ 0.27 ของรายรับทั้งหมด

รายรับประเภทภาษีอากรที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล ในปี 2547 จำนวน 30,257,524.27 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.75 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ภาษีมูลค่าเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ 38.92 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน คิดเป็นร้อยละ 16.57 ของรายรับทั้งหมด ภาษีสรรพสามิต คิดเป็นร้อยละ 13.60 ของรายรับทั้งหมด ภาษีสุรา คิดเป็นร้อยละ 2.99 ของรายรับทั้งหมด ภาษีธุรกิจเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 1.93 ของรายรับทั้งหมด ภาษีรถยนต์และล้อเลื่อน คิดเป็นร้อยละ 0.31 ของรายรับทั้งหมด ค่าภาคหลวงไม้ คิดเป็นร้อยละ 0.16 ของรายรับทั้งหมด ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม คิดเป็นร้อยละ 0.11

ของรายรับทั้งหมด และค่าภาคหลวงแร่ คิดเป็นร้อยละ 0.10 ของรายรับทั้งหมด ปี 2548 มีรายรับประเภท ภาษีอากร ที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล จำนวน 71,546,341.84 บาท คิดเป็นร้อยละ 83.31 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ภาษีมูลค่าเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ 44.55 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นภาษีสรรพสามิต คิดเป็นร้อยละ 19.62 ของรายรับทั้งหมด ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตามประมวลกฎหมายที่ดิน คิดเป็นร้อยละ 11.05 ของรายรับทั้งหมด ภาษีสุรา คิดเป็นร้อยละ 4.33 ของรายรับทั้งหมด ภาษีธุรกิจเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 2.79 ของรายรับทั้งหมด ภาษีรถยนต์และล้อเลื่อน คิดเป็นร้อยละ 0.45 ของรายรับทั้งหมด ค่าภาคหลวงไม้ คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของรายรับทั้งหมด ค่าภาคหลวงแร่ คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของรายรับทั้งหมด และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม คิดเป็นร้อยละ 0.15 ของรายรับทั้งหมด ปี 2549 มีรายรับประเภทภาษีอากรที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล จำนวน 55,820,139.04 บาท คิดเป็นร้อยละ 77.05 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ภาษีมูลค่าเพิ่ม คิดเป็นร้อยละ 42.51 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ตามประมวลกฎหมายที่ดิน คิดเป็นร้อยละ 15.94 ของรายรับทั้งหมด ภาษีสรรพสามิต คิดเป็นร้อยละ 12.26 ของรายรับทั้งหมด ภาษีธุรกิจเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 3.30 ของรายรับทั้งหมด ภาษีสุรา คิดเป็นร้อยละ 2.78 ของรายรับทั้งหมด ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม คิดเป็นร้อยละ 0.13 ของรายรับทั้งหมด ค่าภาคหลวงไม้ คิดเป็นร้อยละ 0.11 ของรายรับทั้งหมด และค่าภาคหลวงแร่ คิดเป็นร้อยละ 0.01 ของรายรับทั้งหมด

รายรับหมวดค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับ ในปี 2547 รวมทั้งสิ้น จำนวน 864,080 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.65 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ค่าใบอนุญาตตั้งกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 0.30 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร คิดเป็นร้อยละ 0.17 ของรายรับทั้งหมด ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย คิดเป็นร้อยละ 0.13 ของรายรับทั้งหมด ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือเสิร์ฟอาหาร คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของรายรับทั้งหมด และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.01 ของรายรับทั้งหมด ปี 2548 มีรายได้ประเภทค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับรวมทั้งสิ้น จำนวน 870,967.50 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.01 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย คิดเป็นร้อยละ 0.70 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นค่าใบอนุญาตตั้งกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 0.18 ของรายรับทั้งหมด ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร คิดเป็นร้อยละ 0.09 ของรายรับทั้งหมด ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือเสิร์ฟอาหาร คิดเป็นร้อยละ 0.03 ของรายรับทั้งหมด และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.01 ของรายรับทั้งหมด ปี 2549 มีรายได้ประเภทค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับรวมทั้งสิ้น จำนวน 801,692.90 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.11 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย คิดเป็นร้อยละ 0.74 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นค่าใบอนุญาตตั้งกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 0.22 ของรายรับทั้งหมด ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร คิดเป็นร้อยละ 0.09 ของรายรับทั้งหมด ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือเสิร์ฟอาหาร คิดเป็นร้อยละ 0.04 ของรายรับทั้งหมด และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.01 ของรายรับทั้งหมด

รายรับหมวดรายได้จากทรัพย์สิน ซึ่งได้แก่ รายได้จากทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ (ดอกเบี้ย) ในปี 2547 รวมทั้งสิ้น จำนวน 33,739.71 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.06 ของรายรับทั้งหมด ปี 2548 มีรายได้จากทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ (ดอกเบี้ย) รวมทั้งสิ้น 74,322.33 คิดเป็นร้อยละ 0.09 ของรายรับทั้งหมด ในปี 2549 มีรายได้จากทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ (ดอกเบี้ย) รวมทั้งสิ้น 124,579.81 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.17 ของรายรับทั้งหมด

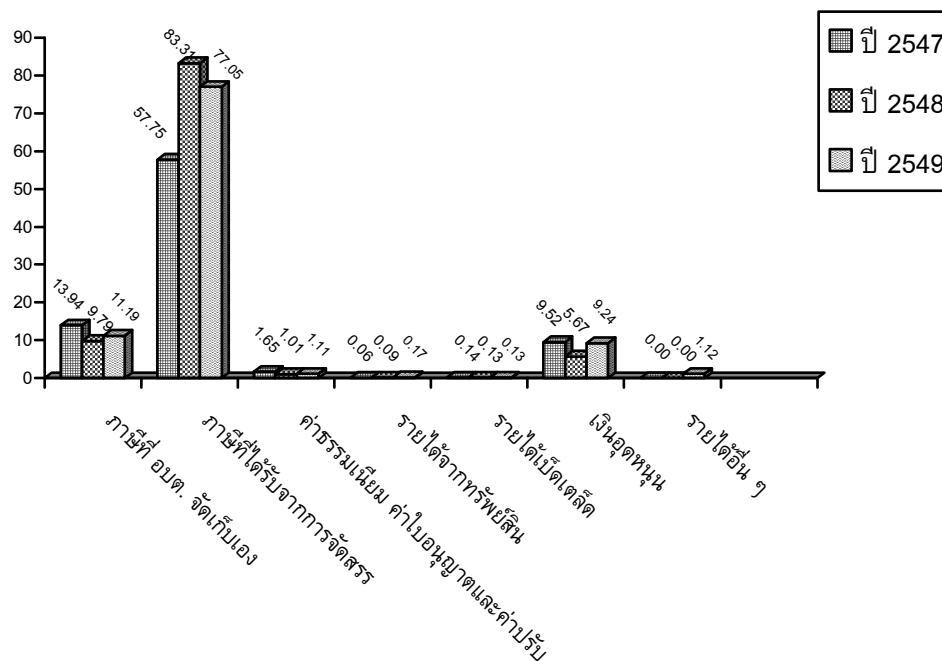
รายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด ในปี 2547 รวมทั้งสิ้น จำนวน 72,401.30 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.14 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ค่าขายแบบแปลนก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 0.12 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นรายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.02 ของรายรับทั้งหมด ในปี 2548 มีรายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด รวมทั้งสิ้น 113,581.50 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.13 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ค่าขายแบบแปลนก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 0.10 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นรายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.03 ของรายรับทั้งหมด ปี 2549 มีรายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด รวมทั้งสิ้น 88,557.30 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.13 ของรายรับทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ค่าขายแบบแปลนก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 0.10 ของรายรับทั้งหมด รองลงมาเป็นรายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.03 ของรายรับทั้งหมด

รายรับหมวดรายได้จากเงินอุดหนุน ซึ่งได้แก่ เงินอุดหนุนทั่วไป ในปี 2547 รวมทั้งสิ้น จำนวน 4,990,278 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.52 ของรายรับทั้งหมด ในปี 2548 มีรายรับหมวดรายได้จากเงินอุดหนุน จำนวน 4,865,431 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.67 ของรายรับทั้งหมด ปี 2549 มีรายรับหมวดรายได้จากเงินอุดหนุน จำนวน 6,692,584 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.24 ของรายรับทั้งหมด

รายรับหมวดรายรับอื่น ซึ่งได้แก่ เงินที่จ่ายขาดจากเงินสะสม ในปี 2549 รวมทั้งสิ้น จำนวน 814,076 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.12 ของรายรับทั้งหมด ซึ่งรายได้ประเภทนี้ไม่ได้รับในปี 2547 และ 2548

ผังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของรายรับจำแนกตามประเภทของรายรับ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปี 2547 - 2549

โครงสร้างรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายจ่ายรวมทั้งสิ้น ในปี 2547 จำนวน 41,990,693.58 บาท ในปี 2548 มีรายจ่ายรวมทั้งสิ้น 72,949,545.31 บาท เพิ่มขึ้นจากปีฐาน คิดเป็นร้อยละ 73.73 ในปี 2549 มีรายจ่ายรวมทั้งสิ้น 65,557,985.99 บาท เพิ่มขึ้นจากปีฐานคิดเป็นร้อยละ 56.60 แต่ลดลงจากปี 2548 คิดเป็นร้อยละ 9.86 โดยแบ่งเป็นรายจ่ายในหมวดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

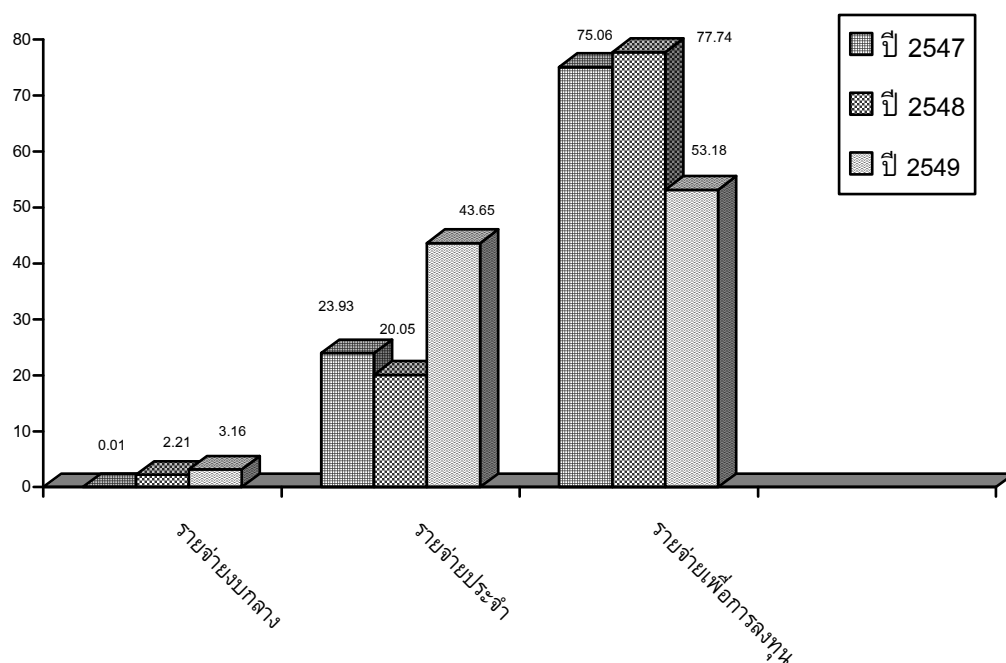
รายจ่ายหมวดรายจ่ายงบกลางทั้งสิ้น ในปี 2547 มีจำนวน 425,049 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.01 ของรายจ่ายทั้งหมด ปี 2548 มีรายจ่ายหมวดรายจ่ายงบกลาง มีจำนวน 1,609,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.21 ของรายจ่ายทั้งหมด ในปี 2549 มีรายจ่ายหมวดรายจ่ายงบกลาง มีจำนวน 2,074,776 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.16 ของรายจ่ายทั้งหมด

รายจ่ายหมวดรายจ่ายงบประจำทั้งสิ้น ในปี 2547 มีจำนวน 10,047,044.58 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.93 ของรายจ่ายทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ คิดเป็นร้อยละ 17.10 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาเป็นเงินเดือนและค่าจ้างประจำ คิดเป็นร้อยละ 2.77 ของรายจ่ายทั้งหมด ค่าจ้างชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 2.53 ของรายจ่ายทั้งหมด ค่าสาธารณูปโภค คิดเป็นร้อยละ 1.10 ของรายจ่ายทั้งหมด เงินอุดหนุน คิดเป็นร้อยละ 0.42 ของรายจ่ายทั้งหมด ในปี 2548 มีรายจ่ายในหมวดรายจ่ายงบประจำ รวมทั้งสิ้น เท่ากับ 14,627,192.31 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.05 ของรายจ่ายทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ คิดเป็นร้อยละ 12.44 ของ

ค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาเป็นค่าจ้างชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 3.86 ของรายจ่ายทั้งหมด เงินเดือน และค่าจ้างประจำ คิดเป็นร้อยละ 2.72 ของรายจ่ายทั้งหมด ค่าสาธารณูปโภค คิดเป็นร้อยละ 0.55 ของรายจ่ายทั้งหมด เงินอุดหนุน คิดเป็นร้อยละ 0.48 ของรายจ่ายทั้งหมด ในปี 2549 มีรายจ่ายในหมวดรายจ่ายงบประจำ รวมทั้งสิ้น เท่ากับ 28,618,627.99บาท คิดเป็นร้อยละ 43.65 ของรายจ่ายทั้งหมด โดยแบ่งเป็น ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ คิดเป็นร้อยละ 27.56 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาเป็นค่าจ้างชั่วคราว คิดเป็นร้อยละ 7.05 ของรายจ่ายทั้งหมด เงินเดือนและค่าจ้างประจำ คิดเป็นร้อยละ 6.79 ของรายจ่ายทั้งหมด ค่าสาธารณูปโภค คิดเป็นร้อยละ 1.15 ของรายจ่ายทั้งหมด เงินอุดหนุน คิดเป็นร้อยละ 1.11 ของรายจ่ายทั้งหมด

รายจ่ายหมวดรายจ่ายเพื่อการลงทุน ในปี 2547 มีรายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 31,518,600 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.06 ของรายจ่ายทั้งหมด ปี 2548 มีรายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 56,713,352 บาท คิดเป็นร้อยละ 77.74 ของรายจ่ายทั้งหมด ปี 2549 มีรายจ่ายเพื่อการลงทุน ค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 34,864,582 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.18 ของรายจ่ายทั้งหมด ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของรายจ่ายจำแนกตามประเภทของรายจ่าย ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปี 2547 - 2549

การบริหารทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

การวิเคราะห์สถานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปีงบประมาณ 2547 องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีความสามารถทางการเงิน คลัง เนื่องจากมีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) มากกว่ารายจ่าย และมีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือเป็นจำนวน 5,413,354.06 บาท เมื่อพิจารณาฐานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิในปี 2547 พบว่า ดุลรายได้เกินดุล เนื่องจากมีรายรับรวมมากกว่ารายจ่ายรวม และมีรายรับรวมคงเหลือเท่ากับ 10,403,632.06 บาท โดยค่าอัตราส่วนระหว่างรายรับรวมและรายจ่ายรวมในปี 2547 เท่ากับ 1.25

ในปีงบประมาณ 2548 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีความสามารถทางการเงิน คลัง เนื่องจากมีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) มากกว่ารายจ่าย และมีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือเป็นจำนวน 8,059,601.96 บาท เมื่อพิจารณาฐานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิในปี 2548 พบว่า ดุลรายรับรวมเกินดุล เนื่องจากมีรายรับรวมมากกว่ารายจ่ายรวม และมีรายรับรวมคงเหลือเท่ากับ 12,955,032.96 บาท โดยค่าอัตราส่วนระหว่างรายรับรวมและรายจ่ายรวมในปี 2548 เท่ากับ 1.18 มีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือเพิ่มขึ้นจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 48.88 มีรายรับรวมคงเหลือ เพิ่มขึ้นจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 24.52 รายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือ ในปี 2548 มีค่ามากกว่ารายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือ ในปี 2547 เท่ากับ 2,646,247.90 บาท รายรับรวมคงเหลือ ในปี 2548 มีค่ามากกว่ารายรับ รวมคงเหลือ ในปี 2547 เท่ากับ 2,551,400.90 บาท

ในปีงบประมาณ 2549 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีความสามารถทางการเงิน คลัง เนื่องจากมีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) มากกว่ารายจ่าย มีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือเป็นจำนวน 198,605.06 บาท เมื่อพิจารณาฐานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิในปี 2549 พบว่า ดุลรายรับรวมเกินดุล เนื่องจากมีรายรับรวมมากกว่ารายจ่ายรวม และมีรายรับรวมคงเหลือเท่ากับ 6,891,189.06 บาท โดยค่าอัตราส่วนระหว่างรายรับรวมและรายจ่ายรวมในปี 2549 เท่ากับ 1.11 มีรายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือลดลงจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 96.33 และลดลงจากปี 2548 คิดเป็นร้อยละ 97.54 มีรายรับรวมคงเหลือ ลดลงจากปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 33.76 และลดลงจากปี 2548 คิดเป็นร้อยละ 46.81 รายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือ ในปี 2549 มีค่าน้อยกว่ารายรับ (ไม่รวมเงินอุดหนุน) คงเหลือ ในปี 2547 เท่ากับ 5,214,749.00 บาท รายรับรวมคงเหลือ ในปี 2549 มีค่าน้อยกว่ารายรับ รวมคงเหลือ ในปี 2548 เท่ากับ 3,512,443.00 บาท

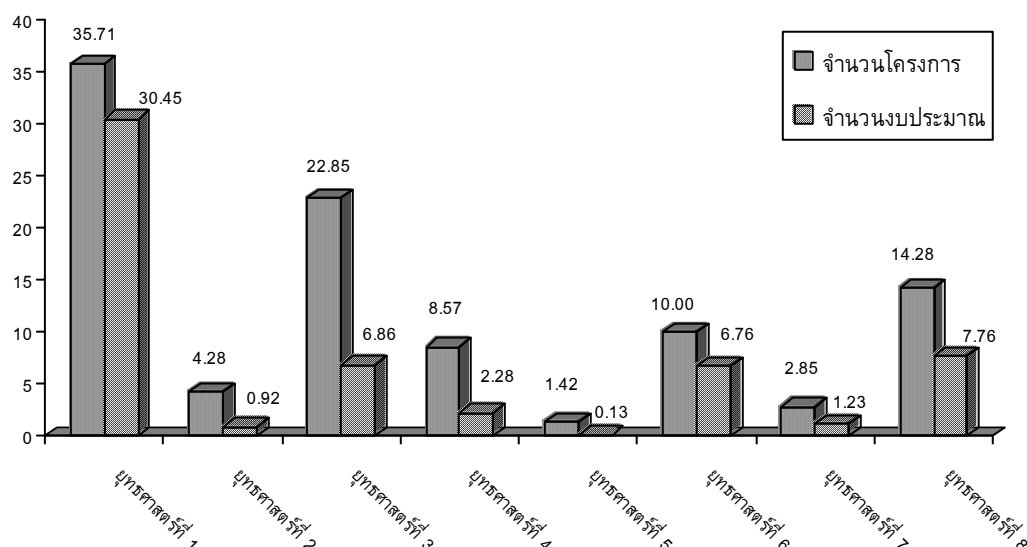
การดำเนินการตามแผนงาน/โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

รายจ่ายตามแผนพัฒนาตำบลปีงบประมาณ 2550 ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 จำนวนทั้งสิ้น 64,675,000 บาท เป็นงบประมาณสำหรับโครงการตามแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งสิ้น 36,242,800 บาท โดยมีจำนวนโครงการทั้งสิ้น 70 โครงการ ยุทธศาสตร์ที่มีโครงการมากที่สุดได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 โครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีจำนวน 25 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 35.71 ของโครงการทั้งหมด รองลงมาเป็น ยุทธศาสตร์ที่ 3 โครงการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวน 16 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 22.85 ของโครงการทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 8 โครงการพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล และสังคมที่ดี จำนวน 10 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 14.28 ของโครงการทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 6 โครงการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 7 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ของโครงการทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 4 โครงการพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย จำนวน 6 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 8.57 ของโครงการทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 2 โครงการพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน จำนวน 3 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.28 ของโครงการทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 7 โครงการพัฒนาด้านศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 2 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 2.85 ของโครงการทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 5 โครงการพัฒนาด้านการพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว มีจำนวนโครงการน้อยที่สุด มีจำนวน 1 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 1.42 ของโครงการทั้งหมด ตามลำดับ

ยุทธศาสตร์ที่มีงบประมาณมากที่สุด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 โครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 19,696,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.45 ของงบประมาณทั้งหมด รองลงมาเป็นยุทธศาสตร์ที่ 8 โครงการพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล และสังคมที่ดี จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 5,019,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.76 ของงบประมาณทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 6 โครงการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 4,372,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.76 ของงบประมาณทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 3 โครงการพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 4,184,300 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.46 ของงบประมาณทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 4 โครงการพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 1,480,200 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.28 ของงบประมาณทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 7 โครงการพัฒนาด้านศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 800,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.23 ของงบประมาณทั้งหมด ยุทธศาสตร์ที่ 2 โครงการพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 600,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.92 ของงบประมาณทั้งหมด และยุทธศาสตร์ที่ 5 โครงการพัฒนาด้านการพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและการ

ท่องเที่ยว มีจำนวนงบประมาณน้อยที่สุด จำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้น 90,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.13 ของงบประมาณทั้งหมด ตามลำดับ ดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละของโครงการและเงินงบประมาณของโครงการพัฒนาจำแนกตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ในปี 2550

ประสิทธิผลของการดำเนินการตามแผนงานโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิมีการวางยุทธศาสตร์ในการบริหารงาน โดยการจัดกำหนดเป็นแผนพัฒนาตำบล ทั้งในรูปแบบของแผนพัฒนาตำบลระยะ 3 ปี และแผนพัฒนาตำบลระยะ 5 ปี และทางองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิได้มีการดำเนินการตามแผน/โครงการต่าง ๆ ตามกำหนดระยะเวลาของแต่ละโครงการ โดยการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาตำบล จะพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิจะให้ความสำคัญด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นอันดับแรก รองลงมา เป็นด้านการพัฒนาการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี เป็นอันดับที่ 2 อันดับที่ 3 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันดับที่ 4 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน อันดับที่ 5 ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย อันดับที่ 6 ด้านการพัฒนา ศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น อันดับที่ 7 ด้านการพัฒนาการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน อันดับที่ 8 ด้านการพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ซึ่งจากการพิจารณาแนวทางการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของ

องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ จะเน้นไปในโครงการที่มีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรือปัจจัยขั้นพื้นฐาน มากกว่าการพัฒนาด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนเรื่องของเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งจะมีความแตกต่างกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจะให้ลำดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นอันดับแรก อันดับที่ 2 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ระบบ สาธารณูปโภคพื้นฐาน ฯลฯ อันดับที่ 3 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน อันดับที่ 4 ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อันดับที่ 5 ด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี อันดับที่ 6 ด้านการพัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว อันดับที่ 7 ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอันดับที่ 8 ด้านการพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ถ้าพิจารณาการจัดสรรงบประมาณตามหลักการทางเศรษฐศาสตร์ แล้วพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิยังไม่มีประสิทธิผลในการบริหารงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนาแผนงาน/โครงการได้ดีเท่าที่ควร เพราะยังเน้นพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน มากกว่าพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ สามารถอภิปรายผลได้ตามลำดับดังนี้

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ผลจากการศึกษาสามารถจำแนกออกได้ ดังนี้

การจัดหารายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

การจัดหารายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง อยู่ในอัตราส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับรายได้ในส่วนอื่น ๆ อาจจะมีผลเนื่องมาจากทางองค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิไม่มีการวางแผนการจัดเก็บรายได้ที่แน่นอน โดยเฉพาะการจัดเก็บรายได้ที่สำคัญ เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ที่รัฐบาลได้ให้อำนาจแก่องค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดเก็บและการบริหารจัดการ เนื่องจากทางองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้มีการจัดทำทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี ทำให้ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้เท่าที่ควร ประกอบกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีสาเหตุมาจากหลายประการ เช่น กฎระเบียบเกี่ยวกับการจัดหารายได้ของท้องถิ่นมีลักษณะไม่ยืดหยุ่นต่อลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น ลักษณะสภาพทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นมีความยากจนเนื่องจากประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเท่ากับ 23,000 บาท/คน/ปี ซึ่งถือว่าน้อยมาก

ทำให้มีความสามารถที่จะจ่ายภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลได้น้อย จากการมีฐานภาษีแคบ และอัตราภาษีต่ำเกินไป นอกจากนี้ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนยังขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการชำระภาษีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือการที่องค์การบริหารส่วนตำบลใช้ความพยายามในการจัดเก็บภาษีต่ำกว่าที่ควรจะเป็น จึงทำให้เกิดการรั่วไหลของรายได้เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุบล ยะไวทย์ (2547) ได้ทำการศึกษาปัญหาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ของ อบต. คือ การไม่ได้จัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ใช้คอมพิวเตอร์ที่มีอยู่เพื่อทำงานประจำทั่วไปของ อบต.เท่านั้น นอกจากนี้ยังพบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการจัดเก็บรายได้ ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 4 ด้านคือ 1. ปัญหาด้านองค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดเก็บรายได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้มีจำนวนไม่เพียงพอ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ต้องทำหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากการจัดเก็บรายได้ จึงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หลักของตนได้อย่างเต็มที่ 2. ปัญหาด้านการบริหารจัดเก็บภาษี ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากการไม่ได้จัดทำทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี รวมทั้งการไม่ได้ปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร 3. ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม จากการมีฐานภาษีแคบ เพราะประชาชนส่วนใหญ่ในเขตพื้นที่ อบต. มีรายได้ น้อย ไม่เพียงพอต่อการเสียภาษี และประชาชนยังขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการชำระ ภาษีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น 4. ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการจัดเก็บรายได้ของ อบต. ที่มีการตั้ง ประมาณการรายรับในแต่ละปีไว้ต่ำกว่าศักยภาพที่แท้จริง ซึ่งส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานขาดความ กระตือรือร้นในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของหน่วยงานของตน จากข้อมูลรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิยังพบว่า แหล่งรายได้ที่สูงที่สุดขององค์การบริหารส่วนตำบล ก็คือ รายได้ที่มาจากภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐบาลจัดสรรมาให้ นอกจากนี้แล้วยังมีรายได้ที่มาจากภาษี สรรพสามิต ภาษีสุรา ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี แสดงให้เห็นว่ารายได้ส่วนใหญ่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลสุวรรณภูมิมาจากภาษีที่รัฐบาลจัดสรรให้ ซึ่งเป็นภาษีอากรที่จัดเก็บรวมมาจากฐานภาษีทั้ง ประเทศ ซึ่งภาษีดังกล่าว จะคล้ายกับเงินอุดหนุนทั่วไป เพราะภาษีดังกล่าวไม่ได้ขึ้นอยู่กับคนในพื้นที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ต่างกันตรงที่เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดสรร จึงทำให้องค์การบริหารส่วน ตำบลไม่สามารถคาดการณ์รายรับในส่วนของภาษีที่รัฐบาลจัดสรรนี้ได้ นอกจากรายได้ประเภทภาษีที่ รัฐบาลจัดสรรมาให้แล้ว ยังมีรายได้ประเภทค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมาย ที่ดิน ที่นับว่าเป็นรายได้หลักขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ เป็นรายได้ที่สำนักงานที่ดิน อำเภอหรือจังหวัดได้จัดเก็บค่าธรรมเนียมเมื่อมีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลใด ก็จะจัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบลที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่ การที่รายได้ใน ส่วนนี้จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้น ขึ้นอยู่กับว่าในปีนั้น ๆ จะมีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับ ที่ดินมากหรือน้อยเพียงใด จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถคาดการณ์รายรับในส่วนนี้ได้ เช่นกัน สำหรับรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองนั้น รายได้ที่สำคัญได้แก่ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย จากจำนวนเงินรายรับในปีงบประมาณ 2549 ลดลงจากปี

2547 และปีงบประมาณ 2548 เนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของการปลูกสร้างที่อยู่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มขึ้น ทั้งในรูปแบบของโครงการหมู่บ้านจัดสรร รวมทั้งหอพัก มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้รายรับจากภาษีบำรุงท้องที่ลดลง และแนวโน้มที่จะลดลงมากขึ้นเนื่องจากยังคงมีการก่อสร้างอาคารและที่อยู่อาศัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มขึ้น สำหรับภาษีป้ายเป็นผลมาจากการเลิกหรือยุบกิจการที่ตั้งอยู่ภายในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล และส่วนหนึ่งมาจากสาเหตุของการไม่ชำระภาษีของผู้ครอบครองป้าย การที่รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองนี้ ในแต่ละปีจะมีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดเก็บภาษี ตลอดจนความตระหนักของผู้ชำระภาษีเอง รวมทั้งการแจ้งรายละเอียดทรัพย์สิน ตลอดจนรายได้ที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง จึงทำให้ไม่สามารถจัดเก็บรายได้ได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ส่งผลให้รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงในแต่ละปีงบประมาณ

โครงสร้างรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

รายได้ส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มาจากรายได้ภาษีอากรที่รัฐบาลจัดสรรมาให้มากกว่ารายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง นอกจากนี้แล้วการประมาณการรายรับขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิไม่มีหลักเกณฑ์ในการประมาณการที่แน่นอน จะใช้วิธีการประมาณการโดยพิจารณาจากรายได้ในปีที่ผ่านมา โดยจะใช้การประมาณรายได้ในหมวดภาษีอากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง จะใช้การประมาณรายได้ให้ใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา ส่วนในหมวดภาษีและค่าธรรมเนียมที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล ทางองค์การบริหารส่วนตำบลจะใช้วิธีประมาณการให้สูงกว่ารายได้ในปีที่ผ่านมา และสำหรับหมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาตหมวดรายได้จากทรัพย์สิน และหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด จะใช้การประมาณการให้เท่ากับรายได้ที่จัดเก็บได้ในปีที่ผ่านมา จึงส่งผลให้รายรับขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความผันผวนไม่แน่นอน มีการเปลี่ยนแปลงในรายได้ค่อนข้างมาก ไม่สามารถคาดการณ์รายรับที่จะได้รับในอนาคตได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้แล้วยังแสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดความสามารถในการจัดการด้านรายได้และความสามารถในการจัดเก็บรายได้ประเภทต่าง ๆ เนื่องจากไม่มีการวางหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการบริหารและการจัดการเกี่ยวกับรายได้ ไม่มีการปรับปรุงแนวทางในการจัดหารายได้ ตลอดจนการแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ ในพัฒนาการการจัดเก็บรายได้ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกรมการปกครอง (2540 : 105 - 108) ได้ทำการศึกษาปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้นในช่วงแรกปีงบประมาณ 2538 พบว่า ในการจัดทำประมาณการรายรับ และร่างงบประมาณรายจ่าย อบต. ยังขาดฐานข้อมูลที่สมบูรณ์ในการประมาณการ ทำให้ไม่สามารถคาดการณ์หรือพยากรณ์ในเรื่องการบริหารการจัดเก็บรายได้ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การใช้จ่ายงบประมาณส่วนใหญ่เน้นโครงสร้างพื้นฐาน อบต.บางแห่งจัดทำร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีล่าช้า เนื่องจากคณะกรรมการบริหารยังไม่ค่อยเข้าใจกระบวนการจัดทำเจ้าหน้าที่ที่ช่วยปฏิบัติงานยังขาดความแม่นยำในระเบียบเกี่ยวกับการเงินการคลัง อบต.ยังสับสนเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดสรรงบประมาณมีลักษณะเป็นเบี้ยหัวแตก อบต.ยังสับสนเรื่องการ

จัดทำแผนพัฒนาตำบลกับแผนพัฒนา อบต.ขาดการประสานงานระหว่าง อบต.ด้วยกัน โดยเฉพาะ อบต. ที่มีพื้นที่ติดต่อกันในการจัดทำโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และจากการศึกษาโครงสร้างรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิทำให้ทราบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ ยังคงต้องพึ่งพิงรายได้ส่วนใหญ่มาจากการจัดสรรของรัฐบาลกลาง ทั้งในรูปแบบของเงินภาษีและค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการจัดสรรจากหน่วยงานอื่น รวมทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง เพื่อมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบล

งบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ จากจำนวนรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลในปี 2547 – 2549 โดยเฉพาะในหมวดของรายจ่ายประจำ มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในทุกปี ทั้งในส่วนเงินเดือนและค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค รวมทั้งเงินอุดหนุน องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีรายจ่ายในส่วนนี้ ในปีงบประมาณ 2549 สูงกว่า รายจ่ายในปีงบประมาณ 2547 เพิ่มมากขึ้น 1 – 4 เท่าตัว อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจาก ในปีงบประมาณ 2548 องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิมีการเริ่มที่จะรับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มขึ้น และในปีงบประมาณ 2549 มีข้าราชการบรรจุใหม่เพิ่มขึ้น ตลอดจนมีบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น จึงทำให้ต้องมีการขยายงานเพิ่มขึ้นด้วย จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายจ่ายในส่วนนี้สูงขึ้น และมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นในปีงบประมาณ 2550 เนื่องจากอยู่ในช่วงของการขยายขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ถ้าพิจารณาถึงจำนวนเงินงบประมาณที่ใช้จ่ายส่วนใหญ่ ทำให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะจัดสรรลงไปใช้จ่ายในหมวดรายจ่ายเพื่อการลงทุนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีการจัดสรรงบประมาณลงไปในส่วนนี้สูงสุดถึงร้อยละ 77.74 ของงบประมาณทั้งหมดในปีงบประมาณ 2548 และร้อยละ 75.06 ของงบประมาณทั้งหมดในปีงบประมาณ 2547 ซึ่งให้เห็นว่าการใช้จ่ายงบประมาณส่วนใหญ่จะไปกระจุกตัวอยู่ที่หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า การใช้จ่ายงบประมาณส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิจะให้ความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณลงไปโครงการที่มีลักษณะเป็นโครงสร้างพื้นฐาน ในลักษณะของโครงการถาวร เช่น การจัดซื้อครุภัณฑ์ การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ดังจะเห็นได้จากรายจ่ายตามแผนพัฒนาตำบลปีงบประมาณ 2550 ซึ่งส่วนใหญ่ของงบประมาณจะถูกจัดสรรลงมาอยู่ในยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล ในส่วนของการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยมีแนวทางของการปฏิบัติในเรื่องของการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน ทางเท้า สะพานทางเดินเท้า และท่อระบายน้ำ ซึ่งมีโครงการต่าง ๆ มากถึงร้อยละ 35.71 ของโครงการทั้งหมด และใช้งบประมาณในการบริหารโครงการถึงร้อยละ 30.45 ของงบประมาณทั้งหมด และมีแนวโน้มของการจัดสรรงบประมาณในยุทธศาสตร์นี้เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมองว่าประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลประสบปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นส่วนใหญ่ และมองว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจะทำให้ประชาชนในพื้นที่ มีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับ สิริศักดิ์ ทัตยาพันธุ์ (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการจัดสรรงบประมาณของ องค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณีของตำบลทุ่งขวางและตำบลทุ่งนก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่า ประชาชนในพื้นที่ทั้งสองตำบลมีสภาพปัญหา และความต้องการสอดคล้องกันในเรื่องของ การพัฒนาด้านคุณภาพสังคม คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม มากกว่าการพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเรื่องของการประกอบอาชีพ การพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ในขณะที่ท้องที่การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งให้ความสำคัญในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน อาทิ การสร้างถนน และสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ เป็นสำคัญ สำหรับองค์การบริหารส่วน ตำบลสุวรรณภูมินอกจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแล้ว ยังให้ความสำคัญต่อการบริหาร ภายใต้องค์กร ซึ่งได้มีการจัดสรรงบประมาณมาสู่ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี เป็นอันดับรองลงมา โดยได้มีแนวทางการปฏิบัติงาน ในส่วนของการพัฒนา ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ การพัฒนาสถานที่และเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในงานที่รับผิดชอบ ตลอดจนการบูรณาการทำงาน ร่วมงาน ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับ อบต. และองค์กรประชาชน เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลมีความคล่องตัวเพิ่มมากขึ้น แต่สำหรับมุมมองของนักเศรษฐศาสตร์จะมองว่าองค์การ บริหารส่วนตำบลควรจัดสรรงบประมาณลงไป ในยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจ ชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน เป็นอันดับแรกเนื่องจากการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน จะเป็ นการทำให้ชุมชนเกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในท้องถิ่น ทั้งในลักษณะของการส่งเสริมและจัดตั้ง กลุ่มอาชีพ ซึ่งเป็นการทำให้ประชาชนรู้จักการประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองและชุมชน รวมไปถึงการ แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการ ดำรงชีวิตของประชาชน เพราะถ้าสามารถทำให้เศรษฐกิจในระดับครัวเรือนซึ่งเป็นหน่วยเศรษฐกิจ ที่เล็กที่สุดมีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ก็จะส่งผลต่อเศรษฐกิจของชุมชนแผ่ขยายวงกว้าง ออกไปก็จะส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจในภาพรวมดีขึ้นด้วย ควบคู่ไปกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจน การพัฒนายุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

เสถียรภาพทางด้านการงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ

ด้านเสถียรภาพทางการงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลยังคงต้องพึ่งพารายได้หลักจากส่วนกลางทั้งในรูปของของภาษีและค่าธรรมเนียมที่มีหน่วยงานอื่นจัดสรรมาให้ รวมทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองนั้น ไม่ดีนัก องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ได้ใช้ความพยายามในการจัดหารายได้อย่างเต็มที่ มีปัญหาในการจัดเก็บเนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลเองไม่ได้มีการจัดทำแผนที่ภาษี ฐานภาษีแคบเกินไป ฐานข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน ประชาชนไม่มีจิตสำนึกถึงหน้าที่ของการเสียภาษี สภาพของชุมชนไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดหารายได้ และกฎหมายสำหรับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่ทันสมัยพอ จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถประมาณการรายรับ และรายจ่ายได้

อย่างถูกต้อง ส่งผลให้รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความผันผวน และไม่สามารถคาดการณ์ได้ สำหรับแนวโน้มด้านรายรับขององค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น โดยเฉพาะด้านรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง เนื่องจากปัจจุบันทางองค์การบริหารส่วนตำบลเอง ได้หันมาให้ความสำคัญของการจัดเก็บรายได้มากขึ้น โดยได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาตำบลในปีงบประมาณ 2550 ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในลักษณะของแผ่นพับ และป้ายประชาสัมพันธ์ภายในพื้นที่อีกด้วย สำหรับการบริหารงบประมาณรายจ่าย ในโครงการต่าง ๆ องค์การบริหารส่วนตำบลยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ มากกว่าโครงการทางด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สิ่งแวดล้อม และสังคม สำหรับการวิเคราะห์สถานะทางการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ พบว่า มีความสามารถทางการคลัง เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการบริหารงาน ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง แต่มีแนวโน้มที่จะขาดดุลในอนาคตเนื่องจากอัตราส่วนของรายได้กับรายจ่ายลดลงอย่างต่อเนื่องติดต่อกัน แต่ถ้าพิจารณาเพียงเฉพาะรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะใช้จ่ายรายได้ที่จัดเก็บได้ให้เพียงพอต่อรายจ่าย ยังคงต้องพึ่งพิงรายได้ที่ได้รับจากการจัดสรรจากหน่วยงานอื่น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ในส่วนของรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองนั้น ทางองค์การบริหารส่วนตำบลและทางด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการปรับปรุงแนวทางในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ควรมีการจัดทำแผนที่ภาษี และแผนที่ทรัพย์สิน และทำการปรับปรุงฐานข้อมูลอยู่ตลอดเวลา เพราะจะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินจัดเก็บรายได้ได้อย่างถูกต้องแน่นอน ลดความรั่วไหลของเงินรายได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถประเมินรายรับล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องอีกด้วย

1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรทำการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการชำระภาษีให้ทั่วถึงและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ทั้งในรูปแบบของการปิดประกาศ การจัดทำแผ่นพับและใบปลิว การออกบริการจัดเก็บภาษีนอกสำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การส่งหนังสือทวงภาษี รวมทั้งการมอบหมายให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ช่วยดำเนินการในการด้านการจัดเก็บการให้ความรู้ในเรื่องของการจัดเก็บรายได้แก่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล การจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนการพัฒนาแนวทางในการจัดเก็บรายได้ใหม่ ๆ ให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น

1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่ในการออกกฎหมายหรือข้อกำหนดในเรื่องของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีการแก้กฎหมายหรือข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น ทั้งในเรื่องของอัตราภาษี ตลอดจนแนวทางในการจัดเก็บรายได้เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการจัดเก็บรายได้ประเภทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.4 ควรมีการดำเนินคดีตามกฎหมายกับผู้ที่ไม่ชำระภาษี เนื่องจากปัจจุบันส่วนใหญ่ถ้าผู้เสียภาษีไม่มีการชำระภาษีตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรียกเก็บนั้น ก็จะเป็นเพียงหนังสือเตือนให้มาชำระภาษี หากยังไม่มีการชำระภาษีทางองค์การบริหารส่วนตำบลก็ไม่ได้ดำเนินการตามกฎหมายแต่อย่างใด เนื่องจากขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายค่อนข้างยุ่งยาก มีค่าใช้จ่ายสูง และใช้เวลานาน จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการดำเนินการทางกฎหมายกับผู้ค้างชำระภาษีอย่างจริงจัง

2. ในส่วนของรายจ่ายต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านต่าง ๆ ควรจะจัดสรรงบประมาณรายจ่ายต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเอง และประชาชนในพื้นที่ โดยควรจัดให้มีการดำเนินการต่าง ๆ ดังนี้

2.1 จัดให้มีการสำรวจความต้องการหรือความเดือดร้อนเร่งด่วนภายในพื้นที่อยู่เสมอ

2.2 การวางแผนงานหรือดำเนินโครงการต่าง ๆ ควรจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่

2.3 ควรมีการตรวจสอบ/ติดตาม/ประเมินผล การใช้จ่ายเงินงบประมาณและความเปลี่ยนแปลงในสัดส่วนของงบประมาณในการดำเนินการและงบประมาณเพื่อการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การใช้จ่ายเงินงบประมาณต่าง ๆ ควรใช้จ่ายในส่วนต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ที่สูงที่สุด และควรยึดหลักการเพิ่มขึ้นของเงินสะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลควรเพิ่มขึ้นในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อเป็นทุนที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง และควรใช้จ่ายเงินสะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลให้น้อยที่สุด หรือใช้จ่ายเมื่อมีความจำเป็นเท่านั้น

2.5 องค์การบริหารส่วนตำบลควรแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชนในพื้นที่ โดยอาจจะใช้ในรูปแบบของการประสานงานกับหน่วยงานกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ด้วย

2.6 ควรนำหลักการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเริ่มตั้งแต่การส่งเสริมให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมในการประชุม มีการรับฟังปัญหาและมีการนำปัญหาไปสู่แผนการพัฒนา การจัดทำแผน การจัดทำข้อบังคับงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง และการตรวจรับพัสดุ/การตรวจการจ้างงานอย่างมีคุณภาพและเกิดความโปร่งใส เพราะถ้าหากปราศจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนและงบประมาณ การพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ก็จะได้รับการจัดสรรน้อยกว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การที่จะพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการปกครองท้องถิ่นจึงต้องมุ่งพัฒนาประชาชนมากกว่ามุ่งพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลตามลำพัง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาด้านการบริหารงบประมาณ หรือการศึกษาในด้านต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากจะทำการศึกษาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ควรทำการศึกษากับประชากรในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย เพราะจะทำให้ทราบว่าการบริหารงบประมาณ หรือการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีประโยชน์ต่อประชากรในพื้นที่อย่างไร ครอบคลุมประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่หรือไม่ และการบริหารงานหรือโครงการพัฒนาต่าง ๆ ตรงกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่หรือไม่

2. ควรทำการศึกษาโดยการเพิ่มปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณและบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งที่เป็นปัจจัยภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง และปัจจัยที่เป็นปัจจัยภายนอก เพื่อจะทำให้ทราบได้ว่ามีปัจจัยตัวใดบ้างที่มีผลต่อการบริหารงบประมาณและบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดแตกต่าง เพราะจะทำให้ทราบว่าแนวทางในการบริหารงานในด้านต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีขนาดที่แตกต่างกันนั้น จะมีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว หวังนิเวศน์กุล. (2543). การประมวลผลข้อมูลทางสถิติ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กรมการปกครอง (2540). การศึกษาปัญหาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้นในช่วงแรก **ปีงบประมาณ 2538**. กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม. (2541). การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไกรยุทธ ธีรตยาฉินันท์. (2525). ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการแทรกแซงของรัฐ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ไกรยุทธ ธีรตยาฉินันท์. (2545). แนวทางปฏิรูประบบภาษีไทยสำหรับทศวรรษ **1990** ทิศทางการปฏิรูปนโยบายเศรษฐกิจไทยในทศวรรษ **1990**. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร. (2545). ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร **2545**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.
- กลียา วานิชย์บัญชา. (2544). หลักสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนินฐา กรพิพัฒน์. การศึกษารายได้ รายจ่าย และวัดความพยายามในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการเงินการคลังท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2544). ระบบงบประมาณและระบบบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : บริษัท อักษรโสภณ จำกัด.
- จรัญ หลวงไผ่. (2543). ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารงานรูปแบบเทศบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลลำไ้ได้ อำเภอยะประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร
- จรัส สุวรรณมาลา. (2541). ศักยภาพทางการคลังของ อบต. กรุงเทพฯ : บริษัท สุขุมและบุตร จำกัด.
- จัตตชัย สมวัชร. (2542). นโยบายการกระจายอำนาจการคลัง : ศึกษาเฉพาะกรณีความสามารถในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ. (2544). มาตรฐานการจัดการทางการเงิน **7 Hurdles** กับการจัดทำงบประมาณระบบใหม่. กรุงเทพฯ : บริษัท ธีรฟิล์มและไซเท็กซ์ จำกัด.
- ณรงค์ สัจพันโรจน์. (2539). การจัดทำ การอนุมัติ และการบริหารงบประมาณแผ่นดิน ทฤษฎีและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2544). เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นันท์วัฒน์ บรมานันท์. (2545). การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- นักสุวรรณ บุญอยู่. (2545). การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการมีส่วนร่วมของประชาชน. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นพพร แสงหนุ่ม. (2544). ประสิทธิภาพในการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ รมศ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชนะ อรรถการ. (2516). วิชาเศรษฐกิจและการบริหารการคลัง. กรุงเทพฯ ฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดโอเดียนสโตร์.
- ปภัสนรา มังกร. (2549). ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงบประมาณรายจ่ายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ รมศ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- พนม ทินกร ณ อยุธยา. (2532). การบริหารงานคลังรัฐบาล. เล่มที่ 1. กรุงเทพฯ ฯ : โครงการตำราพื้นฐาน คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพรัช ตระการศิริพันธ์. (2544). งบประมาณแผ่นดิน. เชียงใหม่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดธนุขพรินต์ติ้ง (โรงพิมพ์ดาว).
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2548 – 2551. (2548). กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์สุตรไพศาล.
- พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์ และศุภวัฒน์กร วงศ์ธนวิสุ. (2544). การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไพศาล ชัยมงคล (2517). งบประมาณแผ่นดิน : ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มยุลา ไชยคำบัง. (2544). การวิเคราะห์โครงสร้างรายได้ รายจ่าย และปัญหาการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2534). การคลังและงบประมาณ หน่วยที่ 1 – 8. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยุวพร พันธุ์โกคา. (2546). การศึกษาลักษณะงบประมาณและสถานการณ์คลังขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศม.(เศรษฐศาสตร์). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์. (2539). เศรษฐกิจการคลังกับบทบาทรัฐบาลไทย. กรุงเทพฯ ฯ : โครงการจัดพิมพ์คปไฟ.
- วรพิทย์ มีมาก. (2545). ระบบการคลังของการปกครองท้องถิ่นไทย ศึกษาเฉพาะกรณี เงินอุดหนุน. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- วรสิทธิ์ กาญจนสูตร. (2546). คัมภีร์บริหารการปกครองท้องถิ่นเพื่อธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- สิตางค์ แสงสุริย์วัชร. (2545). การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้องค์การบริหารส่วนตำบล. วิทยานิพนธ์ ศศม.(รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ จันท์เพชร. (2543). ศักยภาพทางการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.

- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2541). รายงานการวิจัยประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล : ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัย สถาบันฯ.
- อุดม ทุมโมฆิตและคณะ. (2543). การวัด การวิเคราะห์ และการพยากรณ์ฐานะทางการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) : การแสวงหาตัวแบบและการประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาการบริหารการคลังท้องถิ่นของไทยในระดับตำบล. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุดม ทุมโมฆิต. (2545). การวิเคราะห์ฐานะทางการเงินขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น : กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : หอรัตนชัยการพิมพ์.
- อุบล ยะไวย์ (2547). การศึกษาปัญหาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ รปศ.ม (รัฐประศาสนศาสตร์) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- Harvey S. Rosen.(1999). **Public Finance**. 5th ed. Singapore : Irwan/McGraw-Hill.
- Henry Nicholas. (2004). **Public Administration and Public Affairs**. 9th ed. Upper Saddle River. NJ. : Pearson Education, Inc.
- Laird John. (2000). **Money Politics, Globalization and Crisis The Case of Thailand**. Singapore : Graham Brash Pte Ltd.
- Otto Eckstien. (1976). **Public Finance**. 2nd ed. Eaglewood Cliffs. NJ. : Prentice-Hall.
- Ulbrich Holly H. (2003). **Public Finance in Theory and Practice**. Ohio : South-western.

แบบสอบถาม ชุดที่ 1

ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ บัณฑิตวิทยาลัยคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. ขอความกรุณาท่านปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ให้ข้อมูล
2. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 6 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1. ข้อมูลลักษณะทางด้านภูมิศาสตร์
 - ส่วนที่ 2. ข้อมูลทางด้านประชากร
 - ส่วนที่ 3. ข้อมูลพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ
 - ส่วนที่ 4. ข้อมูลพื้นฐานทางด้านสังคม
 - ส่วนที่ 5. บุคลากรและเทคโนโลยีทางการบริหารของ อบต.
 - ส่วนที่ 6. ข้อมูลปัญหาของชุมชน
3. การตอบแบบสอบถามแบบปลายปิด โดยการทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ซึ่งตรงกับข้อความที่เป็นจริง
4. การตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด โดยกรอกข้อความที่เป็นจริงและครบถ้วน ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

ผู้วิจัยใครขอความกรุณาจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วนทุกข้อตามความเป็นจริง ผลของการวิจัยครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อท่านหรือองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านแต่อย่างใด ซึ่งผลของการวิจัยจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนา และส่งเสริมการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งช่วยในการพัฒนาชุมชน และประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นต่อไป ขอขอบพระคุณต่อความกรุณาของท่านล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

นายชัชโยดม พูลผล

ผู้วิจัย

ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล.....

ระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบล.....

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางด้านภูมิศาสตร์

1. จำนวนพื้นที่ในความรับผิดชอบของ อบต. ตารางกิโลเมตร
2. จำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. หมู่บ้าน
3. ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่ในความรับผิดชอบของ อบต.
4. ระยะทางจากที่ว่าการอำเภอ มาถึง อบต.....กิโลเมตร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทางด้านประชากร

1. ลักษณะของประชากร แบ่งตามเพศ
 - 1.1 ประชากรเพศชาย ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด
 - 1.2 ประชากรเพศหญิง ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด
2. ลักษณะของประชากร แบ่งตามระดับความสามารถ
 - 2.1 เด็กและเยาวชน ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด
 - 2.2 วัยทำงาน ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด
 - 2.3 คนชรา ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด
 - 2.4 คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ

1. อาชีพหลักของประชากร
 - 1.1 ประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด
 - 1.2 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด
 - 1.3 ประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด
 - 1.4 ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด
 - 1.5 ประกอบอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ.....ของประชากรทั้งหมด
2. รายได้ของประชากร
 - 2.1 รายได้รวมของประชากรทั้งหมดในพื้นที่.....บาท/ ปี
 - 2.2 รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีของประชากร.....บาท/ ปี/ คน
3. ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน
 - 3.1 ระบบการคมนาคมและการสื่อสาร
 - 3.1.1 ถนนที่มีอยู่แล้วในเขต อบต. สาย มีความยาวรวม.....กิโลเมตร
เป็นถนนลาดยาง/ คอนกรีต.....สาย เป็นถนนลูกรัง/ ถนนดิน.....สาย
 - 3.1.2 ถนนที่มีแผนจะสร้างเพิ่มในเขต อบต. สาย มีความยาวรวม.....กิโลเมตร
เป็นถนนลาดยาง/ คอนกรีต.....สาย เป็นถนนลูกรัง/ ถนนดิน.....สาย
 - 3.1.3 จำนวนรถโดยสารสาธารณะ.....สาย
 - 3.1.4 จำนวนเรือโดยสารสาธารณะ.....สาย
 - 3.1.5 จำนวนที่ทำการไปรษณีย์.....แห่ง
 - 3.1.6 จำนวนโทรศัพท์สาธารณะ.....แห่ง

3.2 ระบบสาธารณูปโภค

- 3.2.1 จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ ร้อยละ.....ของครัวเรือนทั้งหมด
- 3.2.2 จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ ร้อยละ.....ของครัวเรือนทั้งหมด
- 3.2.3 จำนวนแม่ข่าย/ ลำคลอง.....แห่ง

4. หน่วยเศรษฐกิจอื่น

- 4.1 จำนวนธนาคาร/ สถาบันการเงิน.....แห่ง
- 4.2 จำนวนสถานีจำหน่ายน้ำมัน.....แห่ง
- 4.3 จำนวนบริษัท/ โรงงานอุตสาหกรรม.....แห่ง
- 4.4 จำนวนร้านค้าย่อย.....แห่ง
- 4.5 จำนวนหน่วยเศรษฐกิจอื่น ๆ แห่ง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานทางด้านสังคม

1. ระบบการบริการด้านการศึกษา

- 1.1 จำนวนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก / โรงเรียนอนุบาล.....แห่ง
- 1.2 จำนวนโรงเรียนระดับประถมศึกษา.....แห่ง
- 1.3 จำนวนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา.....แห่ง
- 1.4 จำนวนโรงเรียนระดับอาชีวศึกษา/ อุดมศึกษา.....แห่ง

2. ระบบการบริการทางด้านสาธารณสุข

- 2.1 จำนวนโรงพยาบาล.....แห่ง
- 2.2 จำนวนสถานีอนามัย.....แห่ง
- 2.3 จำนวนคลินิก.....แห่ง

3. ระบบสวัสดิการชุมชน

- 3.1 จำนวนสถานีตำรวจ/ สถานีย่อย แห่ง
- 3.2 จำนวนที่พักผู้โดยสาร.....แห่ง
- 3.3 จำนวนท่าเทียบเรือ.....แห่ง
- 3.4 จำนวนทางเดินเท้า.....แห่ง
- 3.5 จำนวนลานกีฬา.....แห่ง
- 3.6 จำนวนสวนสาธารณะ.....แห่ง
- 3.7 จำนวนตลาดสด.....แห่ง
- 3.8 จำนวนสุขาสาธารณะ.....แห่ง
- 3.9 จำนวนถังดับเพลิงสาธารณะ.....ใบ
- 3.10 จำนวนถังขยะสาธารณะ.....ใบ

4. ระบบข้อมูลข่าวสารภายในชุมชน

- 4.1 เสียงตามสาย ☐ มี จำนวน.....แห่ง ☐ ไม่มี
- 4.2 บอร์ดประชาสัมพันธ์ ☐ มี จำนวน.....แห่ง ☐ ไม่มี
- 4.3 แผนพับ/ใบปลิว ☐ ใช้ ☐ ไม่ได้ใช้
- 4.4 จดหมายเวียน ☐ ใช้ ☐ ไม่ได้ใช้
- 4.5 วิทยุชุมชน ☐ ใช้ จำนวน.....สถานี ☐ ไม่ได้ใช้
- 4.6 ระบบอินเทอร์เน็ต ☐ มี ☐ ไม่มี
- 4.7 หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ☐ ใช้ จำนวน.....ฉบับ ☐ ไม่ได้ใช้
- 4.8 รายงานประจำปี ☐ มี ☐ ไม่มี

ส่วนที่ 5 บุคลากรและเทคโนโลยีทางการบริหารของ อบต.

1. บุคลากรของ อบต.

- 1.1 จำนวนบุคลากรของ อบต. มีจำนวนทั้งสิ้น.....คน
- 1.1 บุคลากรในสำนักงานปลัด อบต. มีจำนวนทั้งสิ้น.....คน
- 1.2 บุคลากรในส่วนการคลัง มีจำนวนทั้งสิ้น.....คน
- 1.3 บุคลากรในส่วนโยธา มีจำนวนทั้งสิ้น.....คน
- 1.4 บุคลากรในส่วนการสาธารณสุข มีจำนวนทั้งสิ้น.....คน
- 1.5 บุคลากรในส่วนการศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น.....คน
- 1.6 บุคลากรในส่วน..... มีจำนวนทั้งสิ้น.....คน
- 1.7 บุคลากรในส่วน..... มีจำนวนทั้งสิ้น.....คน

2. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

- 2.1 จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ มีจำนวนทั้งสิ้น.....เครื่อง
- 2.2 ชื่อเว็บไซต์ของ อบต.
- 2.3 การเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต ☐ มี ☐ ไม่มี
- 2.4 ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail Address) ☐ มี ☐ ไม่มี
- 2.5 การอบรมความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์แก่บุคลากร ☐ มี ☐ ไม่มี

ส่วนที่ 6. ปัญหาของชุมชน

คำชี้แจง ขอให้ท่านระบุปัญหาของชุมชนในเขตพื้นที่ อบต. ของท่าน ในด้านต่าง ๆ โดยเรียงลำดับความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนของปัญหา จากมากไปน้อย ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีพของประชาชนในชุมชน (ด้านการสาธารณสุข โภค การคมนาคม)

- 1.1
- 1.2
- 1.3
- 1.4
- 1.5

2. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจชุมชน (ด้านเศรษฐกิจของชุมชน การประกอบอาชีพ ด้านรายได้)

- 2.1
- 2.2
- 2.3
- 2.4
- 2.5

3. ปัญหาทางด้านสังคม (ด้านการศึกษา ด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน)

- 3.1
- 3.2
- 3.3
- 3.4
- 3.5

4. ปัญหาทางด้านศิลปะ วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม (ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ของชุมชน ด้านสาธารณสุขสมบัติและสิ่งแวดล้อม)

- 4.1
- 4.2
- 4.3
- 4.4
- 4.5

5. ปัญหาด้านการสาธารณสุข (ด้านคุณภาพชีวิต ด้านสุขภาพและสุขอนามัยของประชาชนและชุมชน)

- 5.1
- 5.2
- 5.3
- 5.4
- 5.5

6. ปัญหาด้านอื่น ๆ (โปรดระบุ)

- 6.1
- 6.2
- 6.3
- 6.4
- 6.5

แบบสอบถาม ชุดที่ 2

ข้อมูลทางการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ บัณฑิตวิทยาลัยคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. ขอความกรุณาให้ผู้รับผิดชอบงานด้านการคลังของ อบต. เป็นผู้ให้ข้อมูล
2. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของการจัดเก็บรายได้
 - ส่วนที่ 2 รายได้ของ อบต.
 - ส่วนที่ 3. รายจ่ายของ อบต.
 - ส่วนที่ 4. รายจ่ายตามแผนพัฒนาตำบลปีงบประมาณปัจจุบัน
3. การตอบแบบสอบถามแบบปลายปิด โดยการทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ซึ่งตรงกับข้อความเป็นจริง
4. การตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด โดยกรอกข้อความที่เป็นจริงและครบถ้วน ลงในช่องว่างที่กำหนดให้
5. เมื่อตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วกรุณาลงนามผู้ตอบแบบสอบถามและให้ปลัด อบต.ลงนาม

ผู้วิจัยใครขอความกรุณาจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วนทุกข้อตามความเป็นจริง ผลของการวิจัยครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อนานหรือองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านแต่อย่างใด ซึ่งผลของการวิจัยจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนา และส่งเสริมการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งช่วยในการพัฒนาชุมชน และประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นต่อไป ขอขอบพระคุณต่อความกรุณาของท่านล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

นายชัยโยดม พูลผล

ผู้วิจัย

ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล.....

ระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบล.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของการจัดเก็บรายได้

1. ข้อมูลพื้นฐานทางด้านรายได้ของ อบต.

1.1 การเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน

1.1.1 ใน อบต. ของท่านมีการวางแผนการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินล่วงหน้าหรือไม่

☐ มี

☐ ไม่มี

1.1.2 จำนวนโรงเรือนที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องเสียภาษี มีจำนวนทั้งสิ้น.....หลัง

1.1.3 จำนวนโรงเรือนที่เก็บภาษีได้จริง มีจำนวนทั้งสิ้น.....หลัง

1.1.4 อัตราภาษีโรงเรือนและที่ดิน โดยเฉลี่ยประมาณหลังละ.....บาท

1.1.5 จำนวนภาษีโรงเรือนและที่ดินที่เก็บได้สุทธิ มีจำนวนทั้งสิ้น.....บาท

1.2 การเก็บภาษีบำรุงท้องที่

1.2.1 ใน อบต. ของท่านมีการวางแผนการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ล่วงหน้าหรือไม่

☐ มี

☐ ไม่มี

1.2.2 จำนวนพื้นที่ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องเสียภาษี มีจำนวนทั้งสิ้น.....ไร่

1.2.3 จำนวนพื้นที่ที่เก็บภาษีได้จริง มีจำนวนทั้งสิ้น.....ไร่

1.2.4 อัตราภาษีบำรุงท้องที่ โดยเฉลี่ยประมาณไร่ละ.....บาท

1.2.5 จำนวนภาษีบำรุงท้องที่ ที่เก็บได้สุทธิ มีจำนวนทั้งสิ้น.....บาท

1.3 การเก็บภาษีป้าย

1.3.1 ใน อบต. ของท่านมีการวางแผนการจัดเก็บภาษีป้ายหน้าหรือไม่

☐ มี

☐ ไม่มี

1.3.2 จำนวนป้ายที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องเสียภาษี มีจำนวนทั้งสิ้น.....ป้าย

1.3.3 จำนวนป้ายที่เก็บภาษีได้จริง มีจำนวนทั้งสิ้น.....ป้าย

1.3.4 อัตราภาษีป้าย โดยเฉลี่ยประมาณป้ายละ.....บาท

1.3.5 จำนวนภาษีป้ายที่เก็บได้สุทธิ มีจำนวนทั้งสิ้น.....บาท

1.4 การเก็บค่าบริการประเภทต่าง ๆ

ประเภทการบริการ	จำนวนครัวเรือนที่ใช้บริการ (ครัวเรือน)	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	ค่าใช้จ่ายในการบริการ โดยเฉลี่ยต่อเดือน (บาท)
1. ประปาชุมชน			
2. การเก็บขยะ			
3. โปรดระบุ.....			
4. โปรดระบุ.....			

ส่วนที่ 2 รายได้ของ อบต. กรุณาระบุรายได้จริงของ อบต. ของท่าน ในปีงบประมาณที่ผ่านมา ดังต่อไปนี้

ประเภทของรายได้	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
1. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน (บาท)			
2. ภาษีบำรุงท้องที่ (บาท)			
3. ภาษีป้าย (บาท)			
4. ภาษีสุรา (บาท)			
5. ภาษีสรรพสามิต (บาท)			
6. ภาษีมูลค่าเพิ่ม (บาท)			
7. ภาษีธุรกิจเฉพาะ (บาท)			
8. ภาษีรถยนต์ล้อเลื่อน (บาท)			
9. ค่าธรรมเนียมการพนัน (บาท)			
10. ค่าธรรมเนียมบ่อน้ำบาดาล (บาท)			
11. อากปรมะง (บาท)			
12. รายได้จากค่าภาคหลวง (บาท)			
13. ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับสุรา (บาท)			
14. ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม (บาท)			
15. ค่าปรับผิดสัญญา (บาท)			
16. ค่าธรรมเนียมการโฆษณาและการใช้เสียง (บาท)			
17. ค่าธรรมเนียมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (บาท)			
18. ค่าปรับจราจร (บาท)			
19. ค่าธรรมเนียมการฆ่าสัตว์/พัคสัตว์/จำหน่ายสัตว์ (บาท)			
20. ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับป่าไม้ (บาท)			
21. ค่าธรรมเนียมการสะสมอาหาร (บาท)			
22. ค่าธรรมเนียมการกำจัดขยะมูลฝอย (บาท)			
23. ค่าอากรประทานบัตรการประมง (บาท)			
24. รายได้จากดอกเบี้ยเงินฝาก (บาท)			
25. รายได้จากค่าเช่าทรัพย์สินของ อบต. (บาท)			
26. รายได้จากทรัพย์สินอื่น ๆ ของ อบต. (บาท)			
27. รายได้จากสาธารณูปโภค เช่น ประปาชุมชน ฯลฯ (บาท)			
28. รายได้จากกิจการพาณิชย์ (บาท)			
29. รายได้จากเงินอุดหนุนทั่วไป (บาท)			
30. รายได้จากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (บาท)			
31. รายได้จากเงินอุดหนุนอื่น ๆ (บาท)			
32. รายได้จากเงินกู้ (บาท)			
33. รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ (บาท)			

ส่วนที่ 3 รายจ่ายของ อบต. กรณารับรายจ่ายจริงของ อบต. ของท่าน ในปีงบประมาณที่ผ่านมา ดังต่อไปนี้

ประเภทของรายจ่าย	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
1. รายจ่ายตามข้อผูกพัน/เงินสมทบกองทุนประกันสังคม			
2. ค่าชำระหนี้เงินกู้และดอกเบี้ย			
3. เงินสำรองจ่าย			
4. เงินช่วยเหลืองบประมาณรายจ่ายเฉพาะ			
5. เงินเดือน			
6. ค่าจ้างประจำ/ค่าจ้างชั่วคราว			
7. ค่าตอบแทน			
8. ค่าเบี้ยประชุม			
9. ค่าจ้างนอกเวลา			
10. เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร เงินช่วยเหลือบุตร			
11. ค่ารักษาพยาบาล			
12. เบี้ยเลี้ยงอื่น ๆ			
13. รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งการบริการ			
14. ค่าบำรุงรักษาและซ่อมแซมทรัพย์สิน			
15. ค่ารับรองและพิธีการ			
16. ค่าวัสดุสำนักงาน			
17. ค่าวัสดุไฟฟ้าและวิทยุ			
18. ค่าวัสดุงานบ้านงานครัว			
19. ค่าวัสดุก่อสร้าง			
20. ค่าวัสดุยานพาหนะและขนส่ง			
21. ค่าวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น			
22. ค่าวัสดุการโฆษณาและเผยแพร่			
23. ค่าวัสดุเครื่องกีฬา			
24. ค่าไฟฟ้า			
25. ค่าน้ำประปา/น้ำสะอาด			
26. ค่าโทรศัพท์/โทรสาร			
27. ค่าไปรษณีย์โทรเลข			
28. เงินอุดหนุนการไฟฟ้า/ประปา			
29. เงินอุดหนุนด้านสาธารณสุข			
30. เงินอุดหนุนด้านการฝึกอบรม/สัมมนา			
31. เงินอุดหนุนองค์กรการกุศล			
32. เงินอุดหนุนการกีฬา/นันทนาการ			
33. เงินอุดหนุนการรัฐพิธี/ศาสนพิธี			

ประเภทของรายจ่าย	ปีงบประมาณ		
	2547	2548	2549
34. เงินอุดหนุนที่ทำการปกครอง			
35. เงินอุดหนุนหน่วยงานส่วนภูมิภาคอื่น ๆ			
36. เงินอุดหนุนการพัฒนาการบริหาร/การจัดการ			
37. เงินอุดหนุนด้านการศึกษา			
38. เงินอุดหนุนด้านการพัฒนาอาชีพ/รายได้			
39. เงินอุดหนุนเพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อม			
40. เงินอุดหนุนเพื่อการส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น			
41. เงินอุดหนุนเพื่อการพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส			
42. เงินอุดหนุนเฉพาะกิจต่าง ๆ			
43. ค่าครุภัณฑ์สำนักงาน			
44. ค่าครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง			
45. ค่าครุภัณฑ์การก่อสร้าง			
46. ค่าครุภัณฑ์การโฆษณาและการเผยแพร่			
47. ค่าครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ			
48. ค่าครุภัณฑ์งานบ้านและงานครัว			
49. ค่าครุภัณฑ์ถึงดับเพลิง			
50. ค่าจัดซื้อที่ดิน			
51. ค่าก่อสร้างถนนคอนกรีต/ถนนลาดยาง			
52. ค่าก่อสร้างทางระบายน้ำ			
53. ค่าปรับปรุงถนน			
54. ค่าปรับปรุงและขุดลอกแหล่งน้ำ			
55. ค่าก่อสร้างและปรับปรุงสำนักงาน			
56. ค่าก่อสร้างและขยายการประปา			
57. ค่าก่อสร้างและขุดเจาะบ่อบาดาล/ขุดสระ			
58. ค่าก่อสร้างและปรับปรุงสะพาน			
59. ค่าก่อสร้างและปรับปรุงศาลาที่พักผู้โดยสาร			
60. ค่าก่อสร้างและปรับปรุงทางเดินเท้า			
61. ค่าก่อสร้างและปรับปรุงหอกระจายข่าวและป้าย ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ			
62. ค่าก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ สุขาสาธารณะ			
63. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ			

ส่วนที่ 4 รายจ่ายตามแผนพัฒนาตำบลปีงบประมาณปัจจุบัน

ประเภทรายจ่าย	จำนวนเงินงบประมาณ (บาท)
1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ฯลฯ	
2. การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน	
3. การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน	
4. การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	
5. การพัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว	
6. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
7. การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	
8. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี	
9. ประเภทอื่น ๆ ระบุ.....	
10. ประเภทอื่น ๆ ระบุ.....	

แบบสอบถาม ชุดที่ 3

การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ บัณฑิตวิทยาลัยคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นการจัดลำดับความสำคัญ ของการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์ โดยการเรียงลำดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยเรียงลำดับความสำคัญมากที่สุด ไปจนถึงน้อยที่สุด โดยใช้ตัวเลข 1 — 8 โดยกำหนดให้ 1 หมายถึง โครงการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงสุด ไปจนถึง 8 หมายถึง โครงการพัฒนาที่มีความสำคัญน้อยที่สุด

โปรดระบุตัวเลข 1 — 8 ตามลำดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวคิดของท่าน

_____ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ฯลฯ

_____ การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

_____ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

_____ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

_____ การพัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

_____ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

_____ การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

_____ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมือง และสังคมที่ดี

รายละเอียดของแผนยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

1.1 ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน ทางเท้า สะพานทางเดินเท้า

- 1.1.1 ก่อสร้างถนน คสล.
- 1.1.2 ก่อสร้างถนนหินคลุก
- 1.1.3 ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำ คสล.
- 1.1.4 ก่อสร้างถนน คสล.พร้อมวางท่อระบายน้ำ
- 1.1.5 ก่อสร้างขยายถนน คสล.
- 1.1.6 ก่อสร้างทางเท้า คสล.
- 1.1.7 ก่อสร้างสะพานทางเดินเท้า คสล.
- 1.1.8 ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน
- 1.1.9 ปรับปรุงซ่อมแซมทางเท้า
- 1.1.10 ปรับปรุงซ่อมแซมสะพานทางเดินเท้า
- 1.1.11 ปรับปรุงซ่อมแซมท่อระบายน้ำ
- 1.1.12 ย้ายเสาไฟฟ้าออกจากแนวถนน

1.2 พัฒนาระบบจราจร

- 1.2.1 ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร
- 1.2.2 ปรับปรุง ซ่อมแซมสัญญาณไฟจราจร
- 1.2.3 ติดตั้งเครื่องหมายบังคับจราจร

1.3 ติดตั้ง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ

- 1.3.1 ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ
- 1.3.2 บำรุงรักษา ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ

1.4 ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาแนวเขตประปา

- 1.4.1 ขยายแนวเขตประปา

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

แนวทางการพัฒนา

2.1 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไป และกลุ่มอาชีพ

- 2.1.1 จัดฝึกอบรมอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไป
- 2.1.2 จัดฝึกอบรมอาชีพเสริมให้แก่ผู้มีรายได้น้อย
- 2.1.3 สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ
- 2.1.4 จัดฝึกอบรมพัฒนาอาชีพให้แก่กลุ่มอาชีพ
- 2.1.5 จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ในการประกอบอาชีพให้แก่กลุ่มอาชีพ
- 2.1.6 จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนให้กู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน แนวทางการพัฒนา

3.1 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสในสังคม

- 3.1.1 ส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
- 3.1.2 ส่งเสริมเบี้ยยังชีพคนพิการ
- 3.1.3 ส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์
- 3.1.4 ส่งเสริมผู้ด้อยโอกาสในสังคม
- 3.1.5 สนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมสหกรณ์ราษฎรประจำหมู่บ้าน
- 3.1.6 จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมราษฎรประจำตำบล
- 3.1.7 จัดตั้งสมาคมพัฒนากิจส่งเสริมราษฎรประจำตำบล

3.2 สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ

- 3.2.1 จัดซื้อที่ดินเพื่อสร้างสาธารณะ
- 3.2.2 ถมดินบริเวณสถานที่ก่อสร้างสวนสาธารณะ
- 3.2.3 จัดสร้างสวนสาธารณะ
- 3.2.4 จัดหาอุปกรณ์กีฬา
- 3.2.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬา

3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

- 3.3.1 จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- 3.3.2 จัดหาวัสดุ อุปกรณ์สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษานอกระบบ

- 3.4.1 จัดตั้งที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน
- 3.4.2 จัดตั้งคลังสมองชุมชน (บ้านหนังสือ)

3.5 สร้างเสริมคุณภาพอนามัยของประชาชน และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ

- 3.5.1 จัดหน่วยเคลื่อนที่ให้บริการตรวจสุขภาพประชาชน
- 3.5.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- 3.5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลสุขภาพตามหลักสุขบัญญัติ
- 3.5.4 จัดกิจกรรมด้านการพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน

3.6 สนับสนุนป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

- 3.6.1 สนับสนุนประชาชนและชุมชนในการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- 3.6.2 สนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

3.7 ส่งเสริมการดูแลสุขภาพสภาพที่เกิดจากโรคไม่ติดต่อ

- 3.7.1 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดูแลสุขภาพที่เกิดจากโรคไม่ติดต่อ
- 3.7.2 เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพโรคระบบทางเดินหายใจ
- 3.7.3 รณรงค์หยอดวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอในเด็กอายุ 0 – 5 ปี

3.8 ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์

- 3.8.1 สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์เอดส์พระเกียรติ เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ติดเชื้อ H.I.V.
- 3.8.2 รณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์
- 3.8.3 พัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชนในการป้องกันโรคเอดส์

3.9 ป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

- 3.9.1 จัดซื้อวัคซีน และอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า
- 3.9.2 อบรมการฉีดวัคซีน ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า
- 3.9.3 ควบคุมการแพร่พันธุ์ของสุนัขและแมวจรจัด
- 3.9.4 ฉีดวัคซีน ป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า

3.10 เสริมสร้างศักยภาพผู้บริโภคร

- 3.10.1 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านอาหารและยา
- 3.10.2 เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค
- 3.10.3 อบรมส่งเสริมศักยภาพของผู้บริโภคและการเรียกร้องสิทธิ์
- 3.10.4 สร้างและขยายเครือข่ายการมีส่วนร่วมในงานคุ้มครองผู้บริโภค

4. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย แนวทางการพัฒนา

4.1 การจัดระเบียบชุมชนและสังคม

- 4.1.1 ตรวจตรา ควบคุมสถานบริการ
- 4.1.2 ตรวจตราควบคุมแหล่งอบายมุข
- 4.1.3 ป้องกันและควบคุมการรุกร้าถนน ทางเท้า และทางเดินรถ

4.2 สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

- 4.2.1 รณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
- 4.2.2 จัดอบรมคุณธรรม จริยธรรมด้านยาเสพติด
- 4.2.3 จัดกิจกรรมพลังแผ่นดิน ต้านยาเสพติด
- 4.2.4 สุ่มตรวจปัสสาวะหาสารเสพติด

- 4.3 ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 - 4.3.1 อบรมความรู้เกี่ยวกับการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตย ตามรัฐธรรมนูญ
 - 4.3.2 อบรมเสริมสร้างผู้นำท้องถิ่น นักประชาธิปไตย
 - 4.3.3 รณรงค์ส่งเสริมครอบครัวประชาธิปไตย
 - 4.3.4 อบรมผู้นำเยาวชนนักประชาธิปไตย
 - 4.3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการเลือกตั้งทุกระดับ
- 4.4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
 - 4.4.1 จัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน ตำบลเพื่อวางแผนพัฒนาท้องถิ่น
 - 4.4.2 สนับสนุนประชาคมหมู่บ้าน ตำบลในการวางแผนพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล และทำกิจกรรมเพื่อส่วนร่วม
 - 4.4.3 เผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจกรรมและแนวการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ
- 4.5 พัฒนาศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 4.5.1 จัดซื้อรถยนต์ดับเพลิง ขนาดความจุ 6,000 ลิตร
 - 4.5.2 จัดซื้อรถยนต์ดับเพลิง ขนาดความจุ 4,000 ลิตร
 - 4.5.3 จัดซื้อรถยนต์บรรทุกน้ำ ขนาดความจุ 10,000 ลิตร
 - 4.5.4 จัดซื้อเครื่องดับเพลิงแบบหาลบ
 - 4.5.5 จัดซื้อชุดปฏิบัติการดับเพลิง
 - 4.5.6 จัดซื้อถังดับเพลิงเคมีแห้ง
 - 4.5.7 เติมน้ำยาถังดับเพลิงเคมีแห้ง
 - 4.5.8 ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 4.5.9 จัดซื้อวิทยุสื่อสาร
 - 4.5.10 ฝึกอบรม อปพร. ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุวรรณภูมิ
 - 4.5.11 จัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 4.6 การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 4.6.1 จัดตั้งอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยประจำหมู่บ้าน ตำบล
 - 4.6.2 จัดตั้งอาสาสมัครแจ้งข่าวอาชญากรรมประจำหมู่บ้าน ตำบล
 - 4.6.3 จัดตั้งอาสาจราจร
 - 4.6.4 จัดตั้งศูนย์ป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยประจำตำบลสุวรรณภูมิ
 - 4.6.5 สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และพนักงานฝ่ายปกครองในการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนา

5.1 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

- 5.1.1 การจัดทำแผนแม่บทชุมชน
- 5.1.2 การจัดทำแผนพัฒนาสามปี
- 5.1.3 จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี
- 5.1.4 จัดตั้งศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา
- 5.1.5 จัดเก็บและประมวลข้อมูล จปฐ และถชช 2 ค

5.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

- 5.2.1 ฝึกอบรมศึกษาดูงานเกี่ยวกับการประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่

- 5.3.1 จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลทางธุรกิจเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน

5.4 ควบคุม ดูแล ตรวจสอบ แนะนำโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการให้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและมาตรฐานที่กำหนด

- 5.4.1 ตรวจเชื่อมโรงงานและสถานประกอบการ
- 5.4.2 จัดตั้งศูนย์รับข้อร้องเรียนเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสถานประกอบการ

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนา

6.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 6.1.1 ขุดลอกคู คลอง ลำรางสาธารณะ
- 6.1.2 ลอกทำความสะอาดท่อระบายน้ำ
- 6.1.3 ปลูกต้นไม้บริเวณริมถนน คลองและที่สาธารณะ
- 6.1.4 อบรมอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม
- 6.1.5 รณรงค์สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.2 พัฒนาและดูแลที่สาธารณะ

- 6.2.1 ปรับปรุง ดูแลรักษาเกาะกลางถนน และภูมิทัศน์ในเขตชุมชน บริเวณถนนและริมคลอง
- 6.2.2 ดูแลรักษา และป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
แนวทางการพัฒนา

7.1 ส่งเสริมพุทธศาสนา

7.1.1 จัดกิจกรรมวันสำคัญทางพุทธศาสนา

7.2 ส่งเสริมงานประเพณีและงานรัฐพิธี

7.2.1 จัดงานประเพณี และงานรัฐพิธี

7.2.2 สนับสนุนหน่วยงานราชการและองค์กรเอกชนในการจัดงานประเพณีและรัฐพิธี

7.3 ส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

7.3.1 ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

7.3.2 ยกย่องปราชญ์ชาวบ้าน

7.3.3 ส่งเสริมสนับสนุนศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร บ้านเมืองและสังคมที่ดี
แนวทางการพัฒนา

8.1 พัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้

8.1.1 สำรวจและปรับปรุงระบบข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

8.1.2 ออกข้อบัญญัติเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ.2535 (เพิ่มเติม)

8.1.3 เร่งรัดจัดเก็บภาษีที่ค้างชำระให้ครบถ้วน

8.1.4 รณรงค์ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมในประชาชนในท้องถิ่นทราบ

8.1.5 ดำเนินการตามระเบียบกฎหมายกับผู้หลักเลื่องภาษีฯ อย่างเคร่งครัด

8.1.6 ฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้

8.2 พัฒนาสถานที่และเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการปฏิบัติงาน

8.2.1 สถานที่ก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์สำหรับใช้ในกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.2.2 จัดซื้อรถยนต์สำหรับใช้ในกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.2.3 จัดซื้อครุภัณฑ์ วัสดุสำนักงานที่จำเป็นสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เพื่อ
บริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง

8.2.4 ปรับปรุงห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความทันสมัย เพื่อใช้ในการ
ประชุม/ฝึกอบรมสัมมนา

8.3 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและความชำนาญ ในงานที่จำต้องรับผิดชอบ

8.3.1 จัดฝึกอบรมพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
พนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบลและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.3.2 จัดส่งผู้บริหาร,สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล,พนักงานส่วนตำบลและเจ้าหน้าที่
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
กับการปฏิบัติงาน

8.4 บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรประชาชน

8.4.1 จัดฝึกอบรมสัมมนาร่วมกันระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรประชาชนในท้องถิ่น

8.4.2 สนับสนุนการฝึกอบรมสัมมนาโครงการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น

8.5 การนำหลักนิติธรรมมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน

8.5.1 จัดทำสื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับระเบียบ กฎหมาย สิทธิต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบ

8.5.2 ให้อุคลากรทุกฝ่ายถือปฏิบัติในการใช้ระเบียบ กฎหมาย อย่างถูกต้องและเป็นธรรม

8.5.3 ปรับปรุงกฎ ระเบียบและกระบวนการทำงานให้เป็นธรรมกับทุกฝ่าย

8.6 นำหลักคุณธรรมมาใช้ในการบริหารและปฏิบัติงาน

8.6.1 กำหนดจรรยาบรรณของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบลและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.6.2 สร้างจิตสำนึกให้อุคลากรทุกฝ่ายนำหลักคุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน

8.7 นำหลักความโปร่งใสมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน

8.7.1 สรรวจความเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับความโปร่งใสในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.7.2 จัดตั้งและปรับปรุงศูนย์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

8.7.3 ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารโดยเคร่งครัด

8.7.4 จัดระบบติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.8 นำหลักการมีส่วนร่วมมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน

8.8.1 ผนวกรงศ์สร้างจิตสำนึกเรื่องการมีส่วนร่วมแก่บุคลากรในสังกัด

8.8.2 จัดระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

8.8.3 ปรับปรุงกฎ ระเบียบและกลไกให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานมากขึ้น

8.9 นำหลักความรับผิดชอบมาใช้ในการบริหารงานและการปฏิบัติงาน

8.9.1 จัดให้มีระบบประเมินผลงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

8.9.2 ส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถให้ก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

8.9.3 สร้างจิตสำนึกในเรื่องความรับผิดชอบแก่บุคลากรในองค์กร

8.10 นำหลักความคุ้มค่ามาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน

8.10.1 ผนวกรงศ์ให้บุคลากรในสังกัดช่วยกันประหยัดพลังงานและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เป็นตัวอย่างแก่ประชาชนในท้องถิ่น

8.10.2 จัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารงานและปฏิบัติงาน เพื่อลดต้นทุนในระยะยาว

8.10.3 ลดขั้นตอนการทำงานที่ซ้ำซ้อนลง

8.10.4 กำหนดและจัดทำเป้าหมายและมาตรฐานการทำงานที่ชัดเจน

8.10.5 จัดให้มีระบบติดตามประเมินผลเพื่อเปรียบเทียบความคุ้มค่าในการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ

จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติความเป็นมา

จังหวัดสมุทรปราการหรือเรียกโดยทั่วไปว่า “เมืองปากน้ำ” เป็นเมืองหน้าด่านทางทะเลที่สำคัญในอดีต หมายถึง กำแพงชายทะเล หรือกำแพงริมทะเล สร้างขึ้นสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีในสมัยของพระเจ้าทรงธรรม เดิมตั้งอยู่ใกล้คลองปลากด ทางฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างเมืองสมุทรปราการเป็นเมืองใหม่ ที่บริเวณบางเจ้าพระยา คือ ตำบลปากน้ำในปัจจุบัน อยู่ระหว่างคลองปากน้ำกับคลองมหาวงศ์ อันเนื่องจากทรงเล็งเห็นว่าที่ตั้งเมืองสมุทรปราการ ยังไม่มั่นคงพอที่จะตั้งรับต่อสู้กับข้าศึกได้ และได้ทำพิธีฝังหลักเมือง เมื่อวันอาทิตย์เดือน 4 ขึ้น 7 ค่ำ พ.ศ. 2365 บริเวณที่ฝังหลักเมืองชาวบ้านเรียกว่า “ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง” เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่งของชาวสมุทรปราการมาจนถึงปัจจุบันนี้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2475 จังหวัดพระประแดงถูกยุบ และให้มารวมขึ้นอยู่กับจังหวัดสมุทรปราการ ดังนั้นจังหวัดพระประแดง จึงคงสภาพเป็นเพียงอำเภอพระประแดงที่ตั้งอยู่ใกล้ปากแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาในปี พ.ศ. 2485 จังหวัดสมุทรปราการถูกยุบไปรวมกับจังหวัดพระนคร จนถึงปี พ.ศ. 2489 รัฐบาลได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งจังหวัดสมุทรปราการขึ้นมาใหม่อีกครั้ง และดำรงฐานะเป็นจังหวัดสมุทรปราการมาจนถึงทุกวันนี้

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ตอนปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยา และเหนืออ่าวไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ 13 – 14 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 – 101 องศาตะวันออก มีเนื้อที่ประมาณ 1,004.092 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 627,557 ไร่ ตั้งอยู่ภาคกลางของไทย ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 29 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	กรุงเทพมหานคร
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อ่าวไทย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	กรุงเทพมหานคร

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่พื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านกลาง แยกพื้นที่ออกเป็นด้านตะวันตกและด้านตะวันออก และมีลำคลองมากมาย

โดยทั่วไปแล้วลักษณะภูมิประเทศของจังหวัด สามารถแบ่งพื้นที่ออกได้เป็น 3 ส่วน คือ

- 1.บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งสองฝั่ง ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มทั้งหมด
- 2.บริเวณตอนใต้ใกล้ชายฝั่งทะเล น้ำทะเลท่วมถึงและพื้นที่ดินจะเค็มจัดในฤดูแล้ง
- 3.บริเวณที่ราบกว้างใหญ่ทางตอนเหนือและตะวันออก ซึ่งจะเป็นที่ราบลุ่มติดต่อกันตลอด มีคลองชลประทานหลายแห่ง

หน่วยการปกครอง

การปกครองแบ่งออกเป็น 5 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 50 ตำบล 398 หมู่บ้าน 16 เทศบาล (1 เทศบาลนคร 2 เทศบาลเมือง 13 เทศบาลตำบล) 33 องค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

อำเภอเมืองสมุทรปราการ ประกอบด้วย อบต. 6 แห่ง ดังนี้

- 1.องค์การบริหารส่วนตำบลแพรกษา
- 2.องค์การบริหารส่วนตำบลบางด้วน
- 3.องค์การบริหารส่วนตำบลบางโปรง
- 4.องค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์
- 5.องค์การบริหารส่วนตำบลแพรกษาใหม่

อำเภอพระประแดง ประกอบด้วย อบต. 6 แห่ง ดังนี้

- 1.องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง
- 2.องค์การบริหารส่วนตำบลบางกระสอบ
- 3.องค์การบริหารส่วนตำบลบางยอ
- 4.องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง
- 5.องค์การบริหารส่วนตำบลบางกระเจ้า
- 6.องค์การบริหารส่วนตำบลบางกอบัว

อำเภอบางพลี ประกอบด้วย อบต. 6 แห่ง ดังนี้

- 1.องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่
- 2.องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว
- 3.องค์การบริหารส่วนตำบลบางโฉลง
- 4.องค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา
- 5.องค์การบริหารส่วนตำบลราชาเทวะ
- 6.องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปรือ

อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ประกอบด้วย อบต. 4 แห่ง ดังนี้

- 1.องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคลองสวน
- 2.องค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด
- 3.องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมฟ้าผ่า
- 4.องค์การบริหารส่วนตำบลนาเกลือ

อำเภอบางป่อ ประกอบด้วย อบต. 8 แห่ง ดังนี้

- 1.องค์การบริหารส่วนตำบลบางเพรียง
- 2.องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ
- 3.องค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่าน
- 4.องค์การบริหารส่วนตำบลบางป่อ
- 5.องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีน้อย
- 6.องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนิมยาตรา
- 7.องค์การบริหารส่วนตำบลคลองสวน
- 8.องค์การบริหารส่วนตำบลเปรี้ง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายชัชโยดม พูลผล
วันเดือนปีเกิด	26 สิงหาคม 2522
สถานที่เกิด	สมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	120/258 หมู่ที่ 3 หมู่บ้านสุธาวิ 1 ถนนเทพารักษ์ ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำและนักวิจัย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี จากวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
พ.ศ. 2544	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จากโรงเรียนบริหารธุรกิจนานาชาติแสดมฟอร์ด
พ.ศ. 2546	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาสถิติประยุกต์ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
พ.ศ. 2550	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ